XXXVI. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. JANUÁR 24.

Ludas Matyi

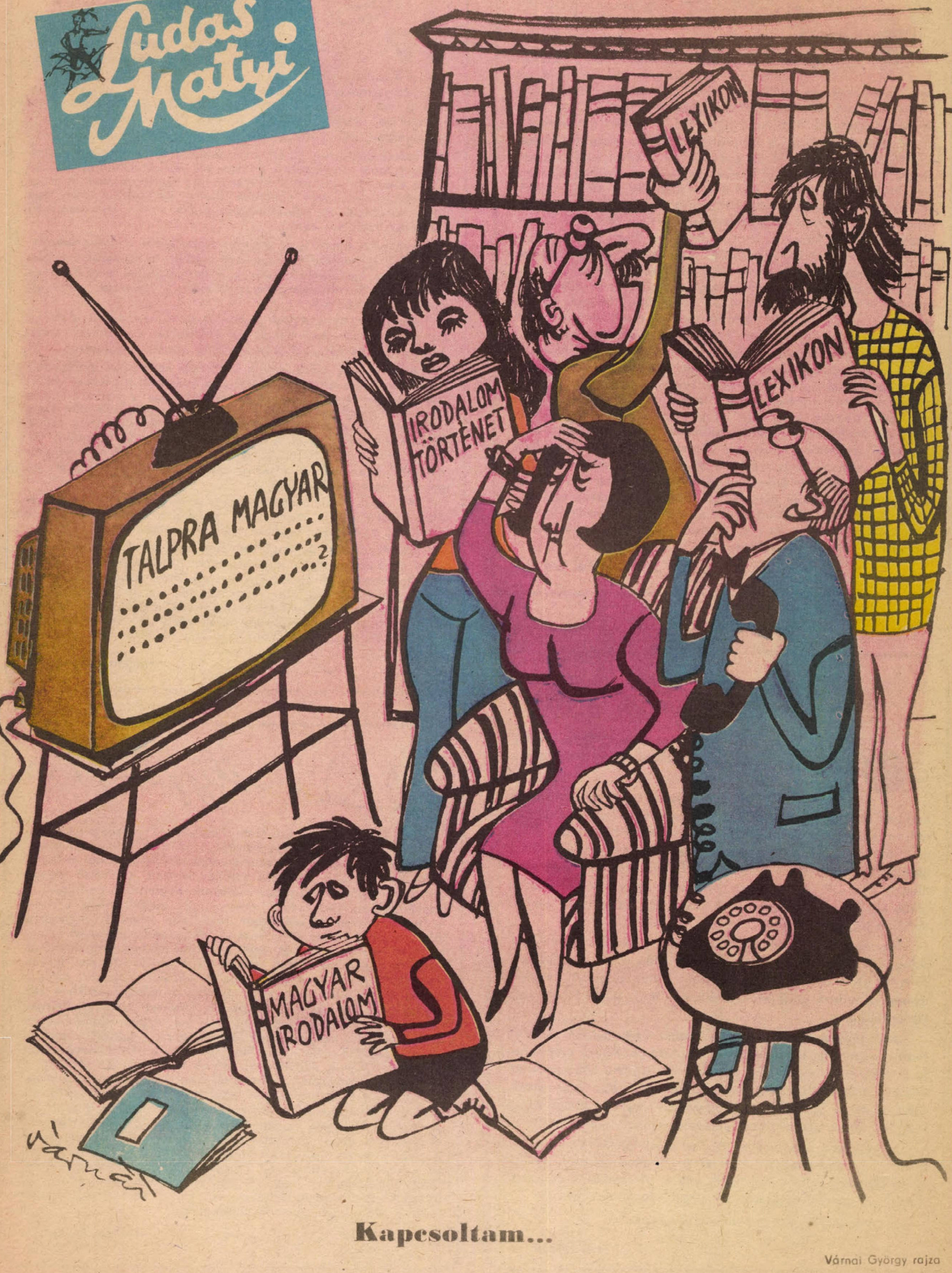
LEXIKON
IRODALOM TÖRTÉNET
LEXIKON
TALPRA MAGYAR ……………………?
MAGYAR IRODALOM
Várnai

Kapcsoltam…

Várnai György rajza

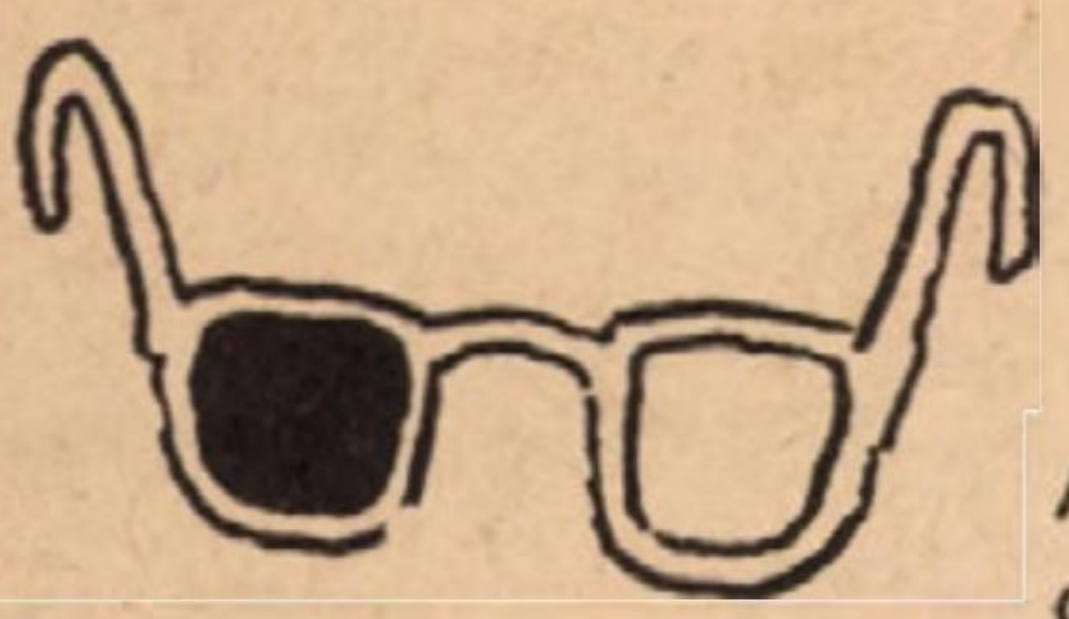

Színes szemüvegeink

Az óév utolsó technikai szenzációjának, a leningrádi sztereó tévéadásnak lényegét – mint műszaki analfabéta – az első közlés alapján nem tudtam felfogni, de szerencsére később a Magyar Posta szakértője részletesebb magyarázatot adott. És amikor azt olvastam e nyilatkozatban, hogy a térhatású közvetítés megtekintéséhez a nézőnek egy rózsaszínű és egy kék színszűrővel ellátott szemüveget kell felvennie, már jobban el tudtam képzelni az egészet. Mert valaha – több mint negyedszázada – tanúja voltam egy jóval alacsonyabb technikai színvonalú, mégis hasonló kísérletnek: az ötvenes évek elején Budapesten vetítettek úgynevezett térhatású filmeket, minden nézőnek szemüveggel kellett megtekintenie és akkor úgy érezte, „benne van" az eseményekben, tökéletesen lát mindent. Ha jól emlékszem, ez a szemüveg a rózsaszínnél valamivel pirosabb volt. Ekkor kezdtem megismerkedni a színek szerepével és azóta, hogy Magyar Színbizottság is létezik, teljesen tisztában vagyok azok jelentőségével. E bizottság vezetője legutóbb elmondotta: kísérletek bizonyították, hogy narancssárgára festett szobában a hőmérsékletet 2–3 fokkal magasabbnak érezzük, mint egy kék, vagy zöld falúban. Mivel mai gazdasági helyzetünkben nem várható el, hogy mindazokat a falakat narancssárgára fessék, ahol a központi, vagy a távfűtés gyenge, talán egy narancssárga szemüveg is segít. Árjegyzék készítéséhez sötétebb szemüveg az előnyös, mert színdinamikai szakértők szerint egy világos színű dolgot könnyebb felemelni, mint az azonos súlyú sötétebb színűt. Közéletünk némely jelenségére zöld szemüveggel helyes tekinteni, mert a zöld a tisztaságot, a rendet asszociálja. Több színes szemüvegre van tehát szükségünk. Időnként úgy érzem, még a rózsaszínűre is – jobb közérzetet ad –, de kár, hogy azt a moziban kapott szemüveget már réges-rég eldobtam . . .

Földi Iván

Erkölcsi szigor

Kerekre nyílt a szemem a minap, az Esti Hírlap sportrovatának egyik cikké olvasván.

Az állt benne, hogy egyik nagyvállalatunk hajdan sikeres tekecsapata az utóbbi két esztendőben erősen visszaesett. Olyannyira, hogy a múlt évi bajnokság végén még az I. osztályból is kipottyant. A lelkiismeretes újdondász utánajárt s megtudta, mi volt a feltűnő formahanyatlás oka. Meg is írja: „A csapat tagjai különböző anyagi követelésekkel álltak elő." S mert ezeket nem teljesítették, „attól fogva megindultak a táblázaton lefelé".

No, ezen nem lepődtem meg. Sporterkölcseink romlásáról, sajna, cifrább eseteknek is híre járja. Még azon se csodálkozom, ha azok, akik „más egyesülethez kérték magukat", amenynyiben jól tudnak guritani, nem találnak majd páros lábbal való visszautasításra.

Ami annyira megragadott az írásból, hogy magam is tollat fogtam miatta, az az újságíró erkölcsi szigora. Ahogy megmondja a véleményét az esetről. Tessék csak figyelni, mit ír: „A játékosok magatartása korántsem dicséretes." Így, ilyen keményen odateszi. Sőt, még azt is hozzáfűzi: „klubszeretet is van a világon." (Igaz, ezt már csak zárójelben meri megjegyezni.)

Szerencsére azért megtalálja az igazi felelőst is, megállapítván: „. . . a vezetés is hibát vétett, körültekintőbben illett (!) volna dönteni, valami megoldást találni. A játékosok szétszéledésével, a csapat kiesésével a vállalat nagyot vesztett . . ."

Ugyan, tessék már megmondani nekem: mit?

Bán Róbert

Gumipéntek

Tavaly ellopták az aranyvasárnapot. Vagy legalábbis – hogy finomabban fogalmazzunk – elsinkófálták.

Emberemlékezet óta a karácsonyt közvetlenül megelőző vasárnap volt az úgynevezett aranyvasárnap, amikor nyitva volt minden bolt, bazár, áruda és áruház. Az emberek ilyenkor indultak végső, döntő rohamra a pénztárcájuk ellen . . .

Tavaly december 23-án, a karácsonyt két nappal megelőző vasárnapon is felseregeltek az ostromló hadak a budapesti áruházak előtt, de mindenütt zárt redőnyök fogadták őket. A megszokott aranyvasárnap elmaradt. Illetve megvolt az, csak egy héttel korábban. Az ezüstvasárnap pedig, ennek következtében két héttel korábban zajlott.

A tavalyi tanulságok alapján javasolnám a belkereskedelemnek, hogy helyezzék vissza régi jogaiba az aranyvasárnapot. Vagy pedig, ha korábbra hozzák, akkor tartsanak még egy harmadikat is, közvetlenül karácsony előtt, s nevezzék, mondjuk, gyémántvasárnapnak.

Ám azt is tapasztaltuk tavaly, hogy a karácsonyi vásárlási láz már novemberben kiütött az embereken. Javasolnám tehát egy ehhez alkalmazkodó kereskedelmi naptár bevezetését.

A karácsony előtti ötödik vasárnap legyen az ezüstvasárnap, a negyedik az aranyvasárnap, a harmadik a gyémántvasárnak. Két héttel karácsony előtt tartsák meg a vasvasárnapot, vagy ha úgy jobban tetszik – a jelenlegi értékviszonyokat szem előtt tartva – az alumíniumvasárnapot. És maradjon meg csúcsidőpontnak továbbra is a karácsonyt közvetlenül megelőző vasárnap. Igen ám, de annak mi legyen a neve? Mi az, ami gyémántnál, alumíniumnál ritkább, tehát értékesebb? Megvan: legyen az Autógumivasárnap.

Aki megpróbált a közelmúltban (mondjuk éppen a közlekedésrendészet jogos maceráinak engedelmeskedve) autógumit vásárolni, az biztosan egyetért a javaslatommal.

És miután az ünnepeinket ilyen szépen elrendeztük, meg lehet próbálkozni egy naptárreformmal hétköznapjaink területén is. Mit tetszenének szólni egy ilyen héthez: ezüsthétfő, aranykedd, gyémántszerda, alumíniumcsütörtök, autógumipéntek?! (És ezt, természetesen, ötvenkétszer ismételve.) Ez egyrészről azt jelentené, hogy mindennap egy kicsit többet, értékesebbet dolgoznánk. Másrészről azt, hogy legalább pénteken lehetne autógumit kapni.

Radványi Barna

Kigyűrűzés

Szeretem hallgatni a verebek csiripelését; érdekel is az, amit egymással közölnek, meg hát olykor a telekommunikáció folytonossági hiányait pótolják. Legutóbb, csarnoki sorállás közben, két veréb éppen a hátam mögött csicsergett a madarak legszorítóbb gondjáról, a begyűrűzésről. Nem tudom, milyen ágról szakadtak ide, ez nem is fontos, hiszen az országban legfeljebb 3 millió közgazdász élhet, a többi ember mind vásárló. Hogy egyik szavamat a másikba ne öltsem, ez a két veréb a világgazdasági problémáknak szentelte a sorállás ihletett perceit. Azon törték a fejüket, milyen hatással lesznek a magyar árak a külföldi piacokra, elvégre annyiszor hallották már, hogy nekünk a külföldi árakhoz kell igazodnunk, hát akkor ez fordítva is érvényes. Nemcsak begyűrűzés van, hanem kigyűrűzés is. Ez a két oktalan veréb nagyon a szívén viselte más országok lakosságának a gondját. Mert mi történik például akkor – morfondíroztak –, ha Csehszlovákiában meg az NDK-ban meghallják, nálunk mennyivel drágább az ő sörük, mint hazájukban. A franciák meg a nyugatnémetek megtudják, hogy Magyarországon legalább 30 százalékkal drágább a kávé, mint náluk. Meg sok egyéb. Vagy: olvassák a pesti képeslapban, hogy egy magyar nercbundát ők 1200–1300 dollárért importálnak, itthon viszont van az – ha van – 130 ezer forint is. Addig próbálunk az áraikhoz igazodni, amíg ők is kutatni nem kezdik a magyar piacot és akkor kitör a gazdasági válság. Aztán énekelhetjük, hogy „Cserearány, sárga cserearány." Itt tartottak, amikor sorra kerültem. Távozóban visszanéztem: a két veréb a világpiacról lehullott citromot kért.

Marthy Barna

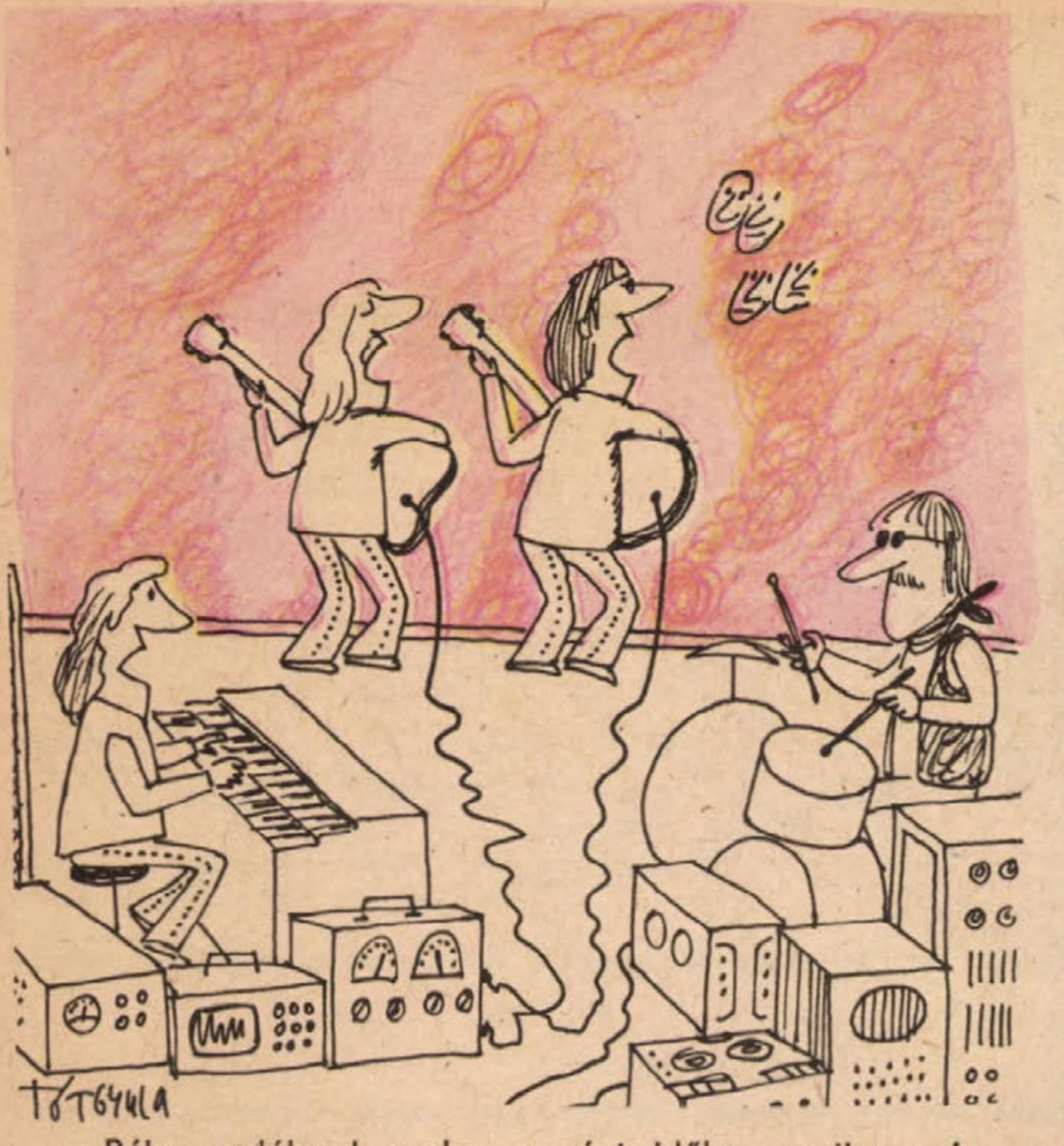

– Béla, emlékszel azokra a régi időkre, amikor még láttuk a közönséget?...

A VASLADY ERŐPRÓBÁJA

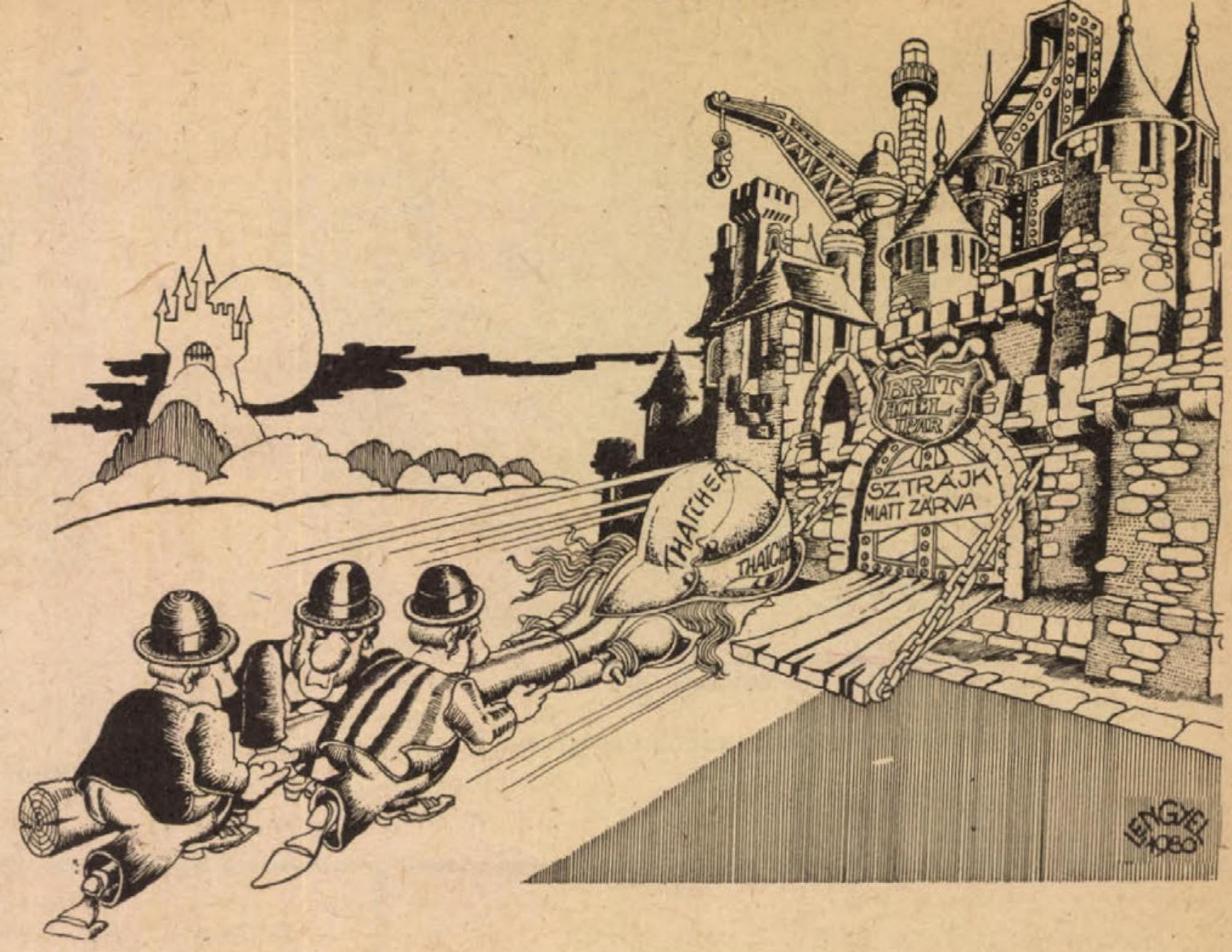

AKIKET NEM BECSÜLNEK MEG

Hallottam a vitát a rádióban a karikatúráról. Sok minden szíven ütött benne, legfőképpen mégis az, hogy a karikaturistákat nem becsülik meg. Nem tekintik őket igazi képzőművésznek, nem kapnak rangos díjat, a vicclapon kívül alig közlik rajzaikat.

Legott eszembe jutott, hogy a rátóti humorfesztiválon ugyanezt panaszolták a humoristák. Hogy tudniillik nem becsülik meg őket. A humor a lapokban csak töltelékanyag, nem kapnak díjat, nem veszik őket írószámba. Bizony mondom, miközben társadalmunk nagyra becsüli a művészetet, a munkát, általában minden hasznos tevékenységet — ezt a kettőt, a karikaturistáét, meg a humoristáét nem becsüli eléggé.

Talán még hozzávehetnénk a pedagógusokat is. Miként nemrég olvastam, a pedagógusokat nem becsülik eléggé, pedig ők nevelik a jövő nemzedékét, okítják széprejóra, betűvetésre, tudományra, beléjük plántálják a világnézetet — mégse becsülik őket eléggé, sem anyagilag, sem erkölcsileg.

No de ezzel aztán vége is, mert mindenki mást megbecsülnek.

Ja, még valami, hogy el ne felejtsem... Az orvosokat — hallani — őket sem becsülik meg eléggé. Kemény a munkájuk, tengernyi a betegük, fizetésük pedig annyi, hogy hálapénz nélkül nehezen élnének meg. Hat esztendeig, vagy még tovább gyötrik magukat a tanulással, a megbecsülés mégis elmarad. Okosabban teszi egy fiatal ember, ha más pályát választ, például a mérnökit...

Habár éppen most olvasom, hogy a fiatal mérnök sokszor kifutómunkát végez, bekeretezheti a diplomáját, ha nem akarja elfelejteni, hogy mérnök lett belőle, különben jó, ha annyira becsülik, mint a művezetőt. (Mellesleg: a művezetőt nem becsülik meg eléggé.) Márpedig a mérnök a jövő tervezője, manapság száguld a technika, a mérnöknek lépést kell tartania a fejlődéssel, a szakirodalommal csak úgy ontják a külföldi szakcikkeket a fordítók...

Akikről a minap olvastam a Magyarországban, hogy nem becsülik meg őket. Bagót kapnak a szakfordításért, pedig mennyit kellett szegényeknek virrasztani, amíg elsajátították azt az idegen nyelvet, hányszor kellett a kimerülésig tanulniuk, aztán másnap kérni az idegcsillapítót, nyugtatót a patikában a gyógyszerészektől...

Akiket, mint maguk mondják, sajnos nem becsülnek meg. Ők a fehérköpenyes páriák, diplomás kereskedők, legalábbis sokan ennek nézik őket, fizetésből kevés jut nekik, bacilusból annál több, éjjel éppúgy felcsöngetik őket, mint a házfelügyelőt, akit nem becsülnek meg, ezért hagyja ott az állást, legfeljebb a lakásért vállalja, nem csoda, mert tanácsi lakást úgyse kap, a tisztviselő a tanácsban tehetetlenül széttárja a karját, az a tanácsi tisztviselő, aki (erről épp eleget olvasni) nagyon fontos munkát végez, de megbecsülést azt nem kap, pénzt is csak éppenhogy, bírálatot, szidást annál többet, akár a kereskedők, a bolti eladók, pedig azok aztán nyári hőségben, téli fagyban állnak a vártán, várják a vevőt és a megbecsülést, de csak vevőt kapnak, tűrniük kell a vevők szekatúráit, a vevőkéit, akiket sajnos nem becsülnek meg, még jó, ha ki nem lökik őket az üzletből, mert nem tudom miért, de a vevők nálunk nincsenek megbecsülve, éppen nálunk, ahol a legegyszerűbb miniszter, utcaseprő, munkás, vagy paraszt, kaptafakészítő, vagy sztárriporter, mindenki a világon, meg van becsülve.

Erről jut eszembe, hogy a tévé sztárriportere is elmondta a múltkoriban egy hetilapban, hogy húszéves jubileumán még egy gratuláló kézfogásra sem méltatták, kénytelen volt magának gratulálni, pedig ez a tévériporter igazán valaki, markáns egyéniség, olyanokkal szokott riportokat, interjúkat készíteni, akiket nem becsülnek meg eléggé.

Szerencsére ilyenek kevesen vannak, alig tudtam összeszedni néhány szakmát, amit nem becsülnek meg, olyannyira kivételes jelenségről van szó. Talán egyet-kettőt kifelejtettem (például a meg nem becsült becsüsöket), de ezt nem azért tettem, mintha lebecsülném a lebecsültségüket, csupán mert a lapzárta sürget, a cikket várják a szedőteremben a nyomdászok, akik felelősségteljes, nehéz, egészségtelen és intellektuális munkát végeznek, csak az a kár, hogy nem becsü...

Novobáczky Sándor

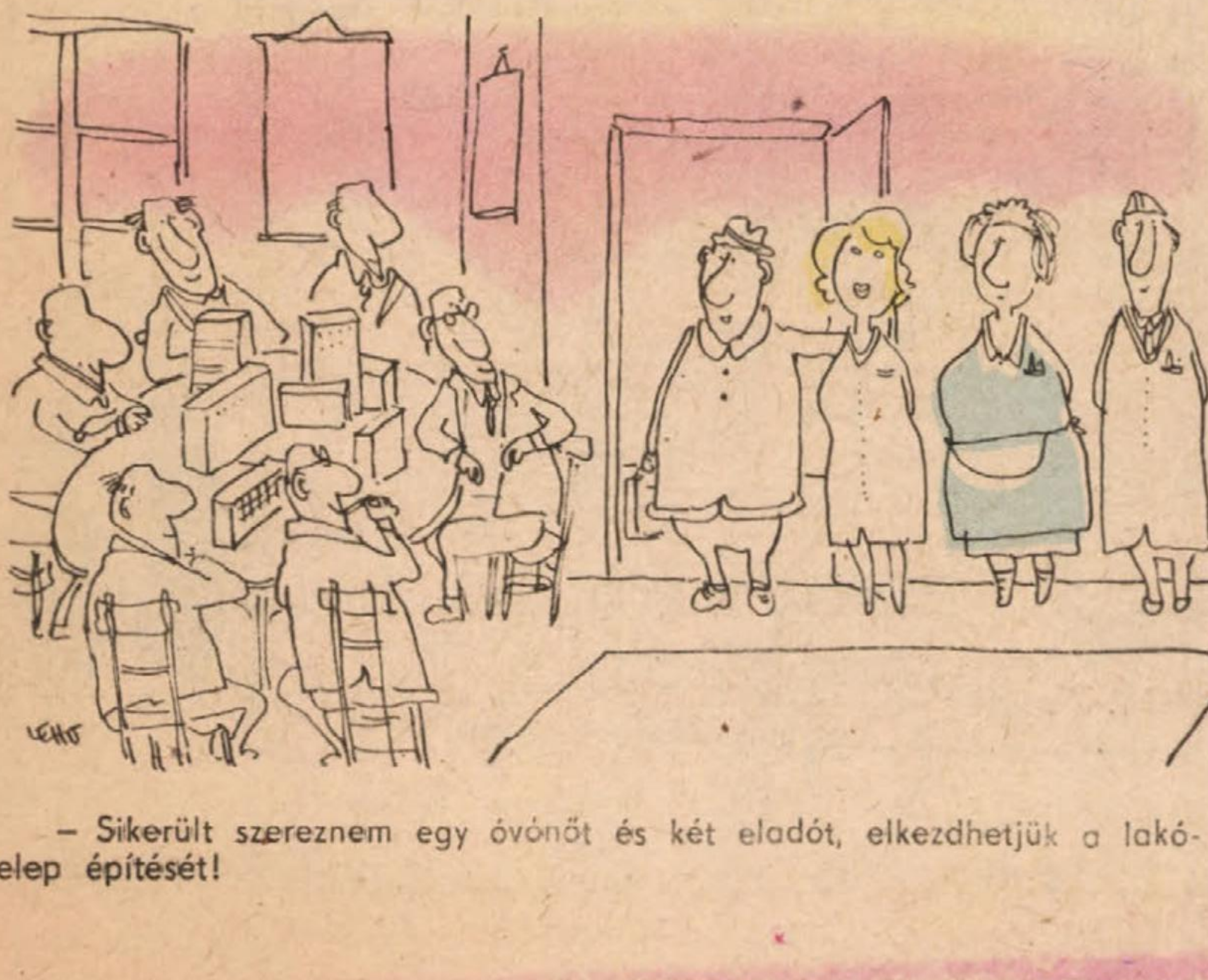

– Sikerült szereznem egy óvónőt és két eladót, elkezdhetjük a lakótelep építését!

SZÖKŐÉV

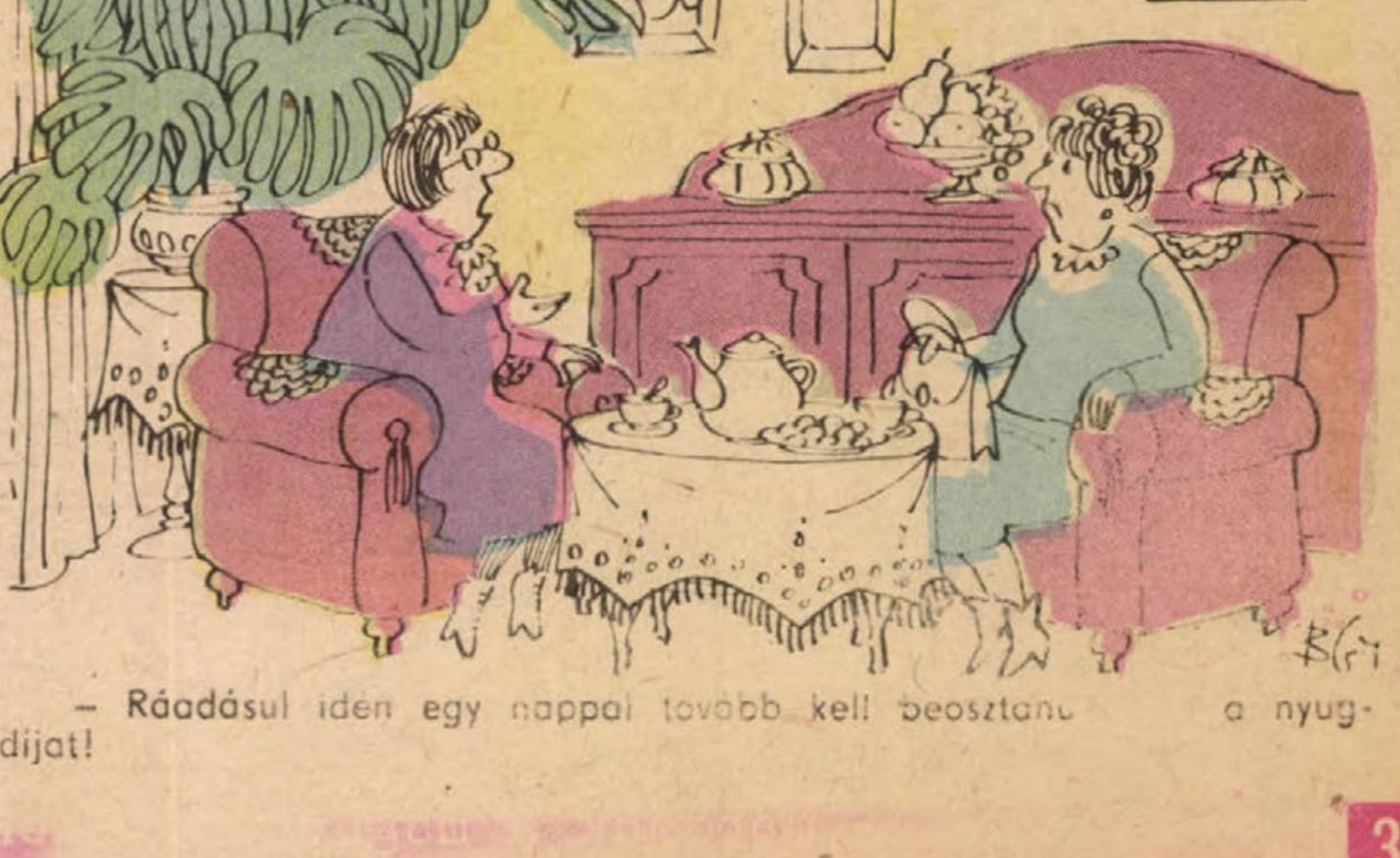

– Ráadásul idén egy nappal tovább kell beosztani a nyugdíjat!

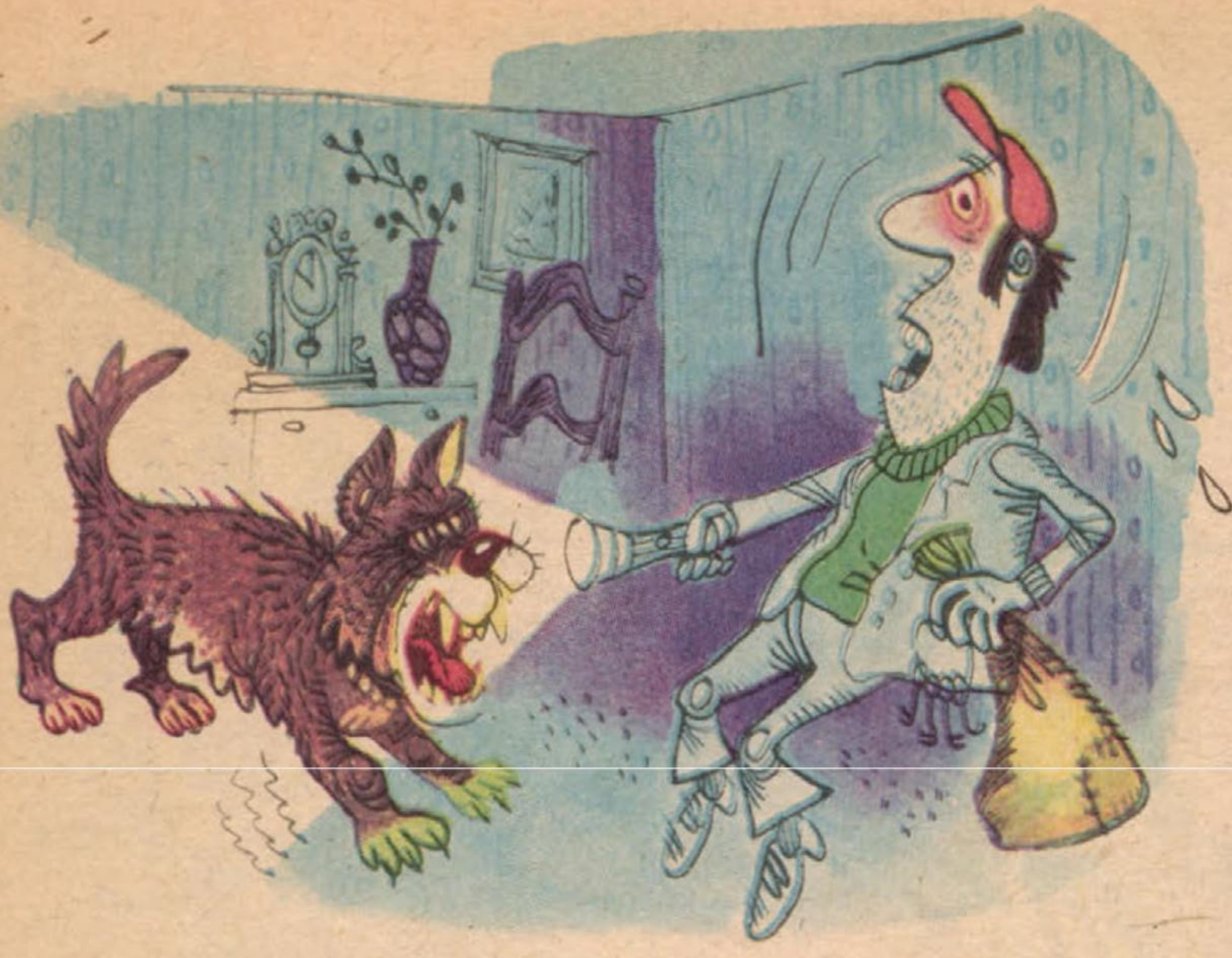

– Gonosz emberek! Van szívük egyedül hagyni a kutyát a bezárt lakásban!

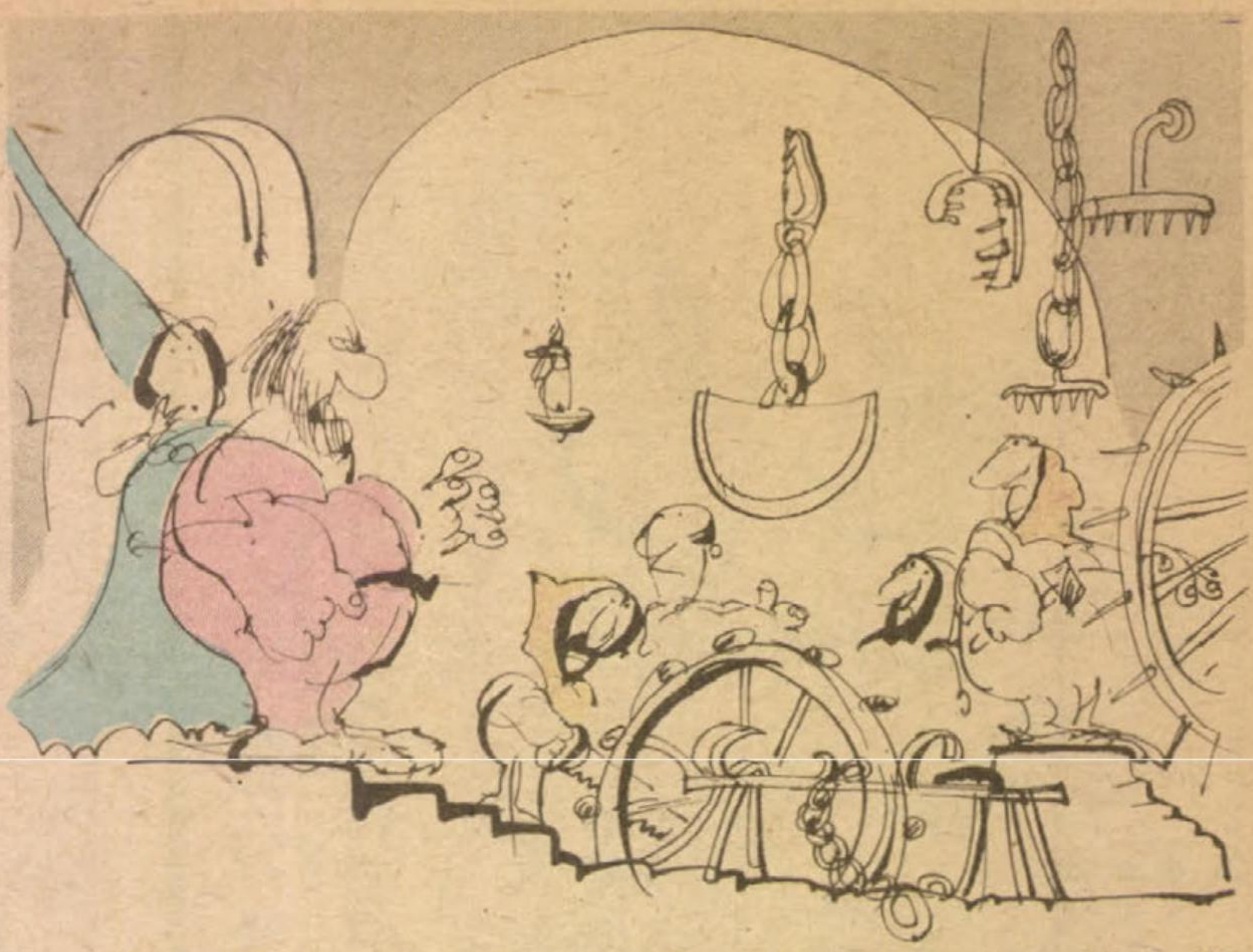

– Emberek! Tud itt valaki kínzóeszköz helyett közönséges húsdarálót csinálni?

VERKLI

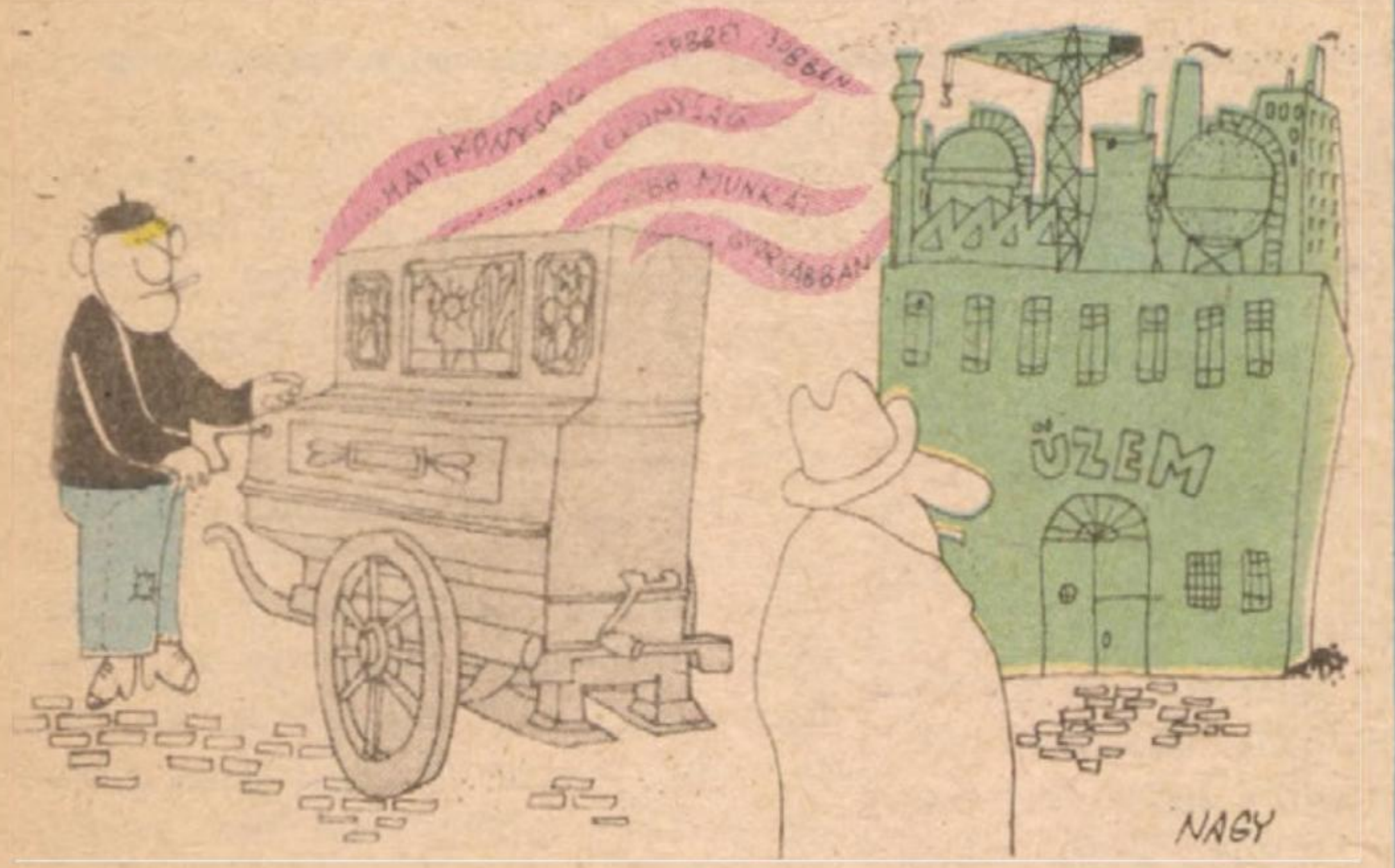

IN FLAGRANTI

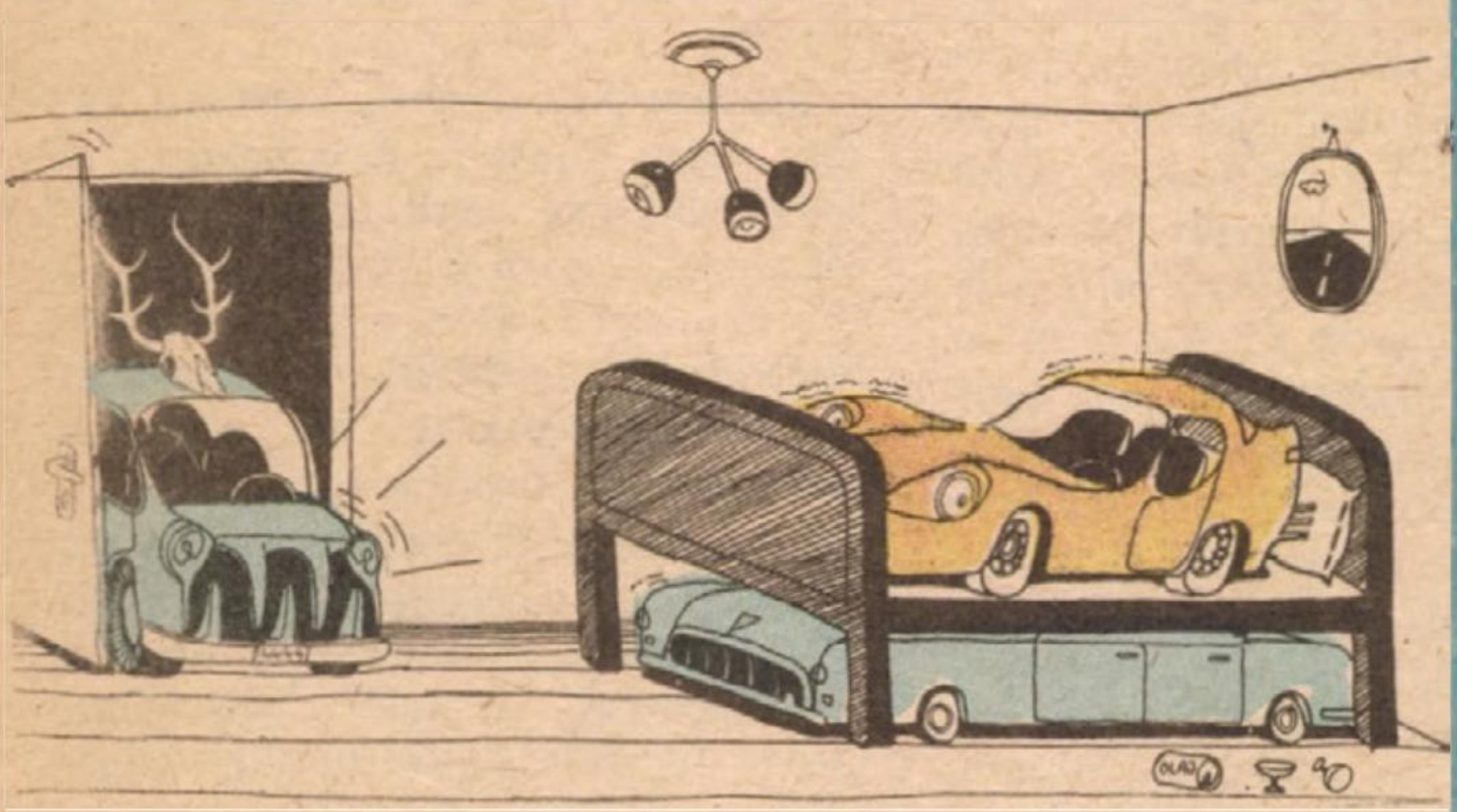

A SZOKÁS HATALMA

A betörő feltörte a lakatot és belépett a lakásba. Akkor vette észre, hogy a saját otthonában van.

FURCSA HIRDETÉS

TARTSA PÉNZÉT AZ ÉN SZALMAZSÁKOMBAN! ÖT SZÁZALÉK KAMATOT KAP ÉRTE!

SZEMORVOSNÁL

— Majd felírok magának egy olvasószemüveget!

— Akkor ideje lesz megtanulnom olvasni...

ÖREGSÉG

Van, aki percek alatt öregszik meg 80 éves korában.

SZILÁNKOK

RITKA SZOMSZÉD

— Új lakásba költözködtünk. De olyan rendesek a szomszédaink, hogy őket is magunkkal visszük.

ESZPRESSZÓBAN

— Mit parancsol a kedves vendég?

— Semmit.

— Tíz forint negyven.

SZENVEDÉLYEK

— Ma nyernem kell a lóversenyen, hogy legyen mit elveszítenem a kártyán.

VERSENGÉS

— Nekem ma rossz napom van.

— Nekem meg rossz évszázadom.

TAPASZTALAT

Tapasztalatom szerint az idősek se tisztelik az időseket.

KÉRDÉS

— Ön holdkóros?

— Igen.

— Ha már éjszaka úgyis ott jár a háztetőn, javítsa meg az esőcsatornánkat.

VENDÉGSÉGBEN

— Amit itt látsz, azt mind becsületes munkával szereztem. A többi a másik szobában van...

Galambos Szilveszter

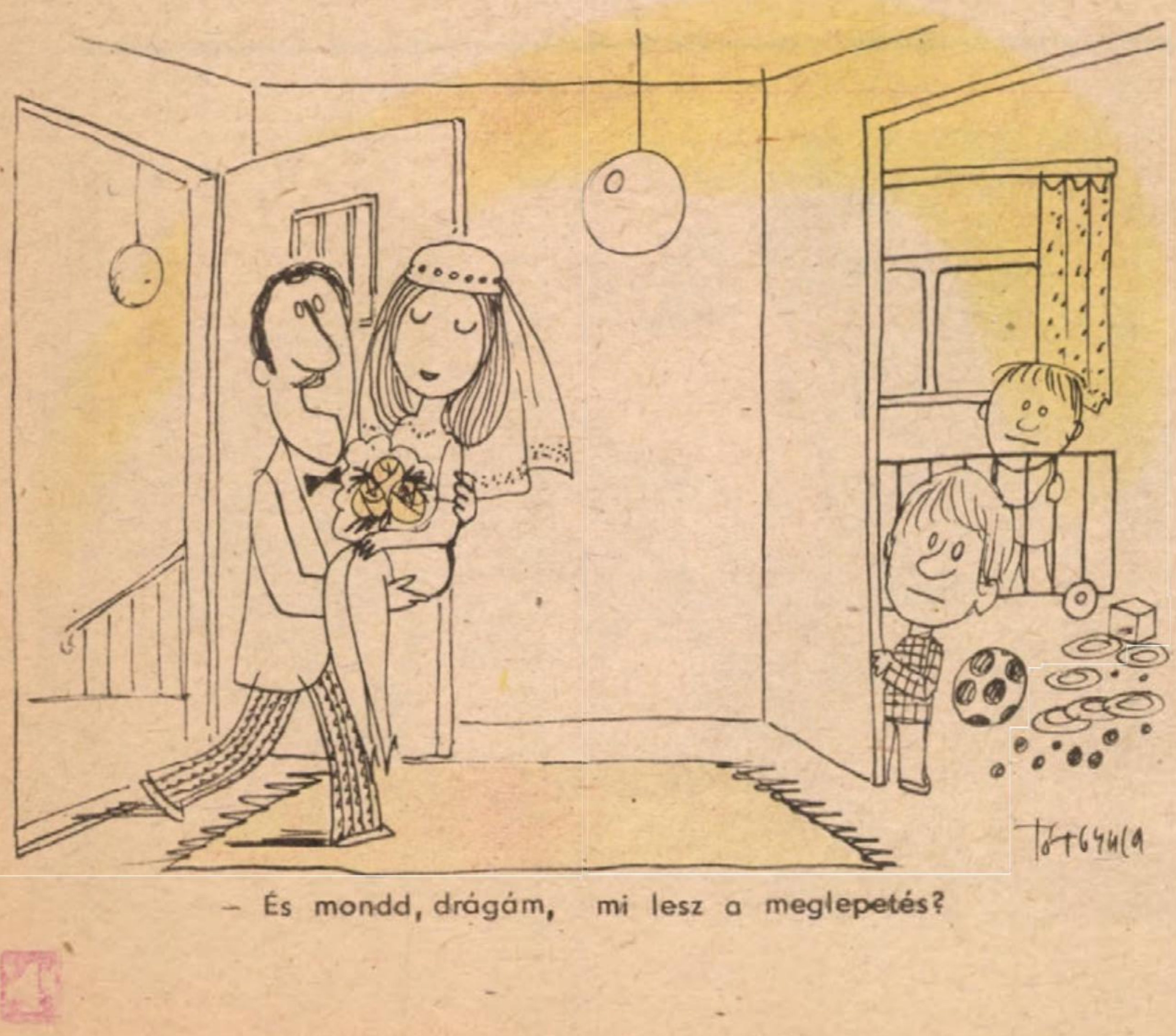

– És mondd, drágám, mi lesz a meglepetés?

FOGLALKOZÁSI-ÁRTALOM

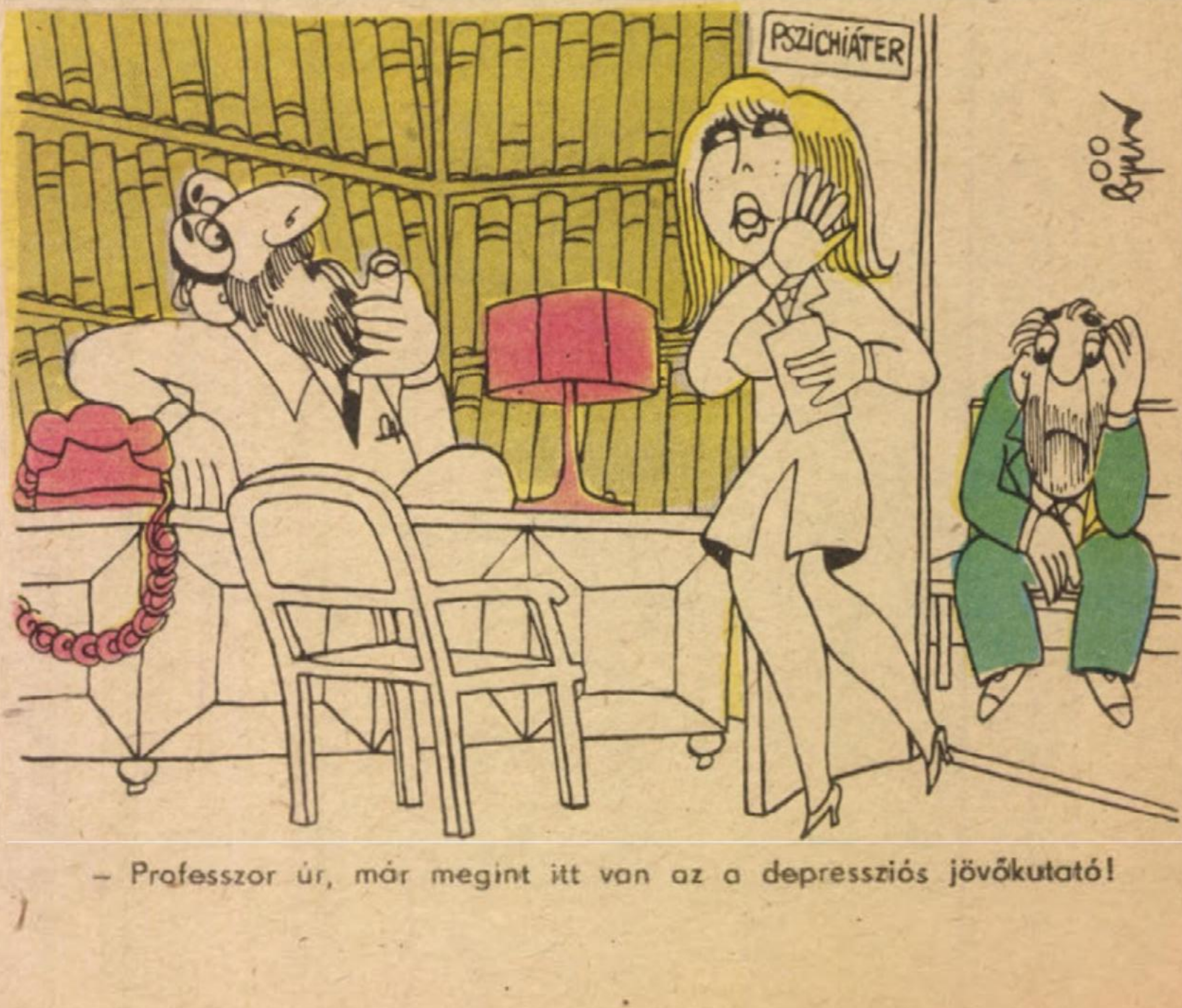

– Professzor úr, már megint itt van az a depressziós jövőkutató!

CSÚSZÓ-PÉNZ

Fülöp György rajzai

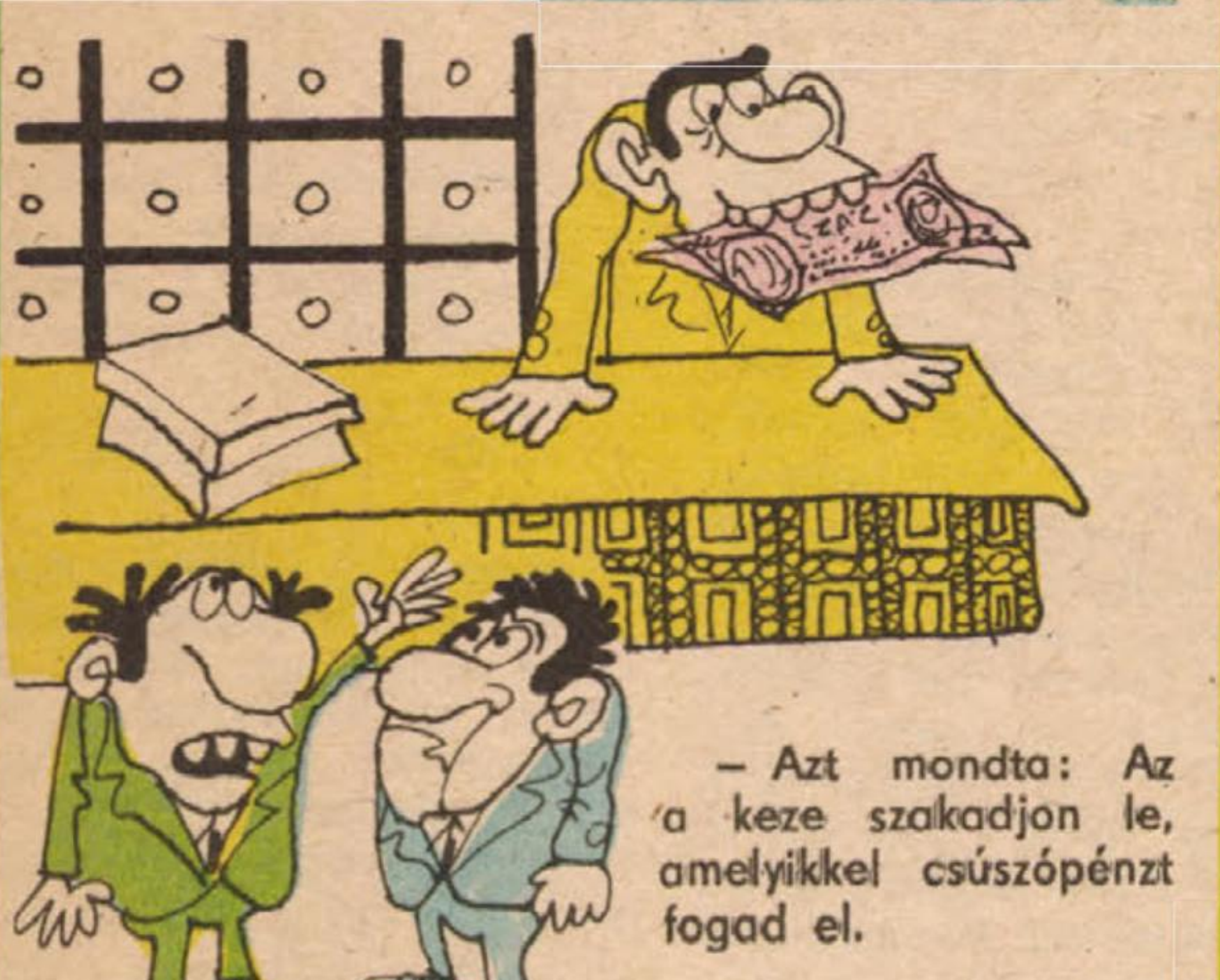

– Azt mondta: Az a keze szakadjon le, amelyikkel csúszópénzt fogad el.

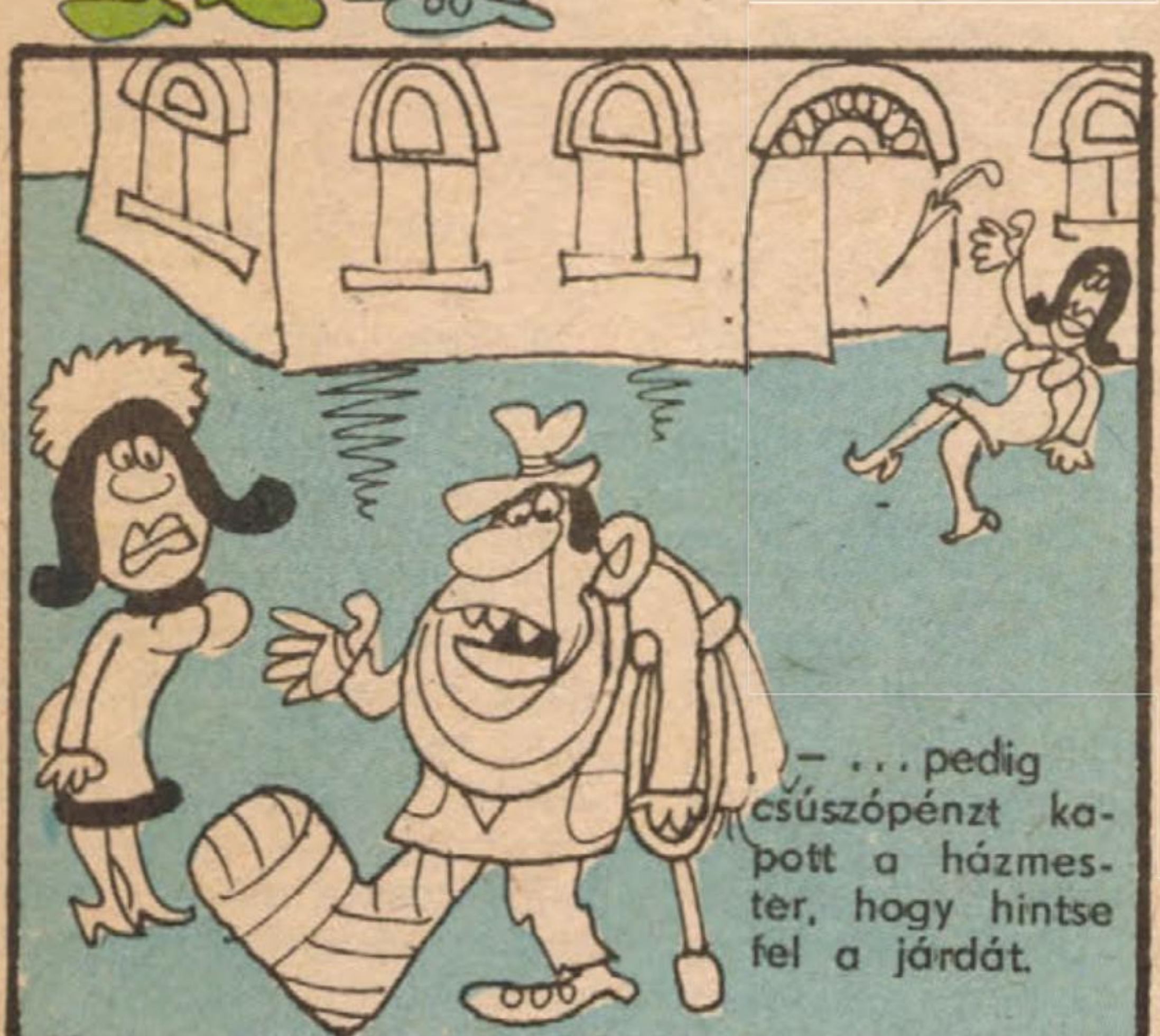

– ... pedig csúszópénzt kapott a házmester, hogy hintse fel a járdát.

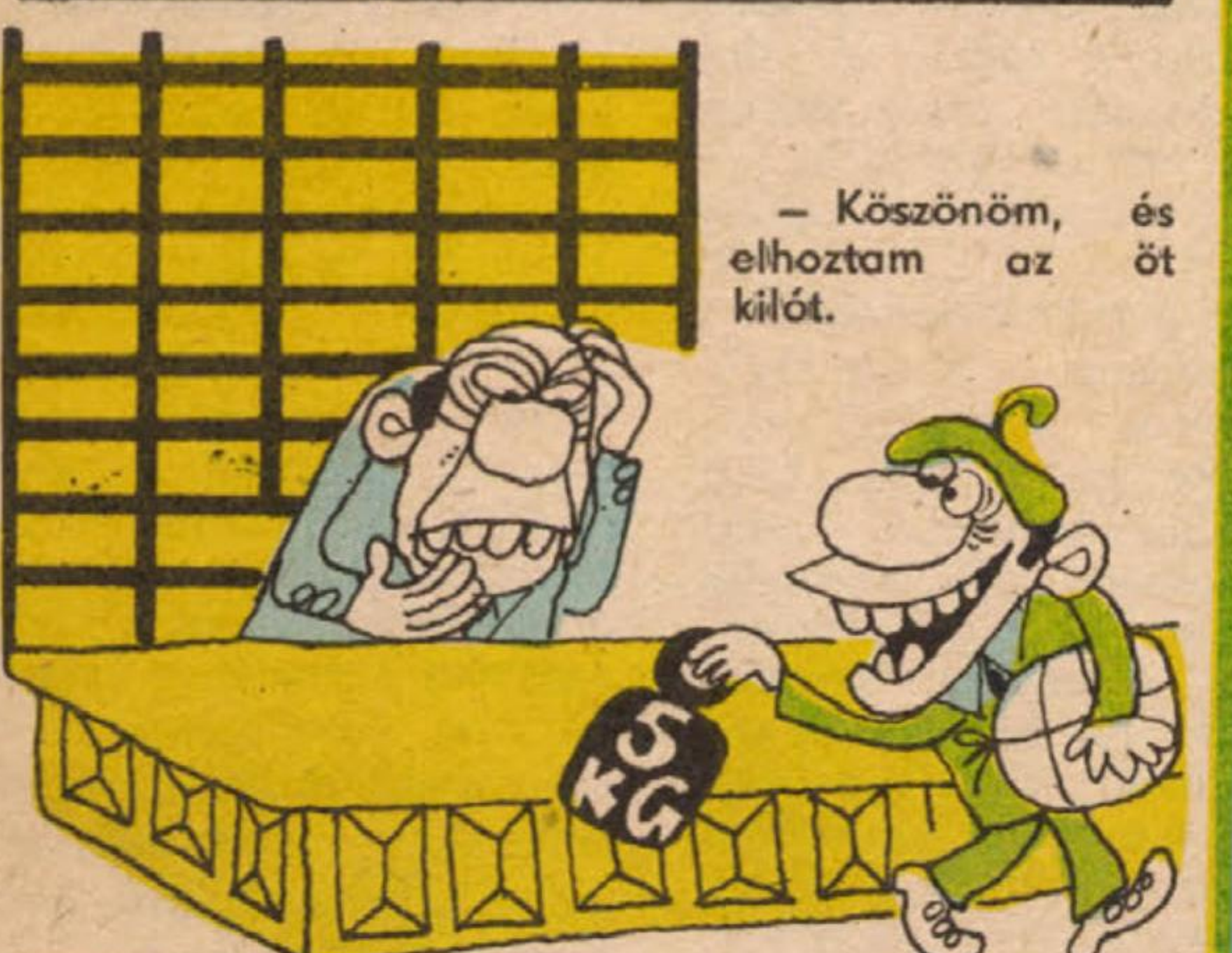

– Köszönöm, és elhoztam az öt kilót.

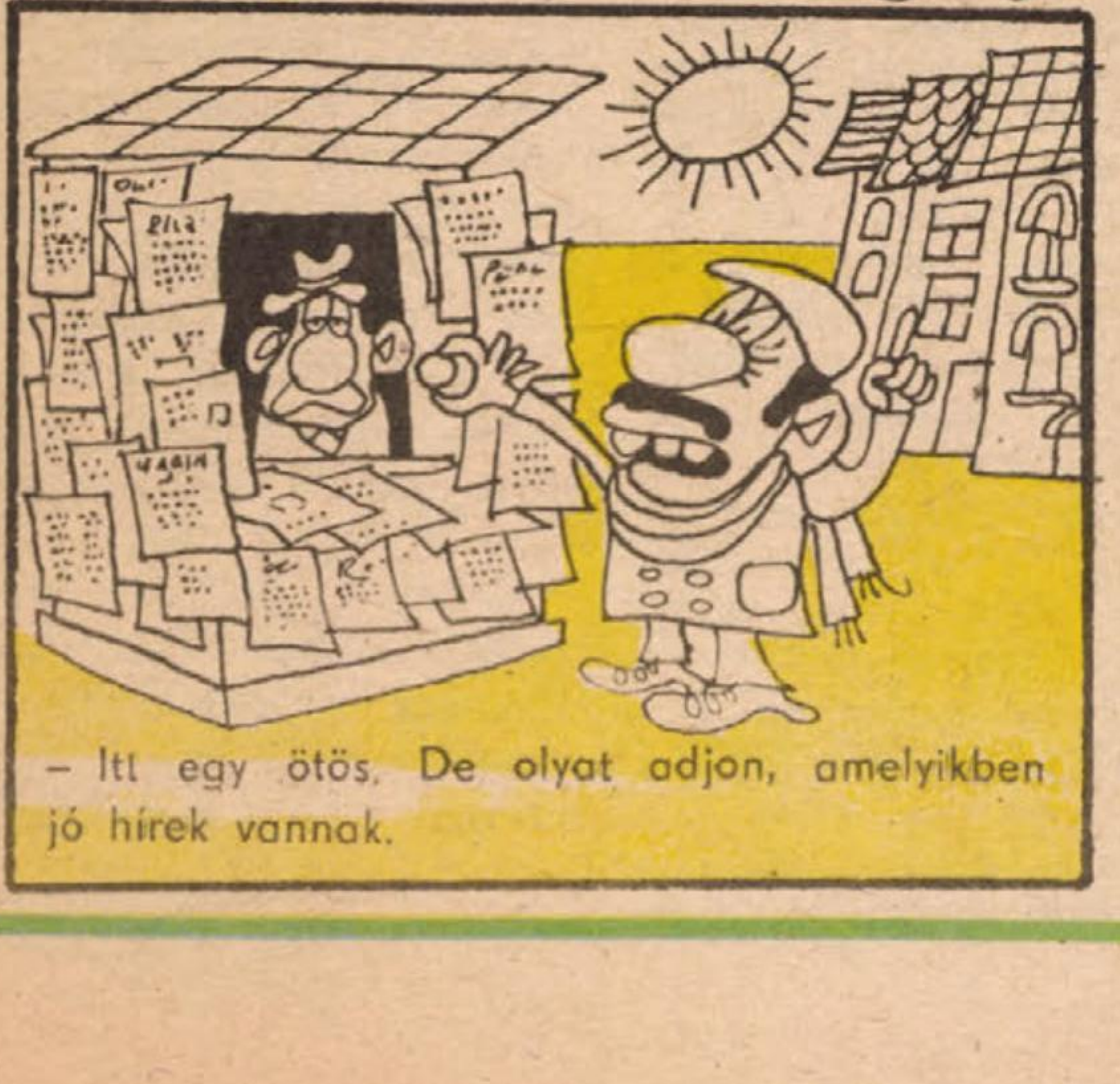

– Itt egy ötös. De olyat adjon, amelyikben jó hírek vannak.

GOMBHOZ A KABÁTOT

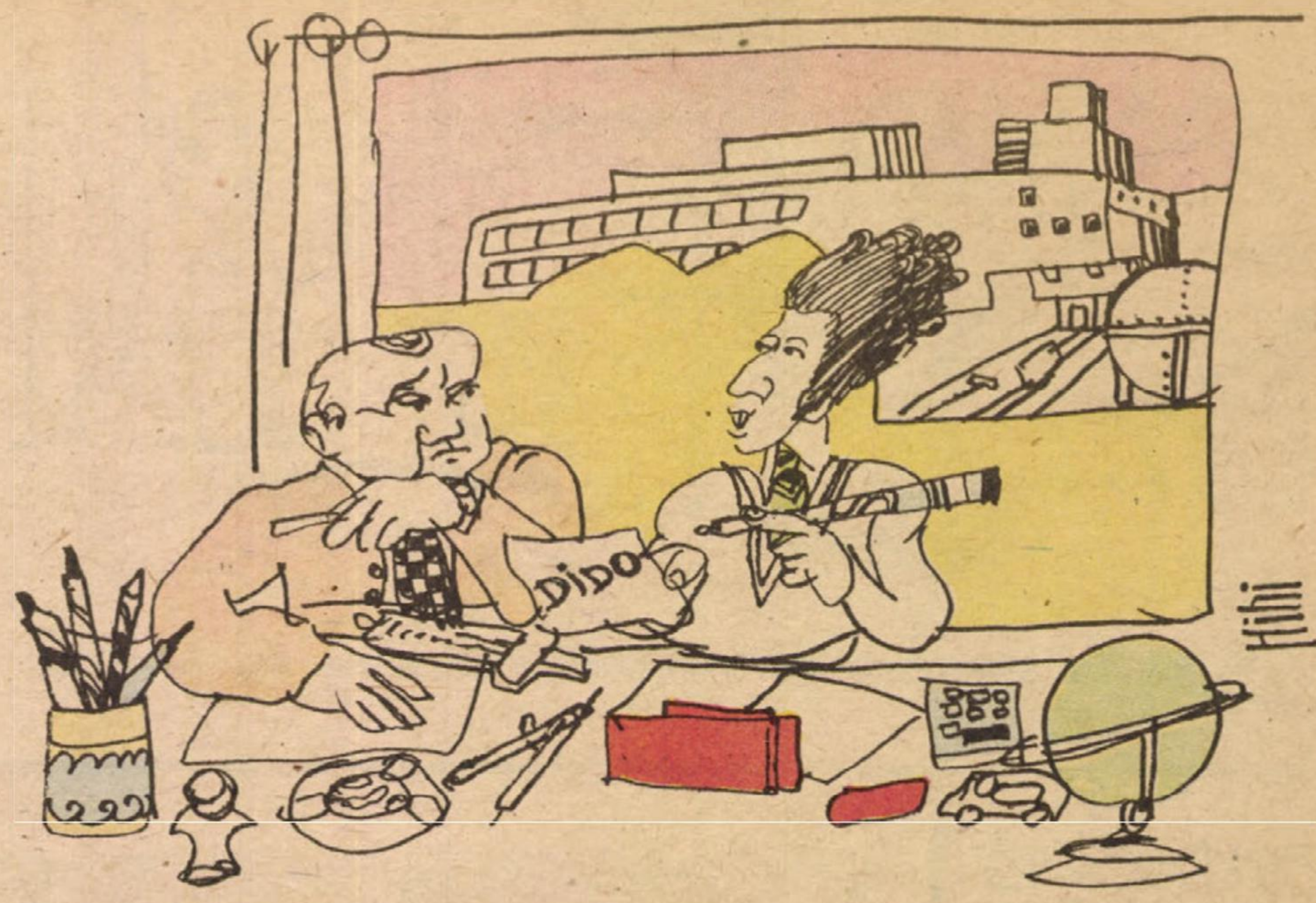

– A fantázianév megvan, de mi legyen a termék?

JOGI (bal) ESETEK

Magyarország északkeleti részén van az az ABCD nevű baromfifeldolgozó húskombinát, amely gépesített módon előkészített baromfitestecskéket szállít külföldre. Üzleti partnere a hazánk délnyugati részén fekvő EFGH nevű állami gazdaság, amely szerződés keretében kötelezi magát, hogy teherautón szállítja oda — sok száz kilométeren keresztül — azokat a felhizlalt és levágásra ítélt pipiket, melyek súlya megfelel az üzleti előírásoknak. A szállítás évek óta rendben folyik...

Viszont a távolság igen nagy: a sofőrnek joga és kötelessége az út közepe tájt nyolc órát pihenni, aludni. Szerencsére a felezőpont éppen a pestkörnyéki Budaújhelyre esik, ahol is a rendszeres ingajáratban kifáradt gépkocsivezetőt neje meleg vacsorával és vetett ággyal szokta várni. Míg a derék ifjú hajnalonta alszik, a menyecske végigjárja az udvaron álló tehergépkocsi ketreceit, és ami tojást a pipikék tojtak, összeszedi. Rengeteg szokott összegyűlni — az asszonyka pedig jószívvel megtartja a háztartása számára. E tény kapcsán a következő kérdések adódnak:

1. Kit illetnek a tojások?

2. Vajon az EFGH állami gazdaság tulajdonai? Semmiképp sem, hiszen ők csak a pipikék leszállítására vállaltak kötelezettséget. Tojásról a szerződésben szó sem volt, annak hasznosításával nem is foglalkoznak. Különben is, ahogy az autó kigördült a gazdaság kapuján, a tojások még az állatkákon BELÜL voltak, és így sem sorsuk, sem nyilvántartásba vételük nem volt tisztázható...

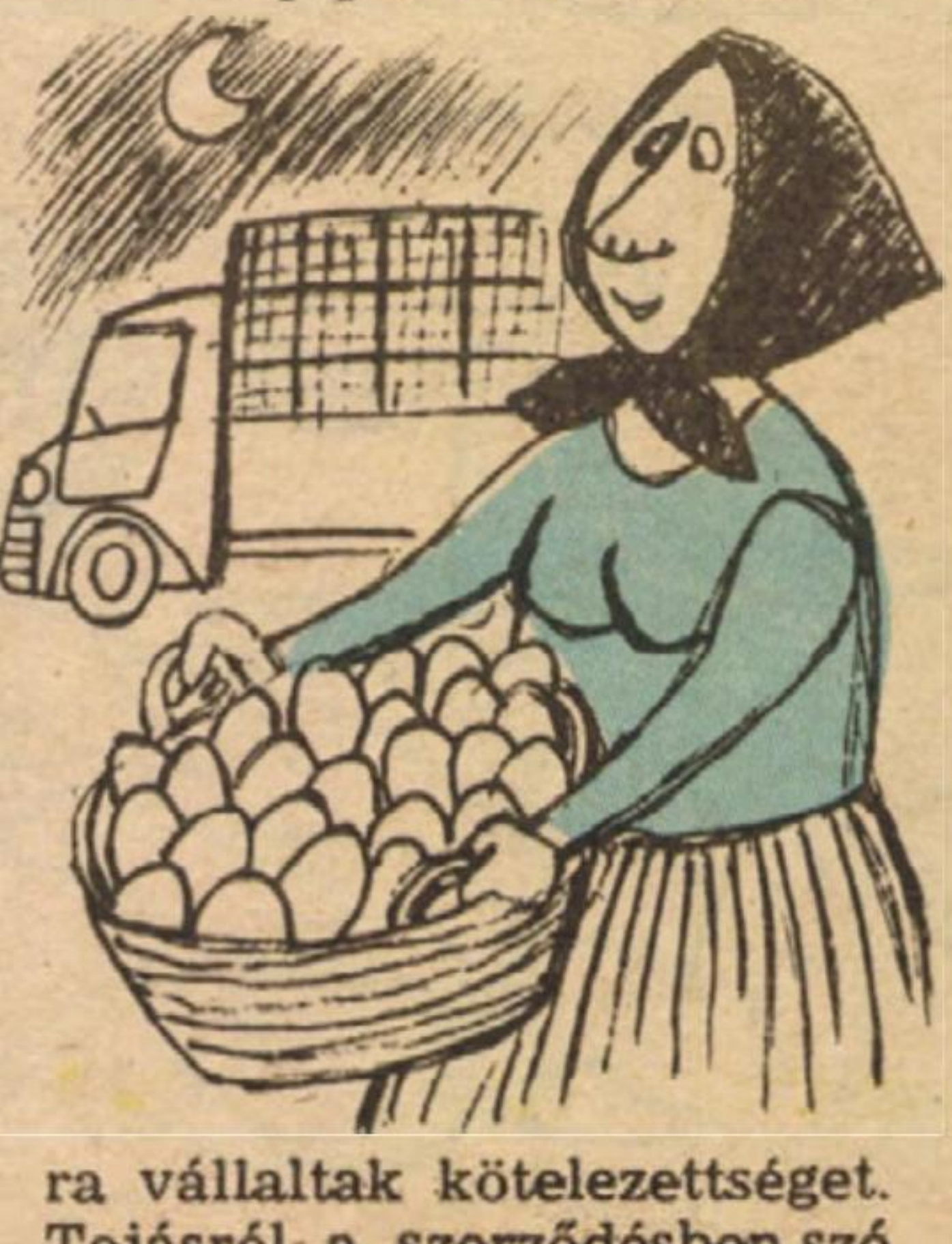

3. Az ABCD húskombinát ugyancsak nem tart igényt semmiféle tojásra. Mit kezdjenek vele: berendezésük a tárolásra, kereskedésre nincs — hatalmas gépesített ipari üzem, ahol a szalagnak holmi vacak tojás-ügyben egy pillanatra sem szabad megállania...

4. A sofőr feleségéé? Csak azért, mert összeszedte idejében? A pipikék naposcsibe koruk óta állami tulajdont képeznek (szóról szóra) szőröstül-bőröstül, sőt tojásostól is. Márpedig a tojás komoly érték, pláne ha alkalmanként 50-60 összegyűlik!

5. Igen ám, de milyen szervnek, mikor, hol és főképpen hogyan kellene e tojásokat átadni, beszolgáltatni, szortírozni, meózni, ármegállapítani, és legfőbbképpen: eladni — a lakosság szolgálatában?

Micsoda nyereség volna ez, kivált az energiagazdálkodás idején...

Bedő István

MAXIMÁLIS GONDOSKODÁS

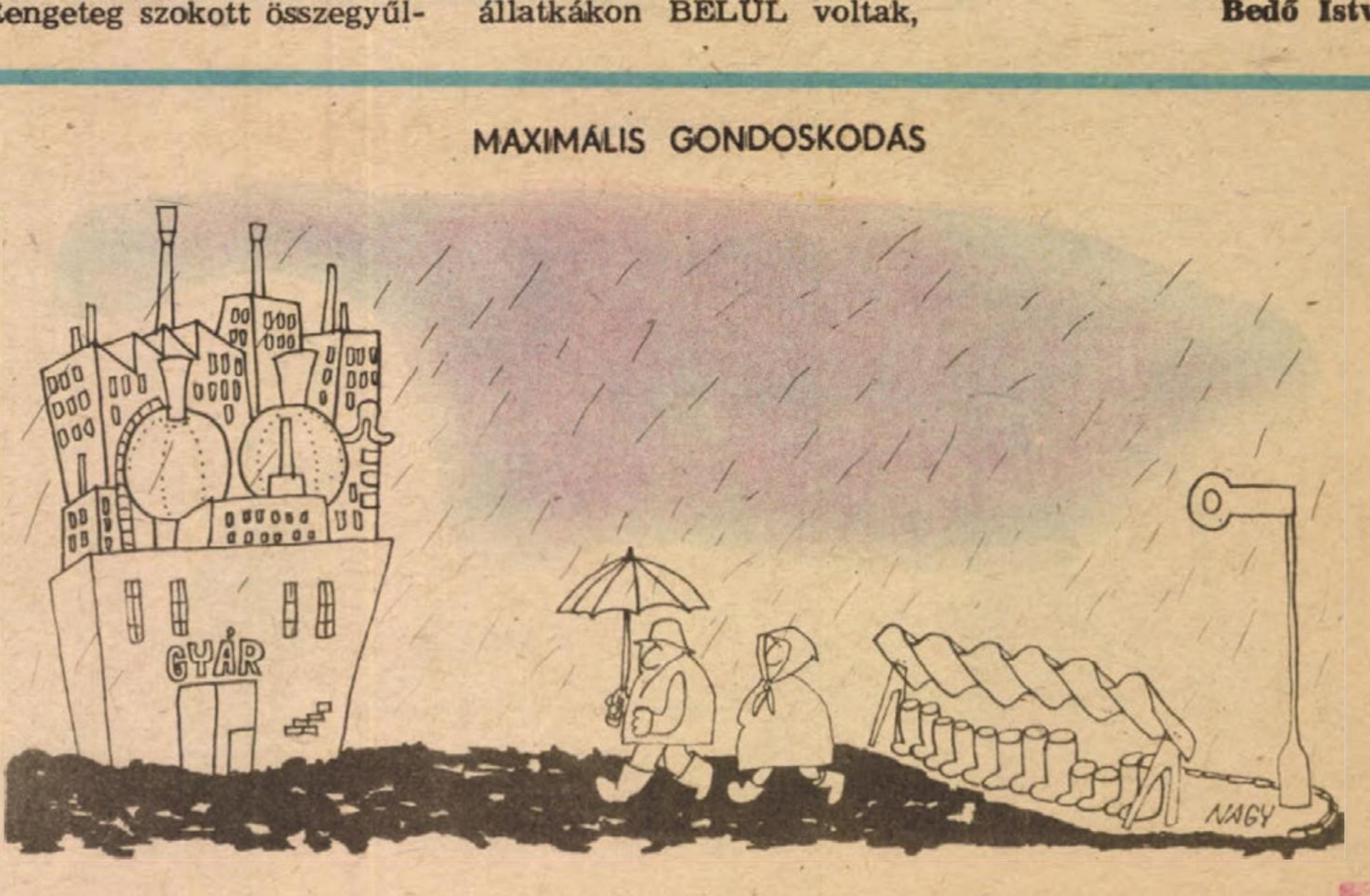

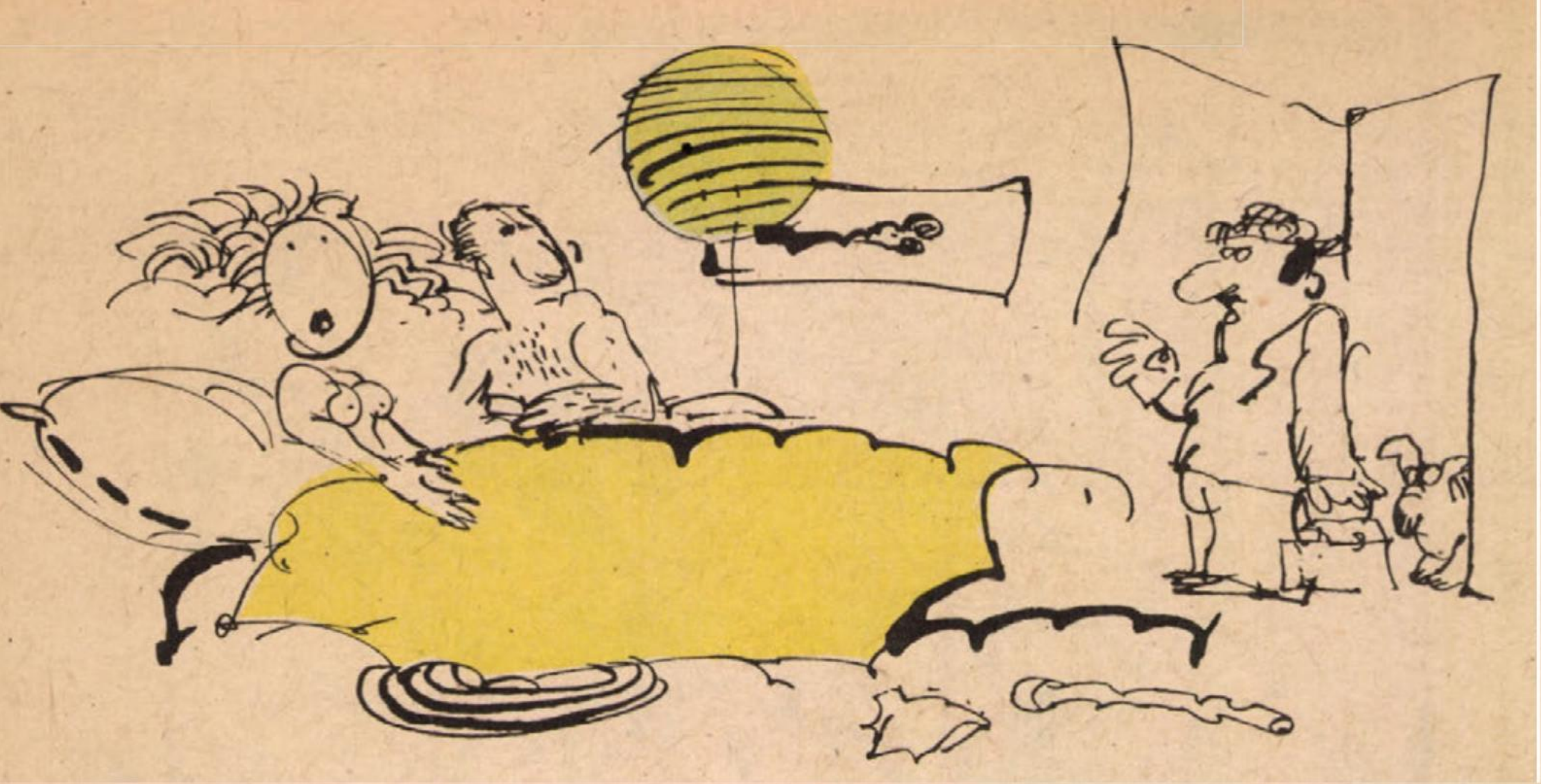

– Ne ijedj meg szívem! Annyi ilyen jelenetet láttam már filmben, hogy teljesen elfásultam!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A színpadi szerző írógépbe diktál:

— ... Kisasszony, imádom magát, és leghőbb vágyam feleségül venni.

A szőke gépírókisasszony pirulva megszólal:

— Pardon, kérem ez még mindig diktálás?

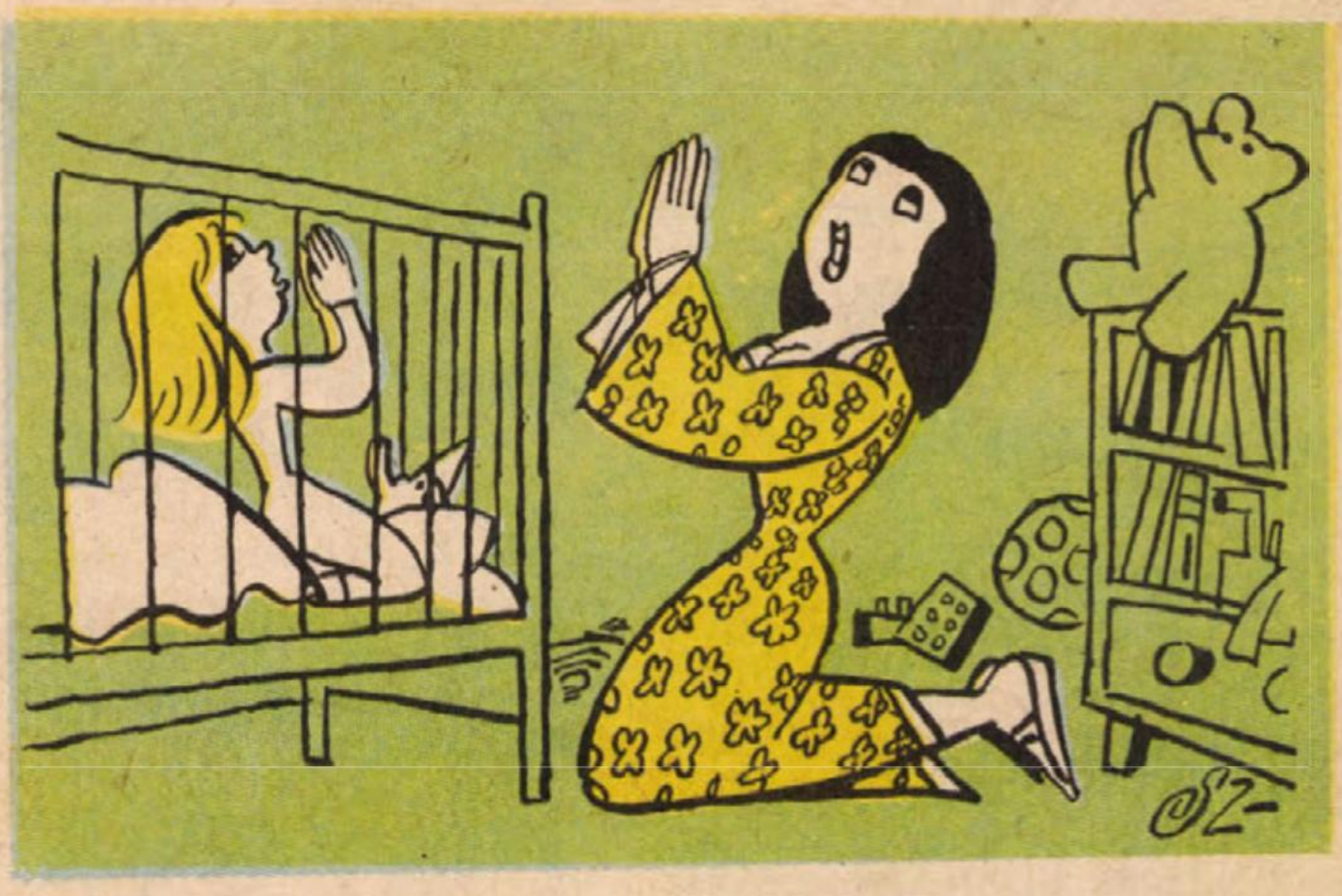

– Add meg nékünk a mindennapi krumpliskenyerünket!

NIMFOMÁNIA

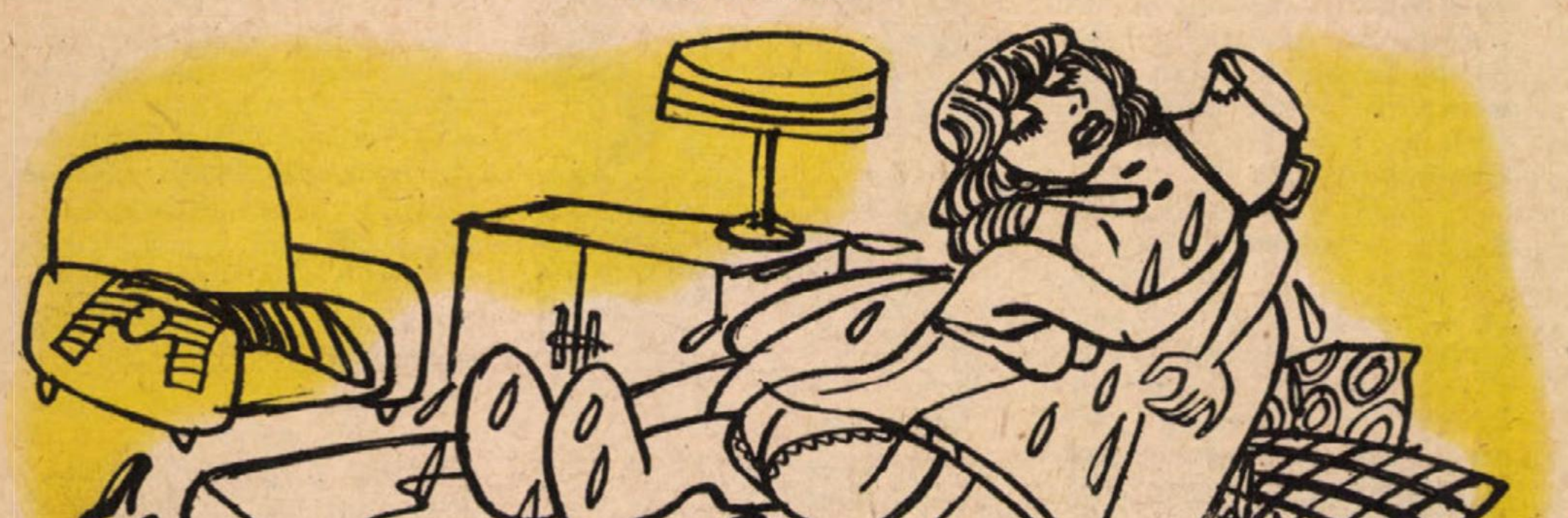

SEGÍTŐKÉSZSÉG

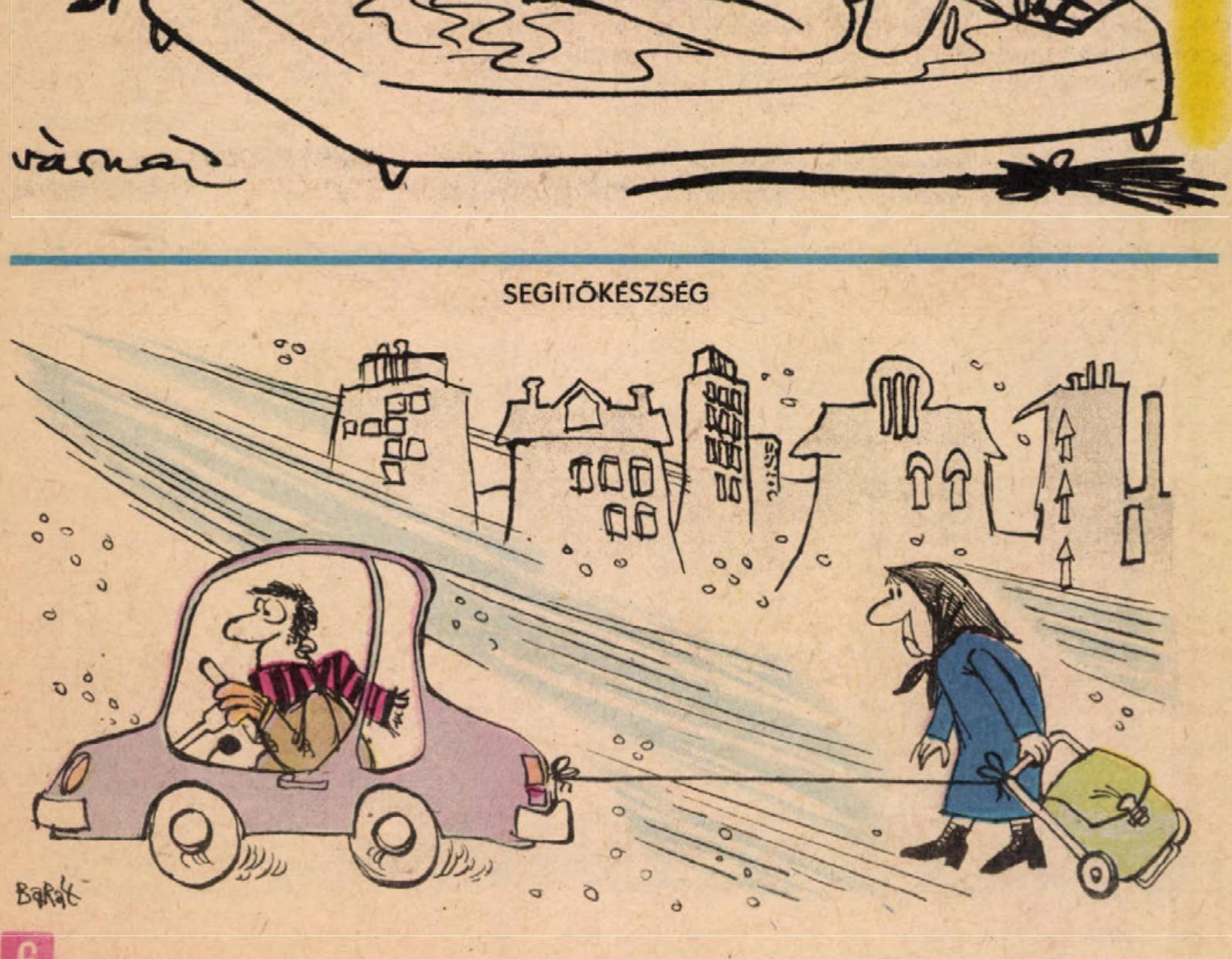

MIÉRT?

A világsajtó izgatottan tárgyalja a kérdést: miért haltak ki a dinoszauruszok? Több millió esztendőn át ők voltak a világ urai, aztán mire kettőt pislogtunk volna — tízezer év sem telt bele — szőrükön-szálukon eltűntek.

Na, most ne tessék legyinteni, hogy ez legyen a mi legfőbb gondunk az évszázadban, a dolog nem ilyen egyszerű. Ezek a dinoszauruszok ugyanis hatalmas testű élőlények voltak, hosszúságuk a 20—25 métert is elérte. A gyorsan növekvő fríz-holsteini fajták meghonosításával tehát a szerződéses húsdinoszaurusz-nevelés jövedelmező üzletág lehetett volna, amely a közellátás számos gondját megoldja. A vörösborban dinsztelt dinoszauruszfelsál bennefőtt zöldséggel ínyencfalat, és elkészítése semmi nehézségbe sem ütközik. Különösen, hogy ezeknek a fene dinoszauruszoknak az agya igencsak tranzisztoros volt, picike, mint egy mogyoró, ha megcsóválták a fejüket ide-oda gurult benne. Szóval, ha a dolgos háziasszony rájuk förmed, hogy:

— Mars a fazékba, Dino — Dino szó nélkül bebújik a rotyogó pácba és még a fedőt is magára húzza.

De hát miért haltak ki a dinoszauruszok?

Luis Alvarez spanyol professzor érdekes teóriával áll elő.

Hogy az idők hajnalán egy hatalmas meteorit ütközött össze a földgolyóval. Az ügyes biliárdmutatvány akkora port vert fel, hogy hosszú évekre eltakarta a napot. A dinoszauruszok rossz néven vették ezt, és sértődött lélekkel feldobták a talpukat.

Ami persze csacskaság.

Manapság akármelyik nagyváros bármelyik lakója öt perc alatt több füstködöt szív be, mint egy csorda dinoszaurusz ötezer év alatt. És az eredmény? Istenkém, káromkodunk, de kihalásról szó sem esik. Amellett egy ilyen dinoszaurusz sokkal hülyébb volt, semhogy észrevegye, miről van szó. Ha ezüst tálcán, keménytojás szeletkékkel díszítve tesznek elé egy meteoritot, akkor sem ismer rá. Látta, hogy elsötétül az ég, hát gyorsan beterelte a kis dinókat a játszótérről.

— Gyerünk, gyerünk, gyereknek ilyenkor rég ágyban a helye.

Tíz év múlva esetleg fölébredt, látta, hogy még mindig sötét van, mire kéjes röfögésben tört ki:

— Na anyjuk, ma kialusszuk a törököt Budábul.

Luis Alvarez professzor elméleténél semmivel sem plauzibilisabb Tyukodi Péntek magyar őslénykutató feltevése.

Eszerint a dinoszaurusz hónapokon át tanulmányozta a vendéglői árak alakulását. Szemtanúja volt júliusban a nyolcvan százalékos emelésnek, októberben a tíz, novemberben a húsz százalékos leszállításnak. Amikor aztán decemberben kiírták, hogy az éthordóban elszállított adagok után további harminc százalék kedvezmény jár, égnek emelte ormányát és tébolyult trombitahangokat hallatott.

— Már semmit sem értek az egészből. A névadó nénikétekkel szórakozzatok.

Azzal fogta magát és kihalt.

Ebből is látható, hogy Tyukodi Pénteknek gőze sincs arról, hol lakik az isten, az őslénytant pedig kifejezetten ugatja. A fenti jelenséget ugyanis a dinoszaurusznál kisebb testű és fejlettebb intelligenciájú élőlények sem mind értik, mégsincs adat arra, hogy ennek következtében bármelyikük is kihalt volna.

Hanem én rájöttem valamire.

Nekem az az élőlény már akkor gyanús volt, amikor felbukkant a híradóban. Hogy hatalmas testűnek kellett lennie, ahhoz kétség sem fért. A feje önmagában betöltötte a nagy képernyőt, sőt, kétoldalt egy kicsit még le is lógott. Agyállományának méretéről és minőségéről nyilatkozata alapján alkothattam objektív képet. Azt mondta:

— A termékszerkezet kötelező megváltoztatása során ötujjú zoknikat fogunk gyártani. Ezzel az újdonsággal berobbanunk a piacra és egyszersmind hatalmas takarékossági tartalékokra is teszünk szert. A későbbiek során ugyanis áttérünk a négy-, majd a háromujjas zoknik forgalmazására, ami már önmagában húsz, illetve negyven százalékos megtakarítást eredményez. Az így felhalmozott ujjkontingens egy részét exportra szánt hatujjas zoknik dotálására fordítjuk és ezzel hatalmas nyereséghez jutunk. A zoknikat ugyanis valamennyi külföldi partner vissza fogja küldeni, mert ki az ördög hallott már hatujjas fuszekliról? A visszaáruzott zoknikat aztán minden újabb ráfordítás nélkül akárhányszor újra el fogjuk adni.

Ebben a pillanatban — ritka pillanat volt — világosság gyulladt az elmémben.

Pszt ... nem is haltak ki.

Peterdi Pál

EMLÉKIRATOK

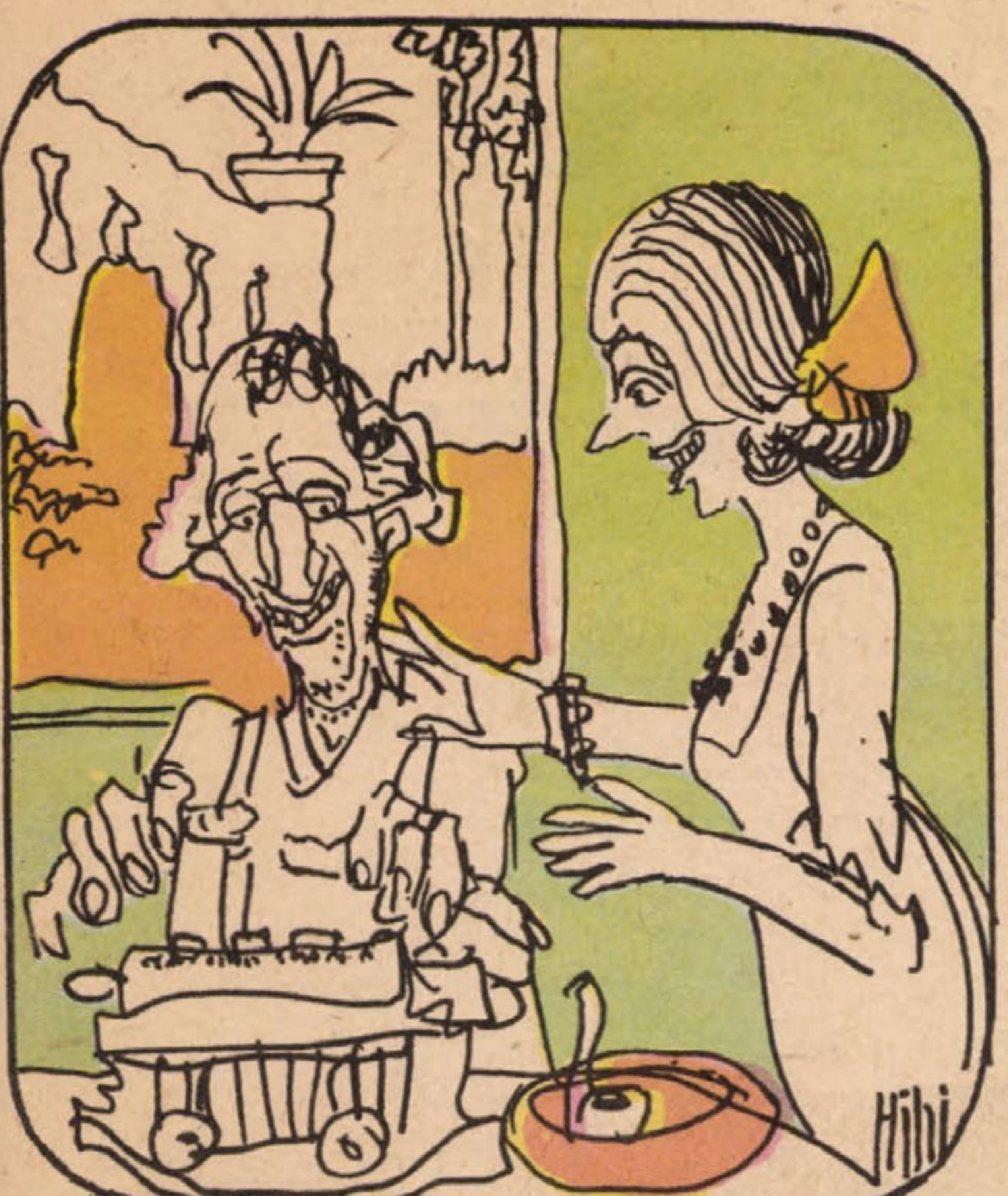

– Legalább a városneveket változtasd meg!

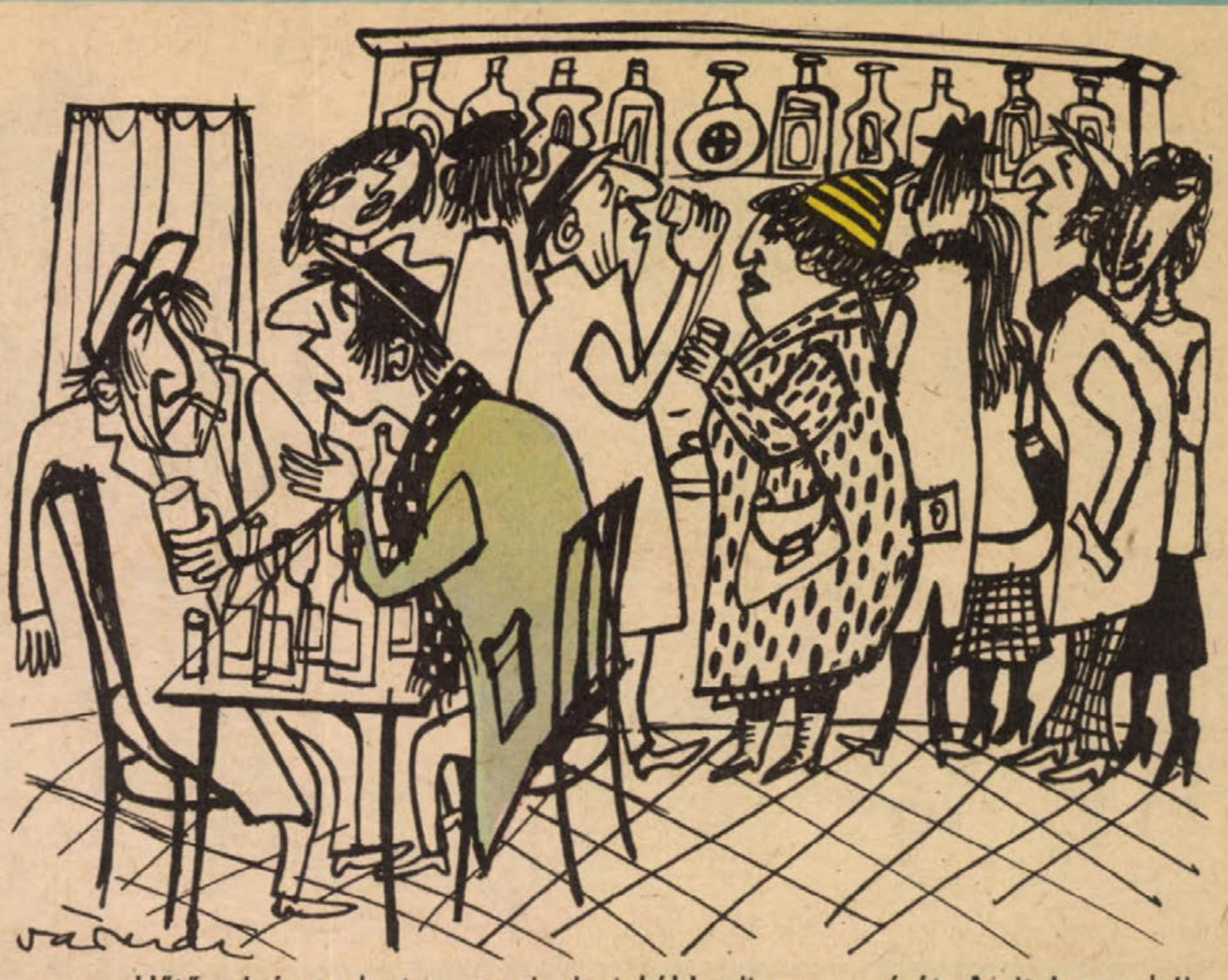

– Hűtőszekrényt akartam venni, de inkább eliszom az árát. Az ital nem lett drágább!

A lazsál átszámítása kiflire

Honfitársak! Ütött az óra, hogy a nemzetközi mértékegység szerint számoljunk. Ezért nekem most pontosan ötszáz fok a lázam. De nagyon fázom, mert a munkahelyemen csak 253,8 Kelvin-fok van. Pedig milyen jót tett energiaszegény országunknak a megboldogult Kelvin! Ezután télvíz idején minden fűtetlen lakásban száz fokkal emelkedik az átlaghőmérséklet.

De itt az idő, hogy más területeken is új mértékegységeket vezessünk be hazánkban! A munkahelyeken például még mindig igen sok a holt idő, a holt munka és a holt energia. Emiatt javaslom, hogy a kihasználatlan emberi energiát a jövőben a következő mértékegységekkel mérjük:

A haszontalan munkahelyi időtöltés alapegysége az 1 líg-lóg. Egy líg-lóg egyenlő 1 órás munkahelyi semmittevéssel. 8 líg-lóg egyenlő 1 teng-lenggel, vagyis 1 teng-leng 8 órás munkahelyi semittevéssel. 5,5 teng-leng egyenlő egy lazsállal, és egy lazsál egyenlő 44 órás munkahelyi semmittevéssel, ami megfelel az egységnyi időlopás alatt elvégzett mínusz munkának, más néven az egy időlopóerőnek.

De az idő pénz, így az 1 lazsál alatt egységnyi időlopóerővel kifejtett mínusz munka egyenlő 1 gramm magyar védjeggyel ellátott 18 karátos arannyal, azaz 760 forinttal, amely egyenlő 1520 kiflivel.

Namármost! Ha egy magyar dolgozó kihasználatlan energiája naponta átlagosan 1 líg-lóg, akkor havonta 26, évente pedig mondjuk 312 líg-lóg, ami kb. 7 lazsál, azazhogy 10 640 kifli. Tehát egy embernek évente átlagosan 10 640 kifli kihasználatlan energiája van, és ez 5 millió aktív keresőt feltételezve az országban, pontosan 53,2 milliárd kifli. Vagyis évente 53,2 milliárd kiflit lóg el az ország lakosságának a fele. És ez egy nagyon szerény számítás!

Emberek! Gondoljuk csak el! Ez egy kész kiflipazarlás. Pedig mindenkinek van felesleges energiája. Sokszor még évi 10 640 kiflinél is több. És nem nehéz belátni, hogy milyen hasznos célokra fordíthatnánk energiaszegény országunkban egy 100 milliárd kiflis erőművet!

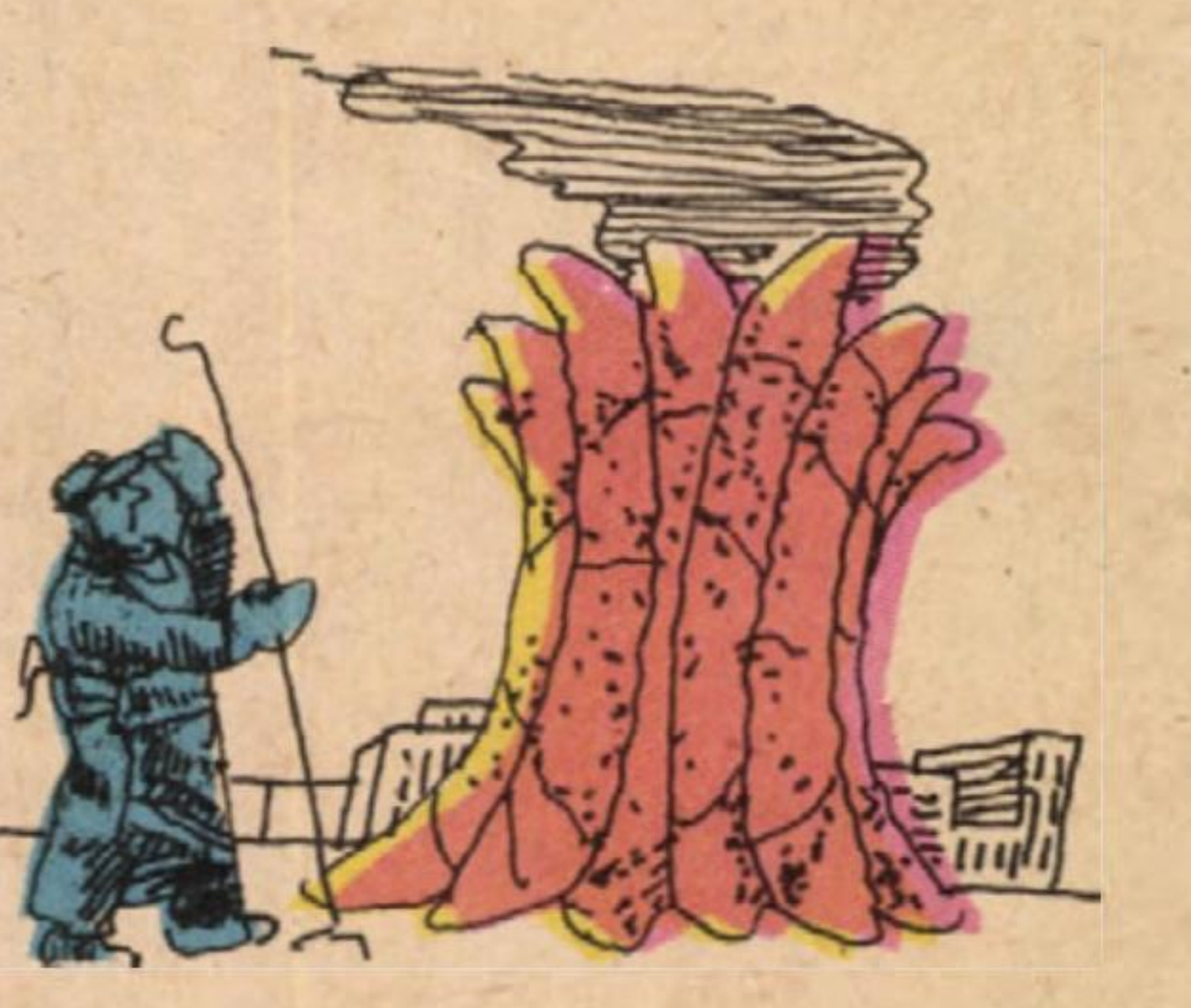

Energiapazarló kollégák! Számoljunk csak utána! 100 milliárd kifli átszámítva és kerekítve 658 ezer lazsál! Az pedig nagyon sok. Hiszen 658 ezer lazsálból felépíthetnénk egy év alatt 20 milliárd óriáskiflit! És akkor egy állampolgárra évenként durván 1064 óriáskiflivel több jutna, a csecsemőket is beleszámítva. Így pedig gazdagabbak lennénk az egy főre jutó óriáskifliben, mint a világ leggazdagabb országaként számon tartott Kuvait!

Vagyis, ha mindenki elfogadja és komolyan veszi a kihasználatlan emberi energia, azaz a munkahelyi semmittevés új mértékegységét, akkor a nyolcvanas évek világcsodája lehet ez a hír: Világraszóló új magyar mértékegységet fedeztek fel! Azóta évente hét lazsállal többet dolgoznak az emberek az óriáskiflik földjén!

Tisztelt illetékesek! A nagy tudósok bölcsességével várom, hogy az időlopóerő-kutatás terén kifejtett munkásságom még a halálom előtt halhatatlanná tesz, és a lazsált rólam nevezik el! Válaszukat várva, maradok továbbra is kifli:

Tormai Lazsál László

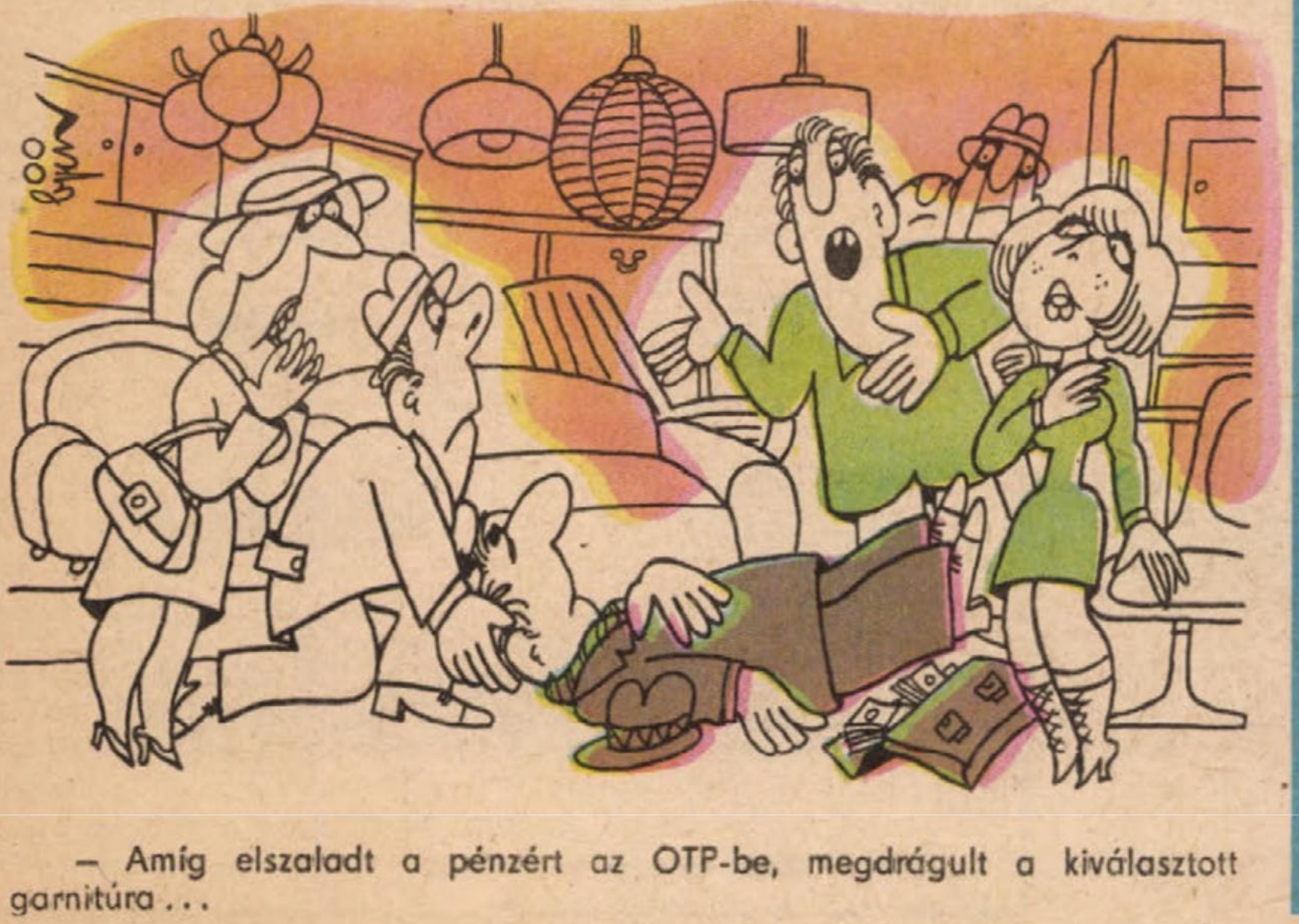

– Amíg elszaladt a pénzért az OTP-be, megdrágult a kiválasztott garnitúra...

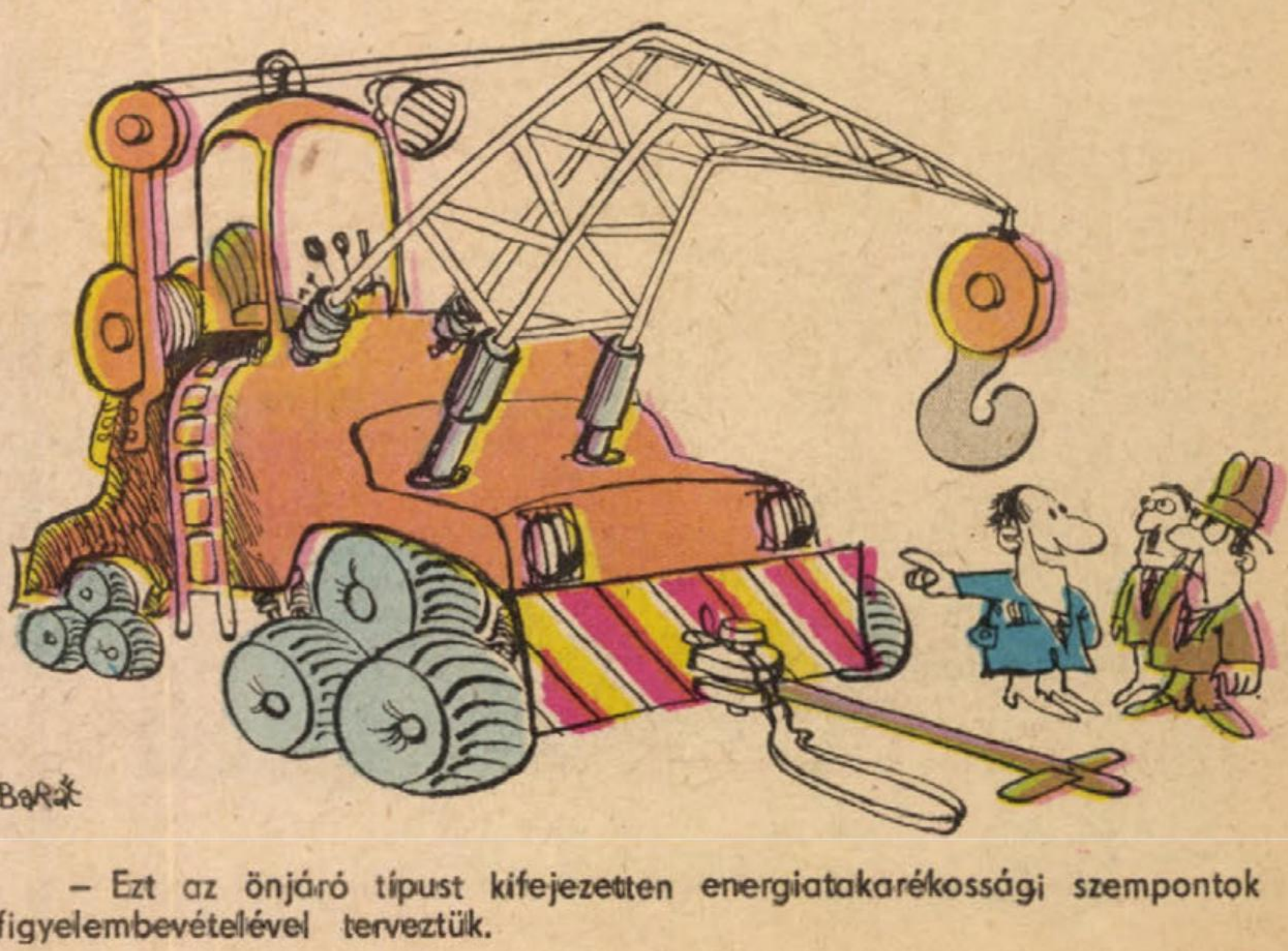

– Ezt az önjáró típust kifejezetten energiatakarékossági szempontok figyelembevételével terveztük.

FÁRSANG

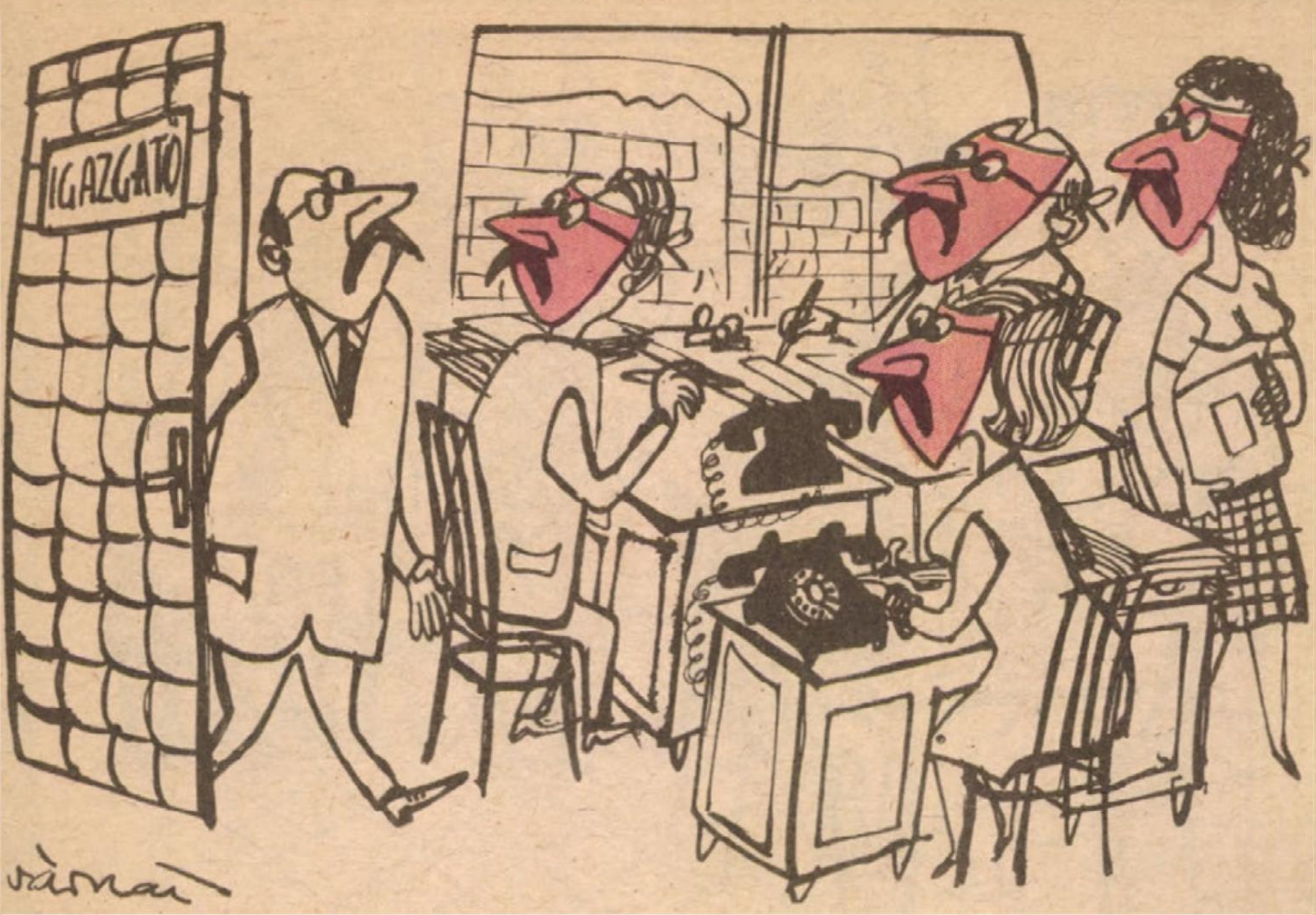

Mi nem lehetünk túszok

Az Új Tükörből értesültem, hogy Nyugat-Európában a közelmúltban nagy sikert aratott dr. Richard Clutterbuck „Emberrablás és váltságdíj” című könyve, amely részben leírja, miként kerülhetjük el a túszok sorsát, részben azt vázolja, mit tegyünk, ha mégis elraboltak bennünket.

Azonnal rájöttem arra, hogy nálunk miért teljesen fölösleges ezt a könyvet kiadni. Az emberrablás elkerülése érdekében ugyanis a következőket javallja a szerző:

1. *„Munkahelyünkre menet, majd hazafelé jövet állandóan változtassuk útvonalunkat!”* Nos, nálunk ez automatikusan történik, a rendszeres csőtörések, útfelbontások és forgalomelterelések következtében. Emberrabló legyen a talpán, aki például a Marx tér, vagy a Váci út és az Üllői út környékén kiigazodik.

2. *„Közlekedjünk több ócska külsejű, horpadt, sáros kocsival, mert a drága autók feltűnőek!”* Nálunk e téren sincs gond, a különösen szerencsések már a Merkurtól ócskán, horpadtan, esetleg sárosan is vehetik át kocsijukat. Ha valakinek ez mégsem sikerül, hagyja csak az utcán néhány napig a kocsiját — a játékos huligánok megteremtik a kívánt minőségű autót.

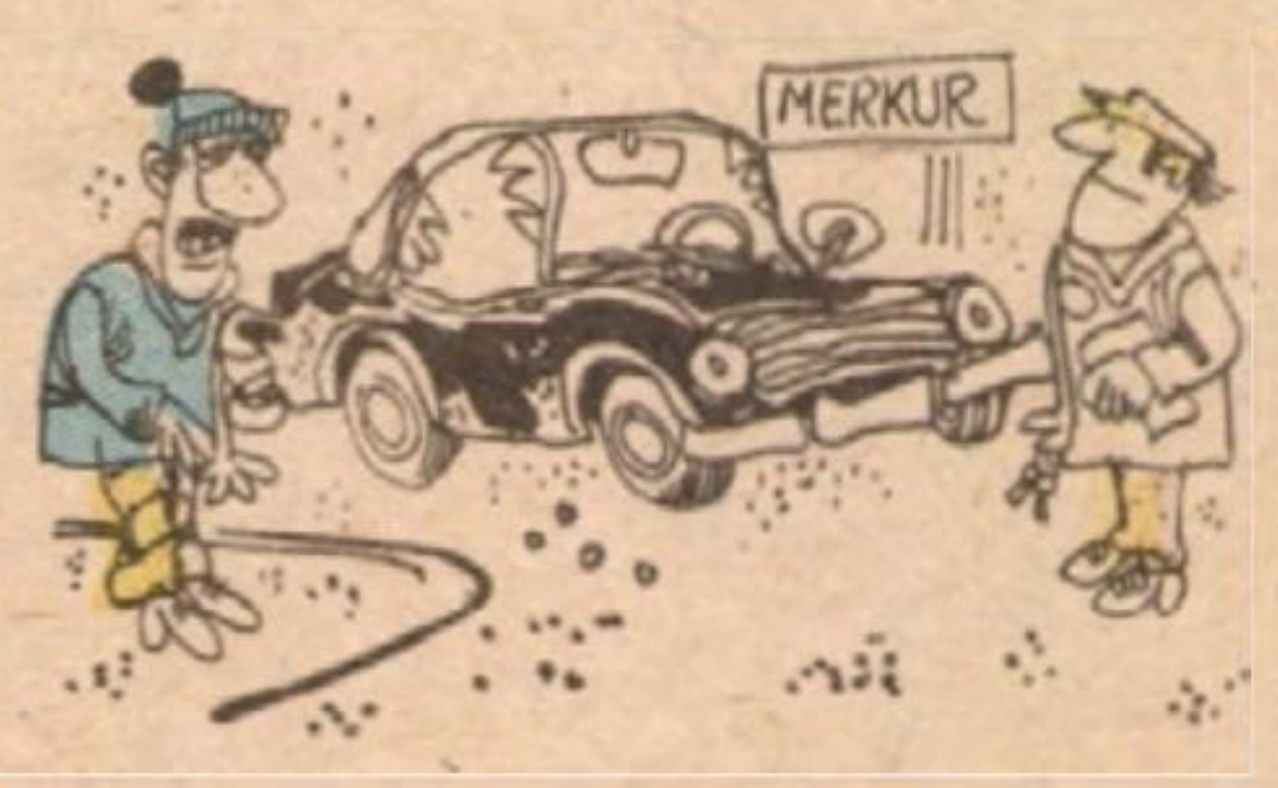

3. *„. . .ha pedig elektromos órát jönnek ellenőrizni — vagy gázosok, vizesek stb. érkeznek —, beengedésük előtt hívjuk fel a megfelelő intézményt, és tudjuk meg, csakugyan küldtek-e ilyeneket hozzánk.”* — Ez az okítás végképp meggyőzött arról, hogy az effajta könyvek hazánkban nem lenne nagy jövője. Hiszen ha a bejelentést követő egy napon belül jönnek mondjuk a vizesek, gázosok, stb., akkor eleve ki sem nyitjuk az ajtót, mert valószínűbb, hogy emberrablók. Ha ez után, akkor örülünk, hogy végre kijöttek, s az e célra bérelt koszorús honleányokkal és fejedelmi traktával fogadjuk őket. Az intézményt amúgy is fölösleges felhívni, mert a hívott szám vagy állandóan foglalt, vagy nem veszik föl a kagylót, vagy a központ máshová kapcsol. A csengetés után fél órával viszont felhívhatjuk szomszédainkat, s amennyiben a reggel nálunk jelentkezett gázosok, vizesek stb. náluk fusiznak, akkor bizonyosak lehetünk abban, hogy hivatalos szerelők, s nem emberrablók kívántak hozzánk bejönni!

Vezda János

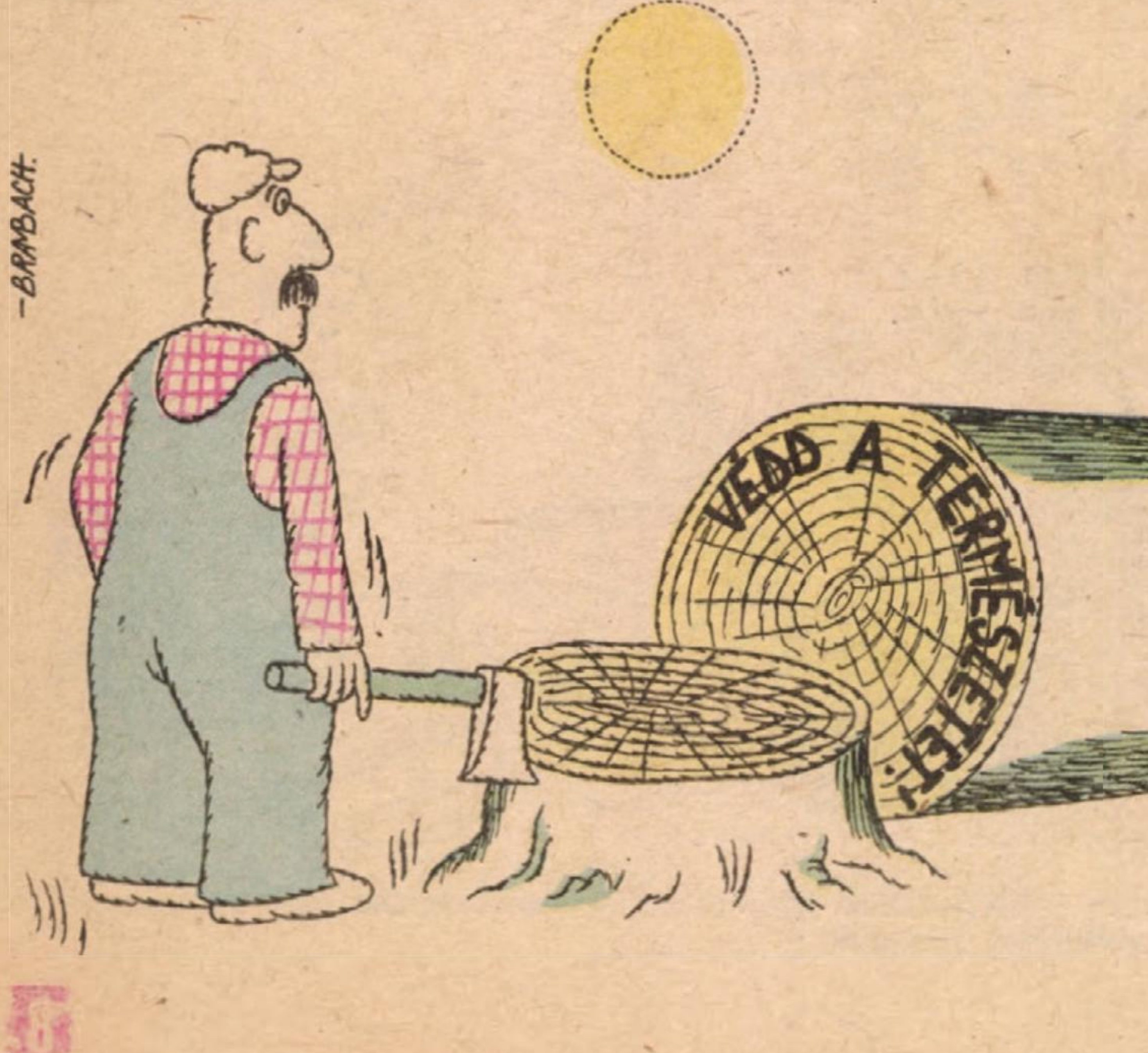

KÉSŐI FIGYELMEZTETÉS

BUROKBAN SZÜLETETT

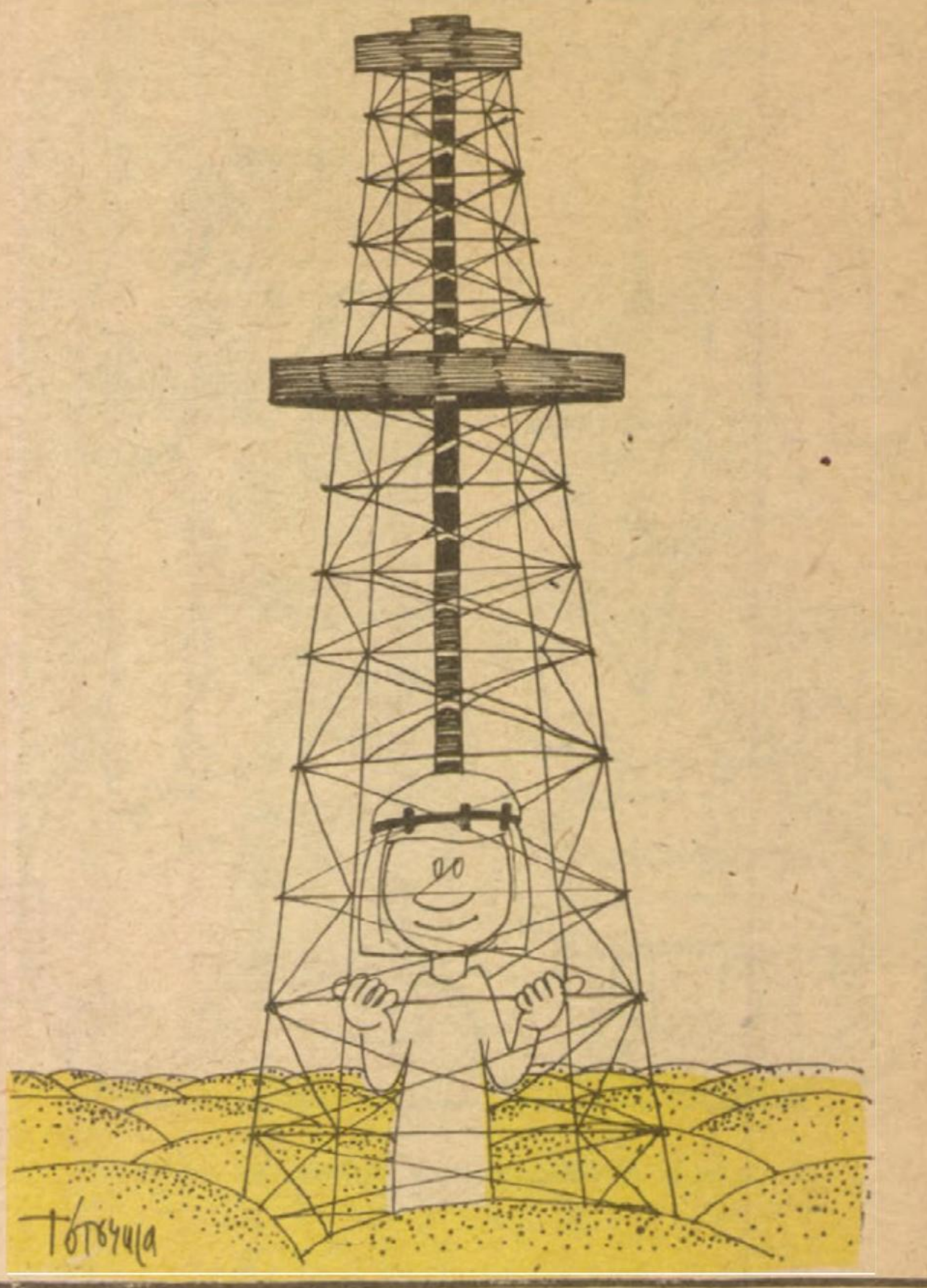

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az ügyvéd megkérdi a kliensétől:

— Ki az oka tulajdonképpen, hogy válik?

— A postás. Egy nekem címzett levelet a feleségemnek adott.

Promontoriné új bejárónőt keres és így szól az egyik jelentkezőhöz:

— Nekem olyan valaki kell, aki pontosan elvégzi, amit mondok neki, nem felesel, nem mond ellent, mindig egy véleményen van velem, szorgalmasan végzi a munkáját, sohasem panaszkodik.

— Bocsánat — mondja az asszony — itt valami tévedés van. Amint látom, ön nem bejárónőt, hanem férjet keres.

DIVAT

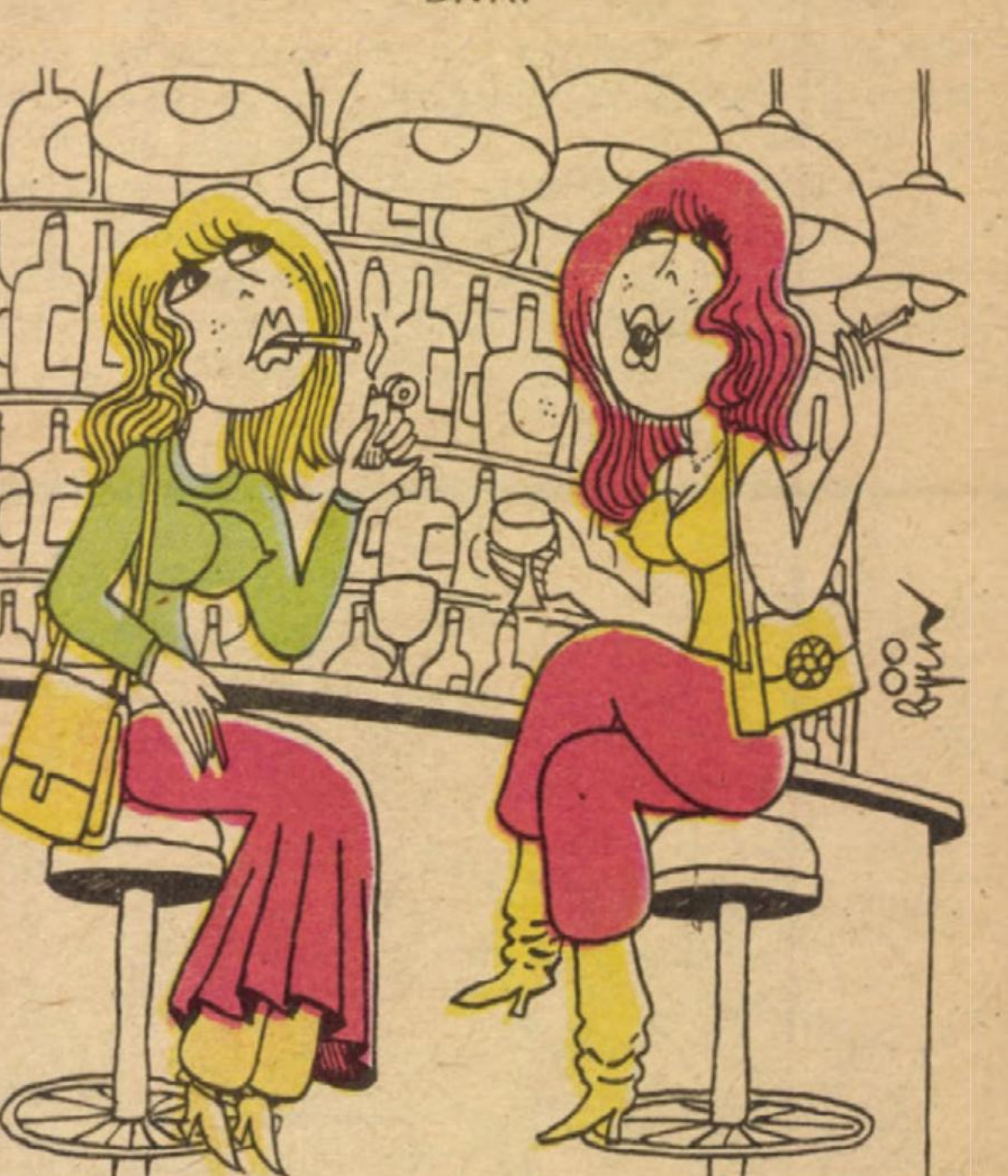

– A popzenésszel szakítottam! Most egy közgazdásszal járok . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Egy angol szivarral kínálja skót útitársát a vonaton és tüzet kér tőle.

— Rögtön gondoltam — mondja a skót —, hogy nem önzetlenül kínált meg.

— Miért vagy olyan szomorú, János?

— Tegnap meghalt a bácsikám.

— Ezért ne búsulj, majd hamarosan elfelejted!

— Attól félek, hogy tévedsz. Ugyanis ő a főnököm főnöke volt.

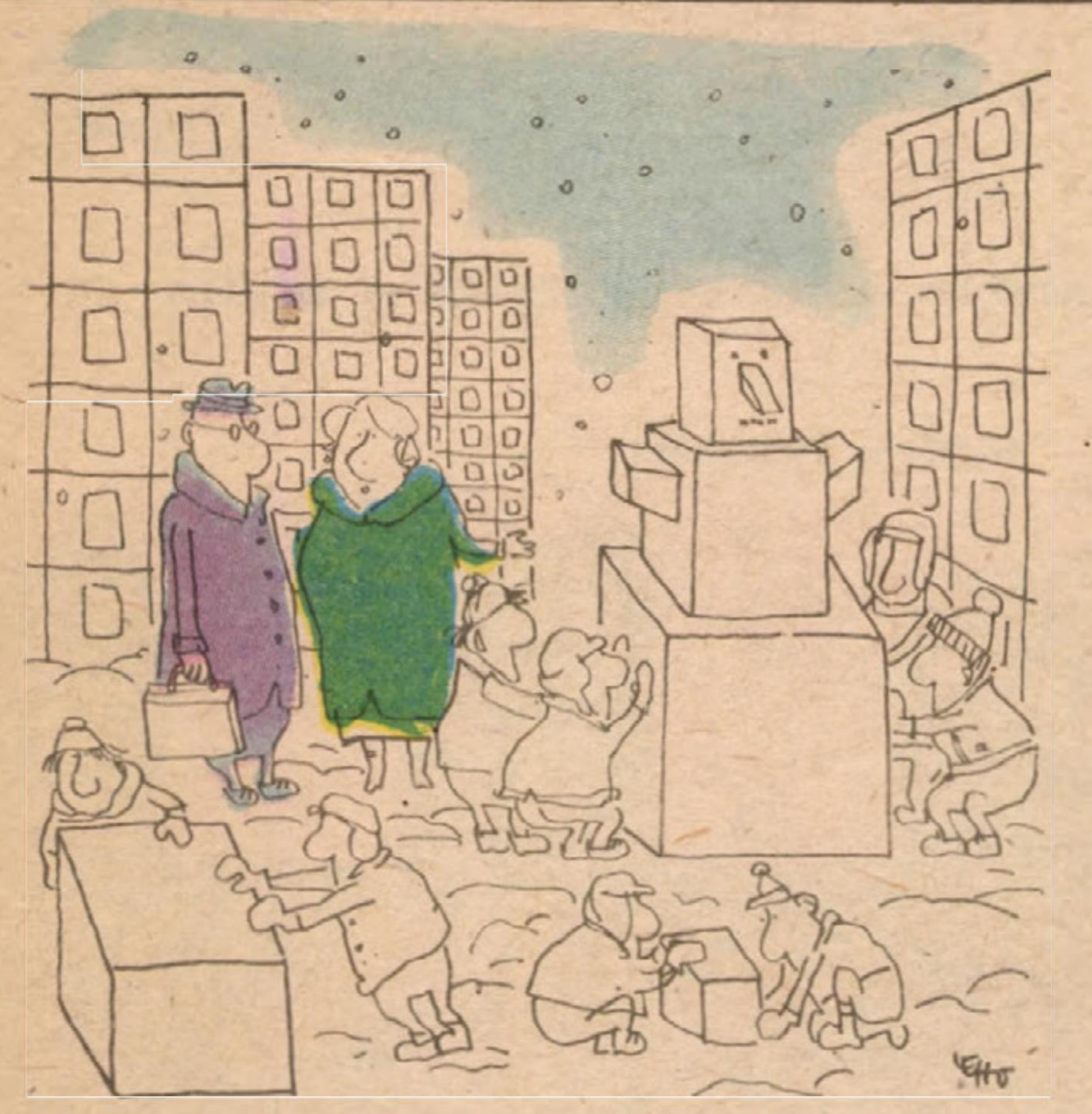

– Ők már itt születtek a lakótelepen...

DRÁGABB LETT AZ ALUMINIUMEDÉNY

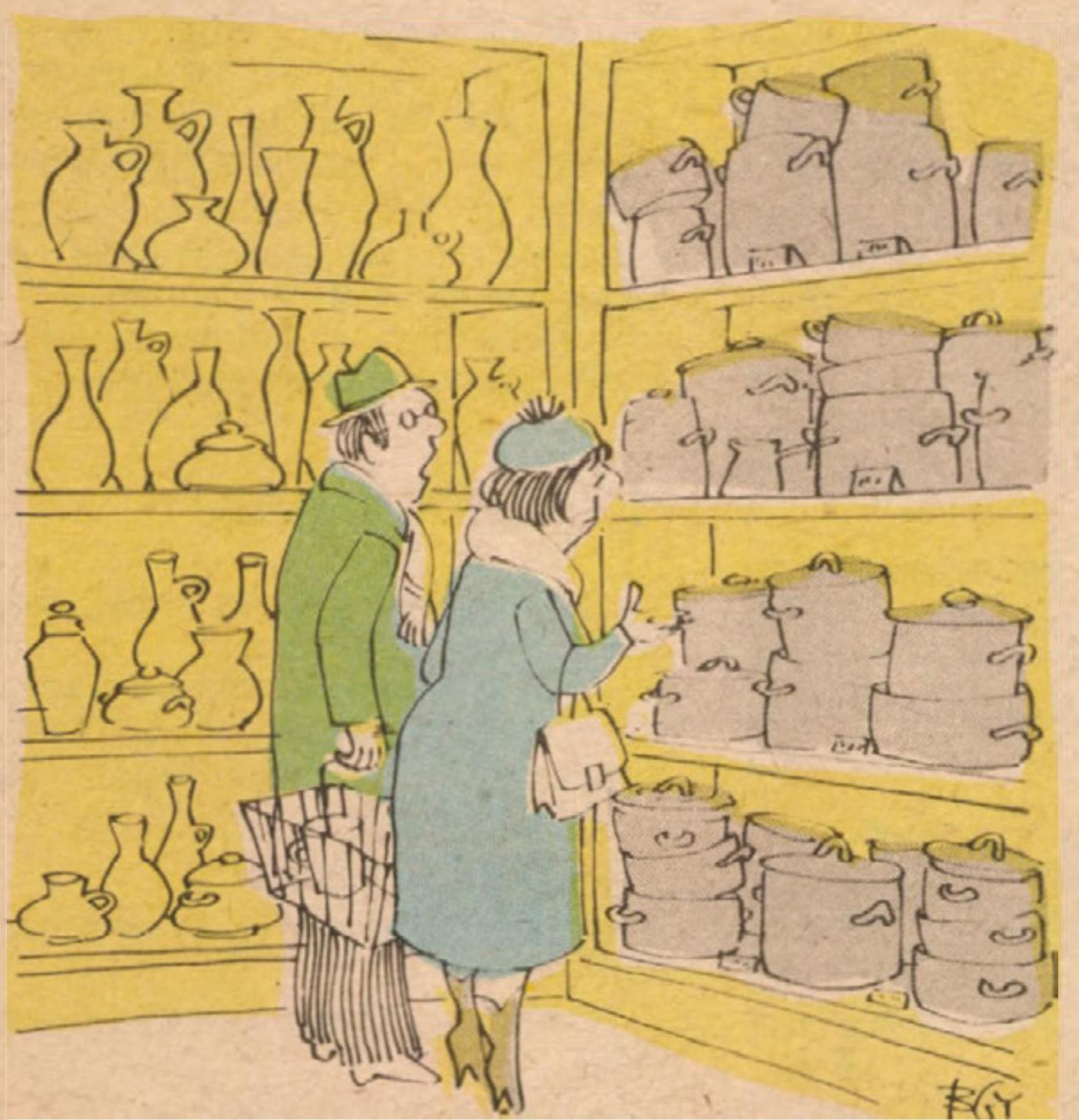

– Ne csodálkozz, fiam, magyar ezüstből készült!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Kisfiam, szeretnéd, ha egy kis öcsikét hozna nekünk a gólya? — kérdi a mama a fiától.

— Nem én, anyu. De azt hiszem, apu is ellenezné. Emlékszel, milyen balhét csinált, amikor egy kismacskát hoztam haza?

Két barát beszélget:

— Nahát, ilyen pesszimistát sem láttam még, mint ez a Cvihorek.

— Hogyhogy?

— Reggel a Körúton talált egy százforintost, és még most is dünnyög, hogy ilyen kevés pénzt csak ő tud találni.

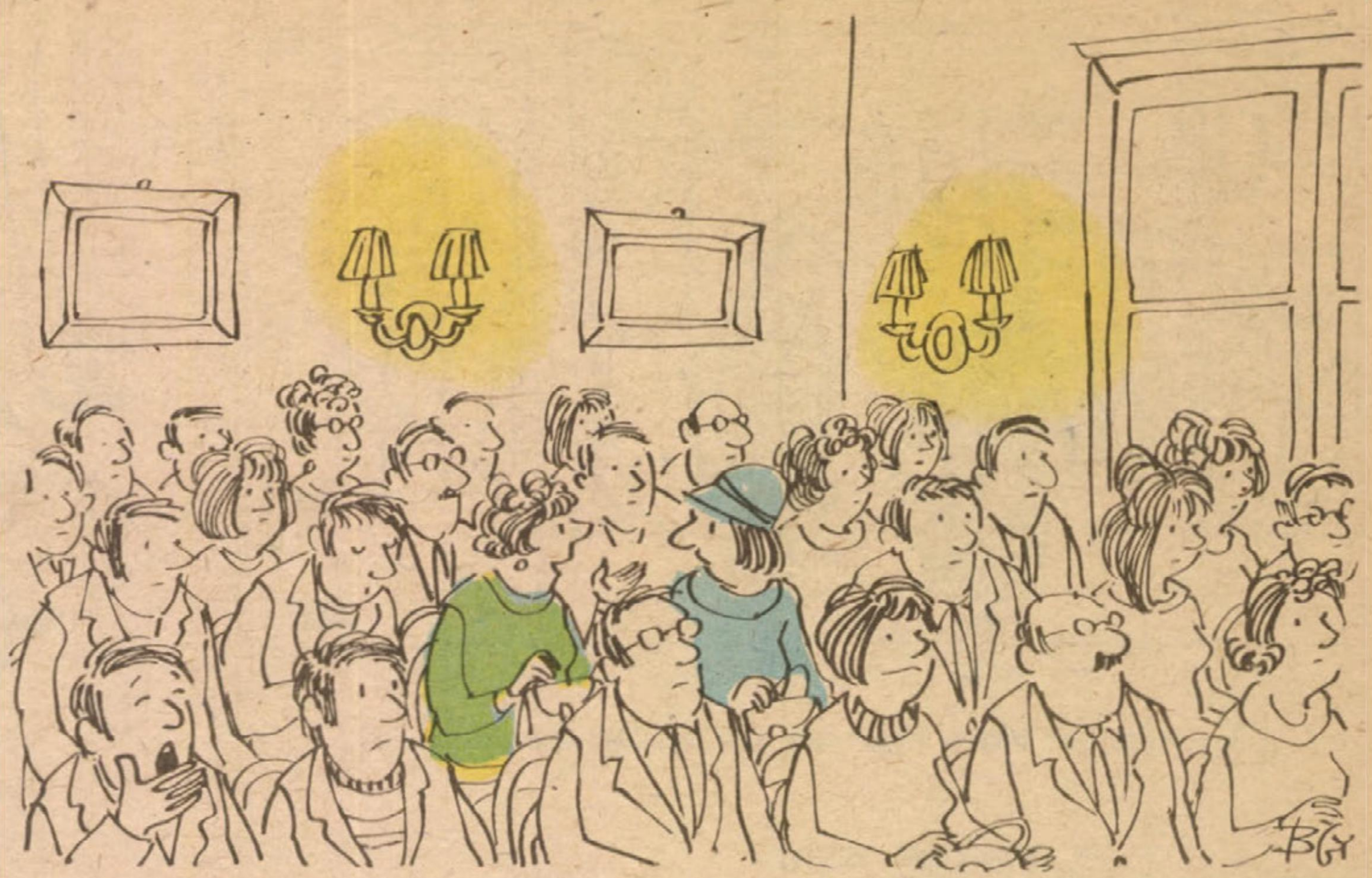

– Szívesen üldögélek a gyűléseken, addig sem fogy otthon a villany...

SZÓSZÖCSKÉK

Aki honfitársam még nem látott francia vasutat, az méltán képzelheti, hogy a magyar vonat is vonat. Hogy az egészségügyi papír nélküli, tocsogó illemhely a non plus ultra; hogy a négy és fél órás zötyögés a Balaton túlsó végéről a Déli pályaudvarig a csimborasszó; hogy a korszerűtlen, hideg vagonok mélyén különféle lélekmelengetési eljárásokból visszamaradt zsírpapírok, palackok és csikkek halmaza maga az eldorádó, a csúcs, a netovább.

De azért még amott is akad egy s más — hogy úgy mondjam — különösség.

Nemrég hetekig Párizs egyik elővárosában laktam, amolyan szentendrényire a fővárostól, Saint Nom La Bretèche-ben, a helyiérdekű végállomásánál. Egy ízben, az ottani HÉV indulására várva, föl akartam keresni a félreeső zugocskát, s előre fölkészültem arra, hogy na, itt majd jóval civilizáltabb kép fogad, mint az említett intézmény magyar megfelelőiben.

Nos, feleim, csalódtam. Ilyen intézmény ugyanis azon a bizonyos francia végállomáson — *nincs.* Kérdésemre, hogy vajon ez miként lehet, a derék vasutas közölte: be kellett zárni, azaz, hogy... már nem is volt mit bezárni, mert a kedves utasok és egyéb rászorulók elhordták volt az egészet, előbb a lehúzóláncot, majd a deszkát, végül magát a kagylót is. Volt illemhely, nincs illemhely.

Francia kísérőm hápogott a felháborodástól. Én nem. Én egyszeriben sugárzó arccal néztem szét magam körül: olyan érzésem volt, hogy hazaérkeztem.

Jeles kollégám, aki irigylésre méltó helyzetben van (minden áldott nap akad mondanivalója egyik irodalmi hetilapunk számára, amint ezt cikkrészleteinek keltezéséből tudjuk), legutóbb két egymást követő napon különféle — teljesen, de teljesen különféle — dolgokról értekezett.

Kedden megemlíti: *„Állandóan szidjuk az újságot, hogy unalmas... hogy nem érdemes megvenni..."*

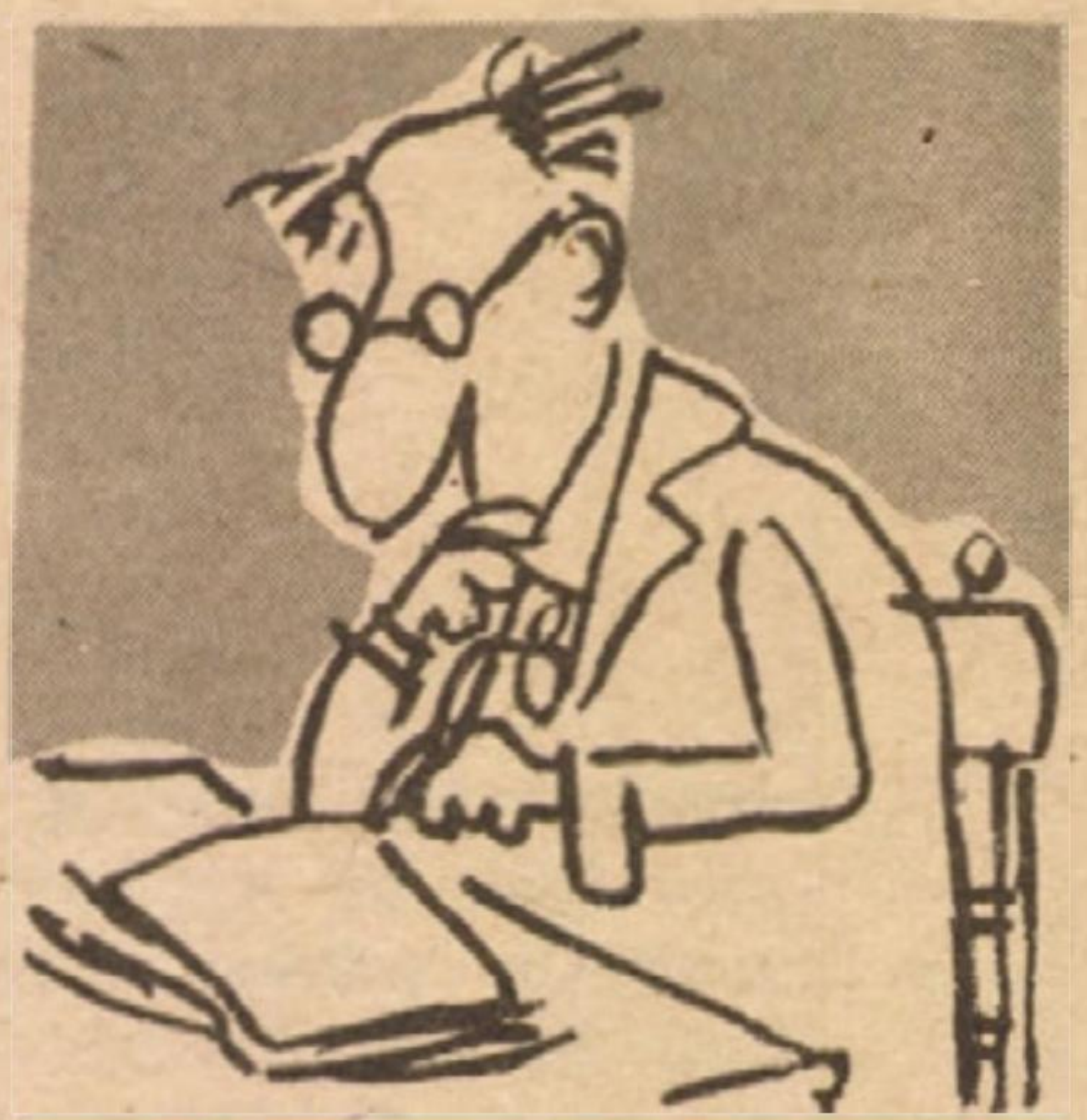

Szerdán így borong: *„Olykor nem hisszük el, hogy világunk — érdekes..."*

Ha *szerdai* borongásainak okait nem *keddi* megállapításaiban keresi, félő, hogy az okkutatással végül — *csütörtököt* mond.

*

Rajz a Ludasban. Szövege: „Az árrendezés óta mi lehetünk itt az első magyarok..."

A képen látható éttermi pincér is szemlátomást elszokhatott ettől a nációtól, mert *olasz* zászlóval lohol a kedves vendégek asztalához.

*

Nem tudom, milyen kávét fogyaszt a nyájas olvasó; én Omniát. Egy-egy kis csomaggal szoktam venni belőle. A szóban forgó kis csomag a legutóbbi időkig úgy vala lezárva, mint egy levélboríték: behajtogatott és leragasztott „fülekkel". S a biztonság kedvéért még egy kartonlapocska is óvta a drága — de milyen drága! — nedű ígéretét, az aranybarna szemcséket. Az ember kinyitotta a csomagot, majd — miután tartalmát belelöttyintette a bolt valamelyik darálógépébe — ráhúzta a kifolyócsőre, mint valami sipkát, s mikor a megőrölt kávé emezt megtöltötte, szépen visszahelyezhettük a kartonlapocskát, újfent behajtogattuk a zacskófedő papírfüleket, azzal kész, az ügy el volt intézve.

Néhány hete azonban fönt középen perforált újfajta zacskó váltotta föl a régit. A szezám most a perforálásnál széthúzva tárul — pontosabban hasad, a zacskó oldalának csaknem közepéig. Kartonlap sincs benne. A megőrölt kávé egy része menthetetlenül kipereg a csálé sityakból.

Mit mondjak? Valaki megint újított egy jóízűt. Hiába, no, kávészemesnek áll a világ! Ha az eredményt tekintjük, ily módon megspórolunk (értsd: a kereskedelem) zacskónként egy kartonlapocskát, meg négy pici papírfület. És ráfizetünk (értsd: mi fogyasztók) pontosan annyi kávét, amennyi az ügyetlen hasítékon kipereg. Az az érzésem, hogy a mi szemveszteségünk fölülmúlja a fülön vett állami nyereséget.

Pedig istenemre, mindig a legnagyobb óvatossággal, gyöngéd, már-már dédelgető szeretettel húzom szét az érzékeny papírzárat — hiába. *Omnia vincit amor?* Az én szeretetem bizony le nem győzi ezt a fránya Omniát.

Timár György

ÁRRENDEZÉS UTÁN

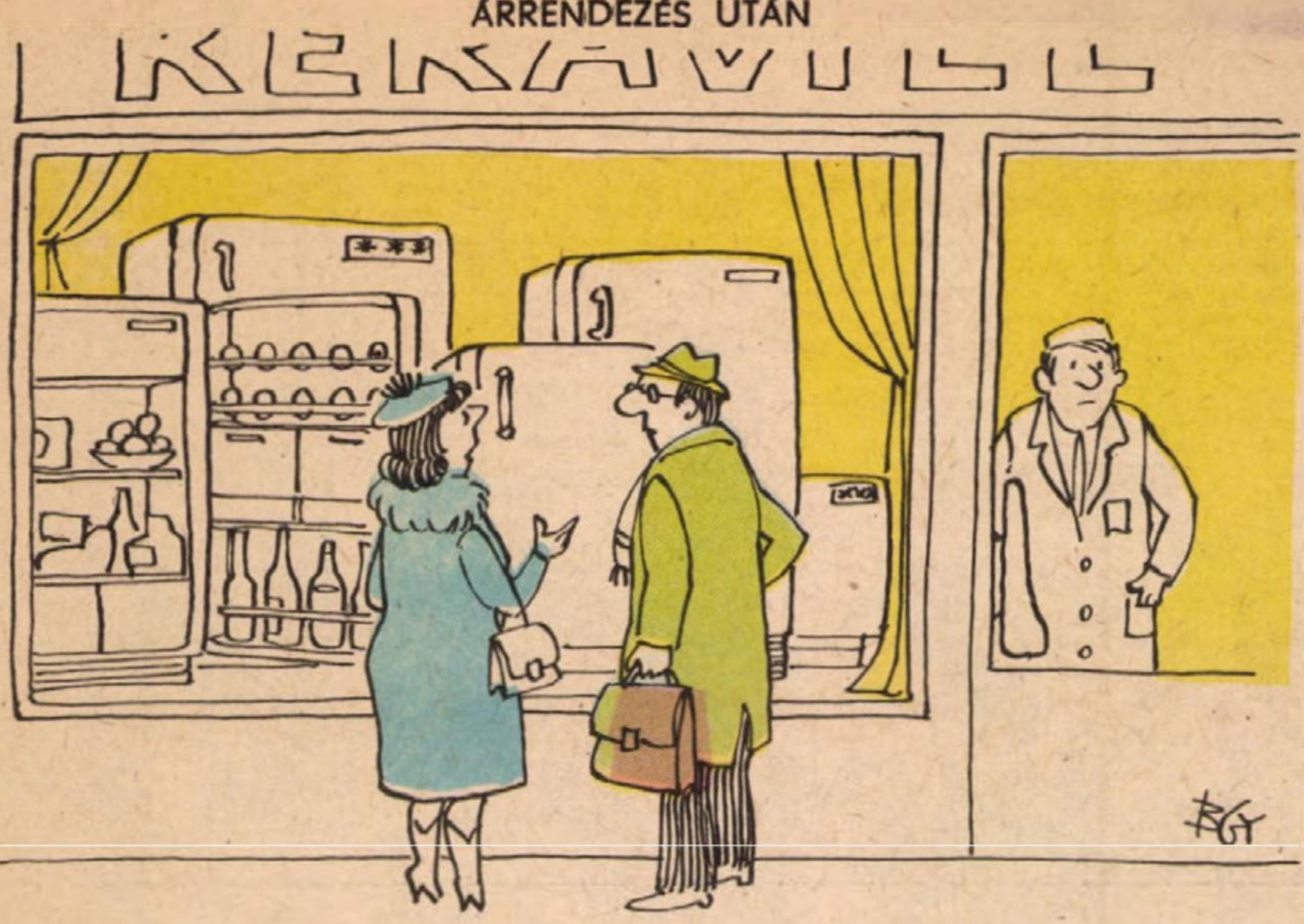

– Így most már biztos, hogy nem lesz frizsider-szocializmus...

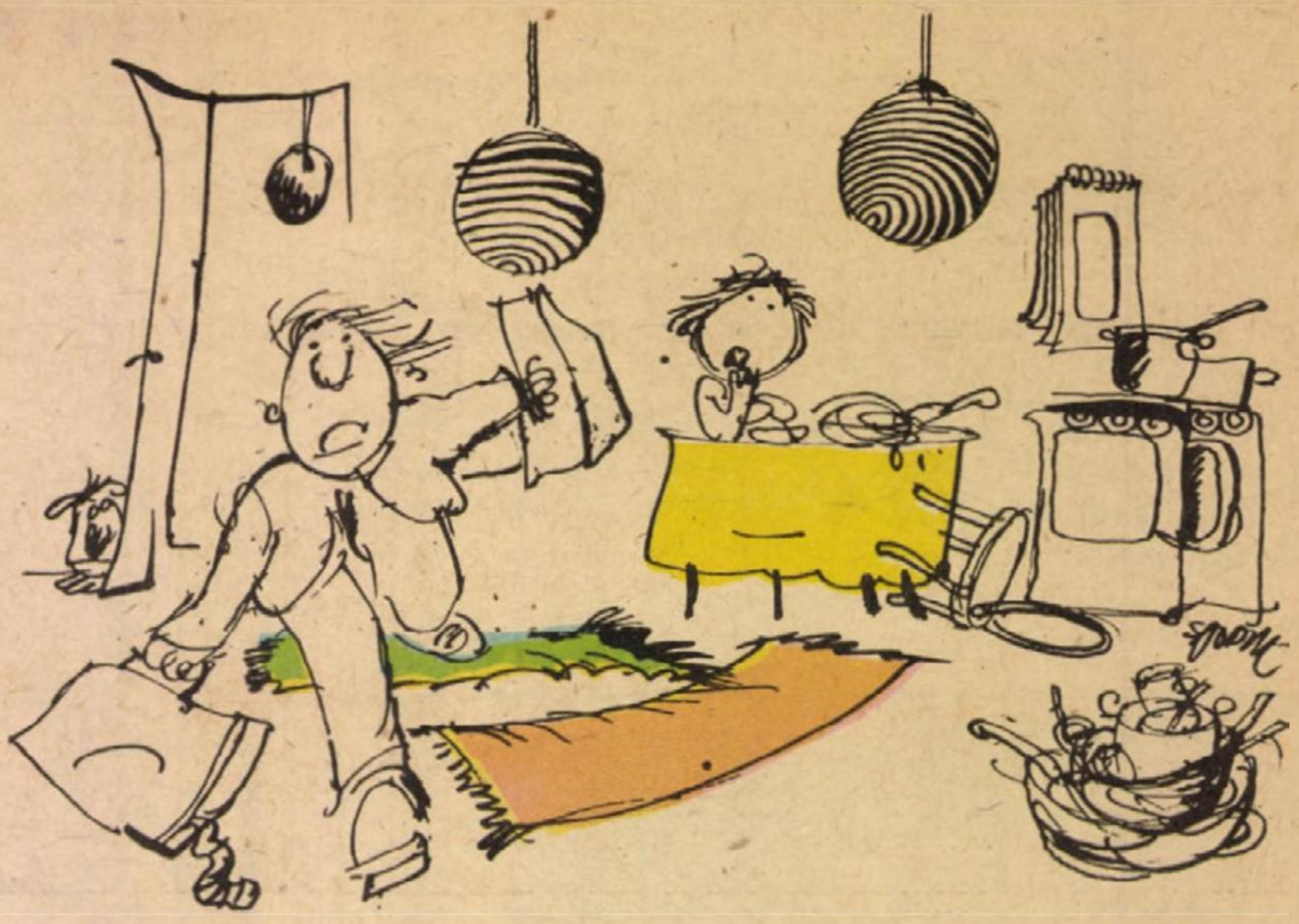

– Visszamegyek az anyádhoz, ő legalább jól tud főzni...

AZ ÚTINFORM JELENTI

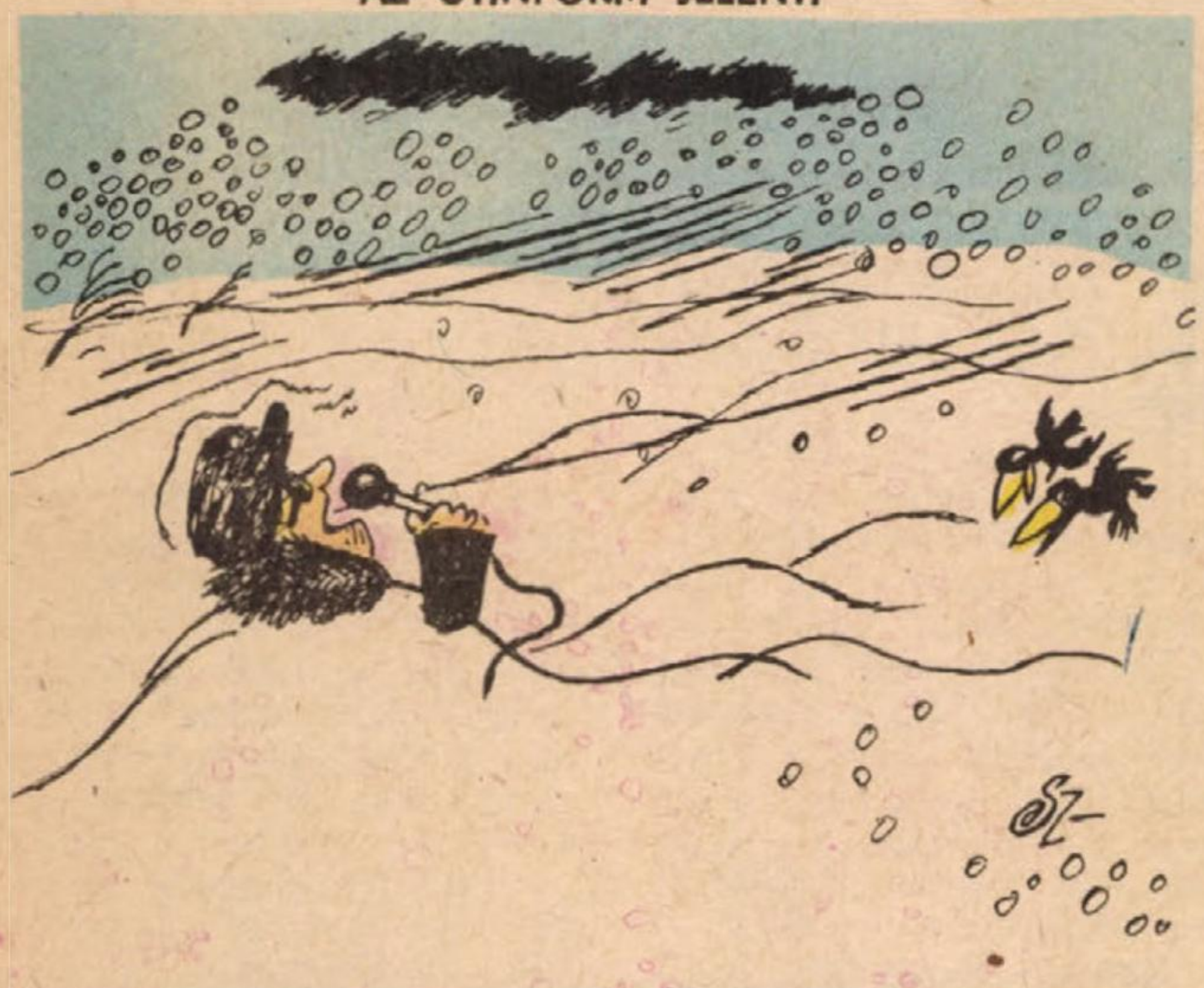

FÁSÍTÁSI PROGRAM

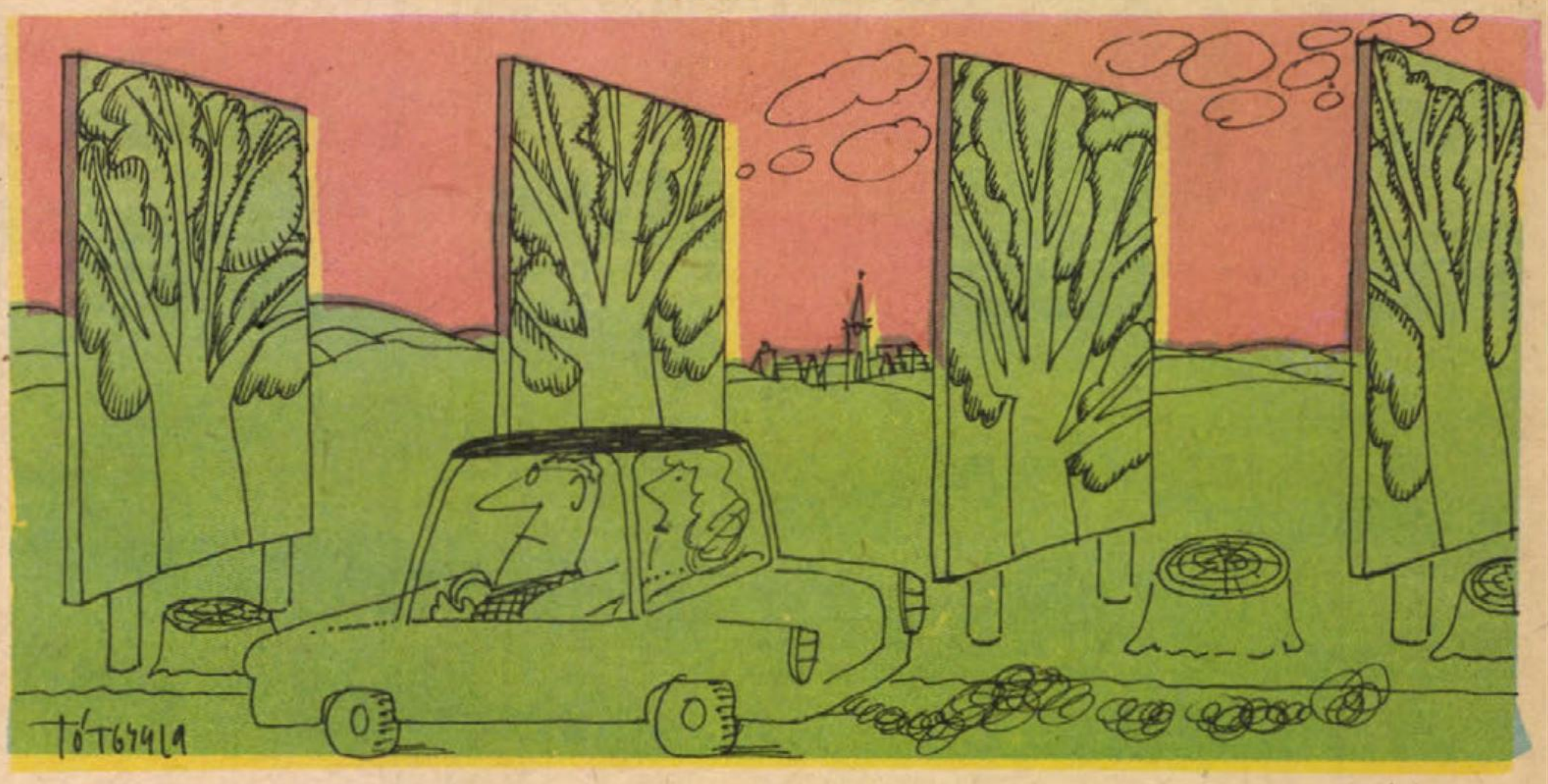

Csak úgy firkálgatok

BÚÉK, BKV ! ! !

Imádom, a BKV-t, de ő ezt nem hiszi el nekem. Persze, a hiba bennem van, mert naponta százszor elmondom, hogy négymillió embert szállítani nem akármi, hogy milyen remek a metró, hogy ég áldja a hetes buszt, milyen jó járat. Mondani mondom, de nem írom meg. Írni csak akkor szoktam, ha valamiért dühös vagyok. Mint most például. Január harmadikán felhívott egy kedves olvasó és méltatlankodva elmesélte, hogy lejárt a bérlete tokja. Ezt, ugye tetszenek tudni, a BKV kis csínytevését, ezt már milliószor szóvátettem, hogy a bérlet nem csak akkor lesz érvénytelen, ha valaki nem vásárolja meg a havi szelvényt, hanem akkor is, ha a tokba feljegyzett „lejárat" bekövetkezett. Ennek a tokcserének persze okos és mélységes értelme van: az emberi arc változik, márpedig akinek a fizimiskája nem egyezik meg a bérletfényképen levővel, azé (mármint nem a fizimiska, hanem a fénykép) érvénytelenné válik. Az oktondiság csak ott van, hogy ezt a bérletkiadó hatóság, mármint a BKV egyszer s mindenkorra öt esztendőben állapítja meg. Márpedig esküszöm, hogy negyven és negyvenöt éves kora között a legtöbb ember arca kevésbé változik, mint mondjuk ha két hét alatt bajuszt, szakállt növeszt, ha szemüveget kap, ha párbajt vív és félbevágják az arcát, ha kocsmai verekedésnél kiverik a fél szemét. Megváltozik akkor is, ha gondjaitól egy éjszaka megőszül, ha két év alatt mangalicára hízik, ha fiú létére copfja nő, ha kihullik a haja. De nem, a BKV-t mindez nem érdekli, ha lejárt az öt éve, gyerünk bérletcserére. No már most, a panaszosnak 1979 decemberében lejárt a bérlete tokja, törvénytisztelő ember lévén fényképestül megjelent az illetékes bérletpénztárnál és kérte a bérletcserét. „Uram" — mondta udvariasan Illetékes Közeg —, „tetszik látni, hogy itt most annyi a nép, mint rostán a lik, tessék már ebben az ügyben január elején megkeresni. Január ötödikéig úgyse nézi senki a lejáratokat". Ez értelmes beszéd volt, a kedves olvasó megvette a szelvényt és gondolta, a tokot majd pár nap múlva kicserélik. Ámde január harmadikán jött az ellenőr, gondosan megnézte a bérletet kívül-belül és az utast megbírságolta száz forintra.

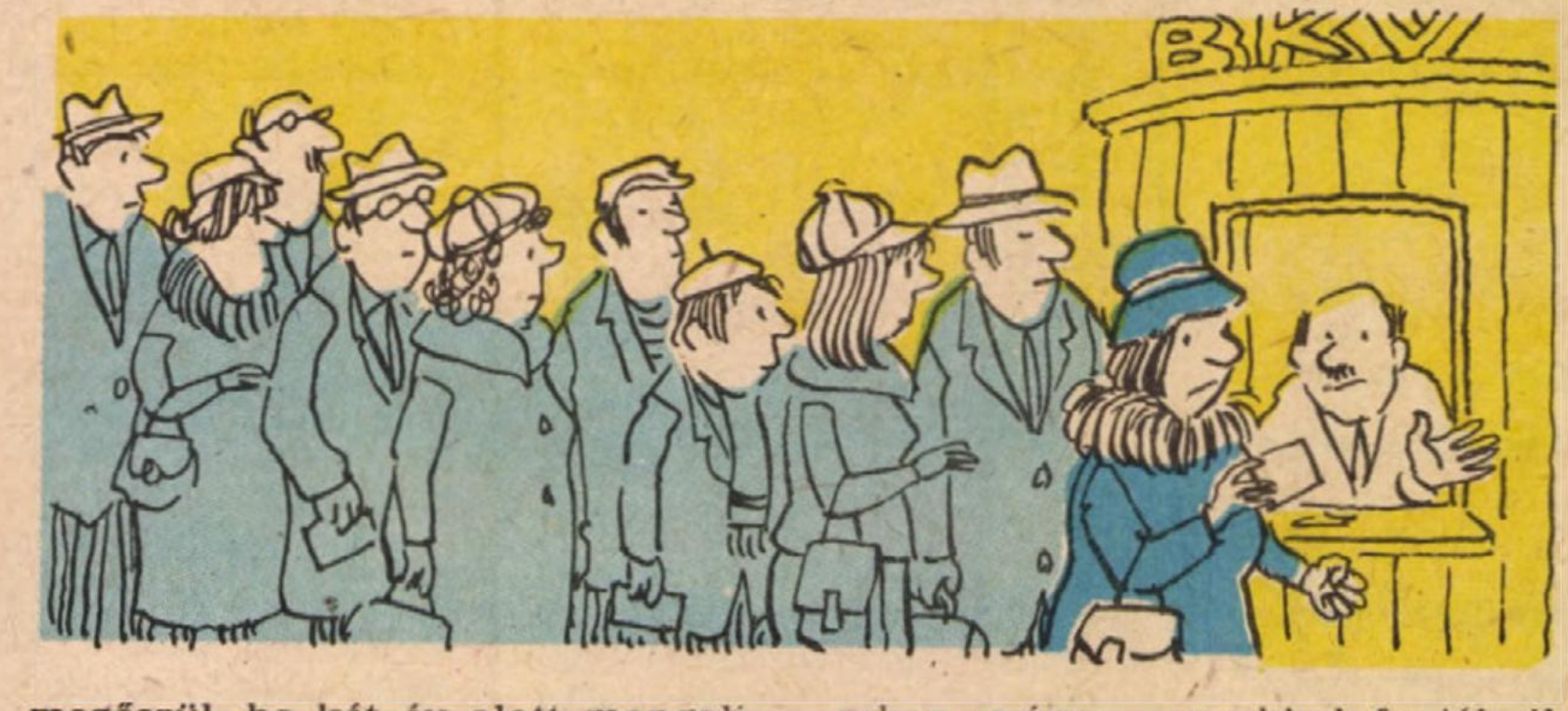

Ennyi a panasz, és tekintettel arra, hogy gondolom igen sok bérlettok jár le ezekben a napokban és ebből sok bosszúság lesz, és megeshetik, hogy kedvenc vállalatomat sokan csúnya szavakkal fogják illetni, újévi ajándékul hadd nyújtsak át egy ajándékjavaslatot: módosítsák a szabályzatot úgy, hogy a diákbérlet lejár ugye, amikor a gyerek kikerül az iskolából, ez valamikor tizenhat-tizennyolc-huszonötödik éve táján történik. Ezután adjanak bérletet tíz évre, azzal a kikötéssel, hogy ha úgy megváltozik, hogy a szülőanyja se ismer rá, azonnal kérjen másik igazolványt. Amikor pedig a nyugdíjkort eléri, úgyis új, nyugdíjas bérletet vált, ez pedig legyen lejárat nélkül. Csak annyi rugalmasságot kedves BKV az igazolványtokokkal, amennyi rugalmasságot már réges-régen tapasztalunk a valahogy sokkal fontosabb és hivatalosabb személyi igazolványainknál is!

CSALÁDI VIHAR

Ez viszont kedves kolléganőmmel, írónővel történt.

A férj idegesen rohant haza.

— Megbeszéltük, hogy négykor találkozunk a fogorvosnál, miért nem voltál ott?

— Mert... kérlek...

— Mért dadogsz? Mi történt, hol voltál?

Barátnőm csak áll, vérvörös, nem felel.

A férjet elönti a méreg.

— Hát nyögj már ki végre valamit, hogy jöttek a népszámlálók, csőrepedés volt a fölöttünk levő lakásban, kialudt a villany, sokan voltak a közértben, az anyád telefonált, hogy vegyél neki harminc deka hímzőfonalat, hogy Argentínából megérkezett a legjobb barátnőd, hát mondj valamit az istenért, írónő létedre nem tudsz egy sztorit kitalálni?

Az írónő széttárta a kezét.

— Ingyen nem megy.

Fehér Klára

HÓLEPEL

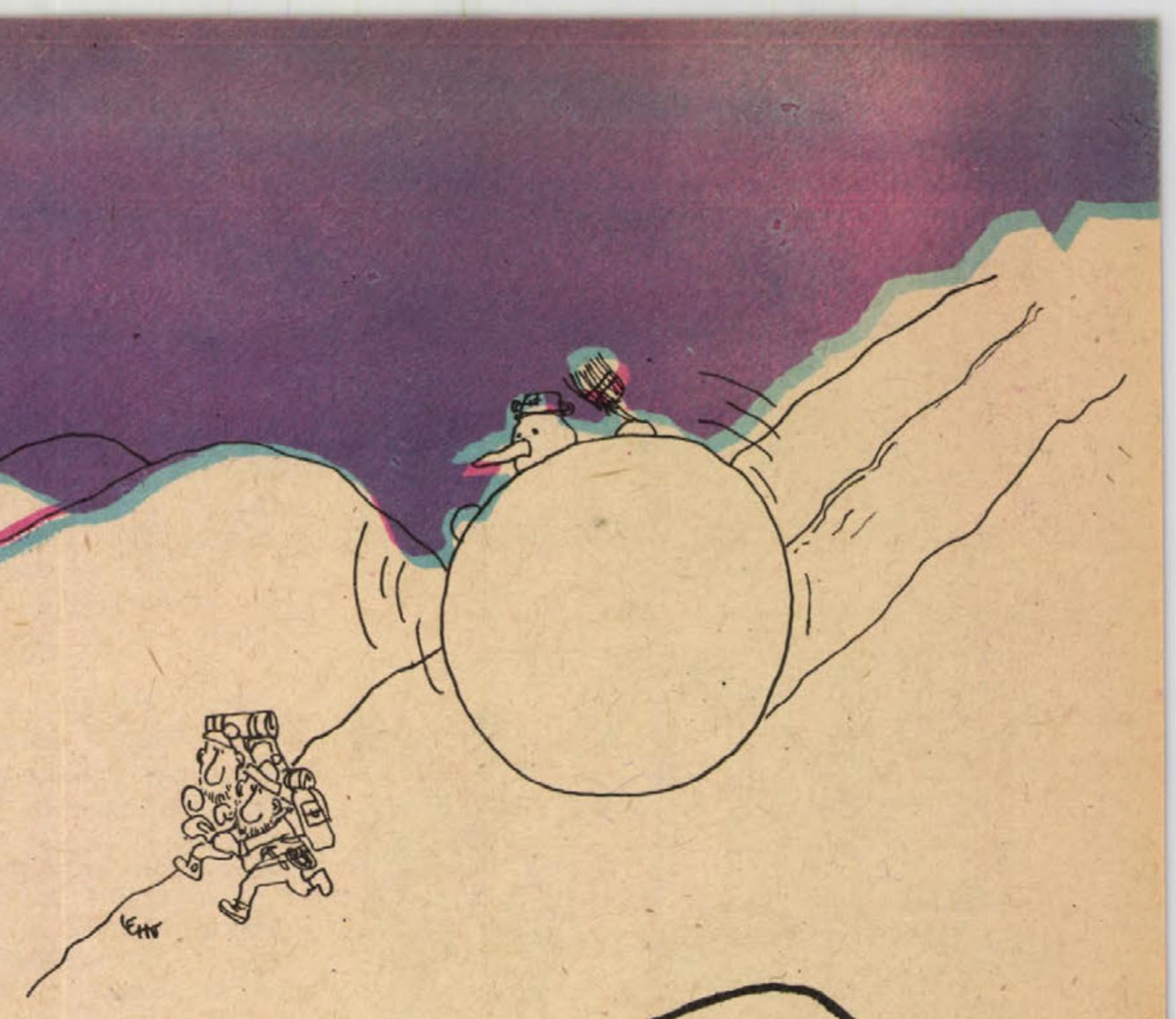

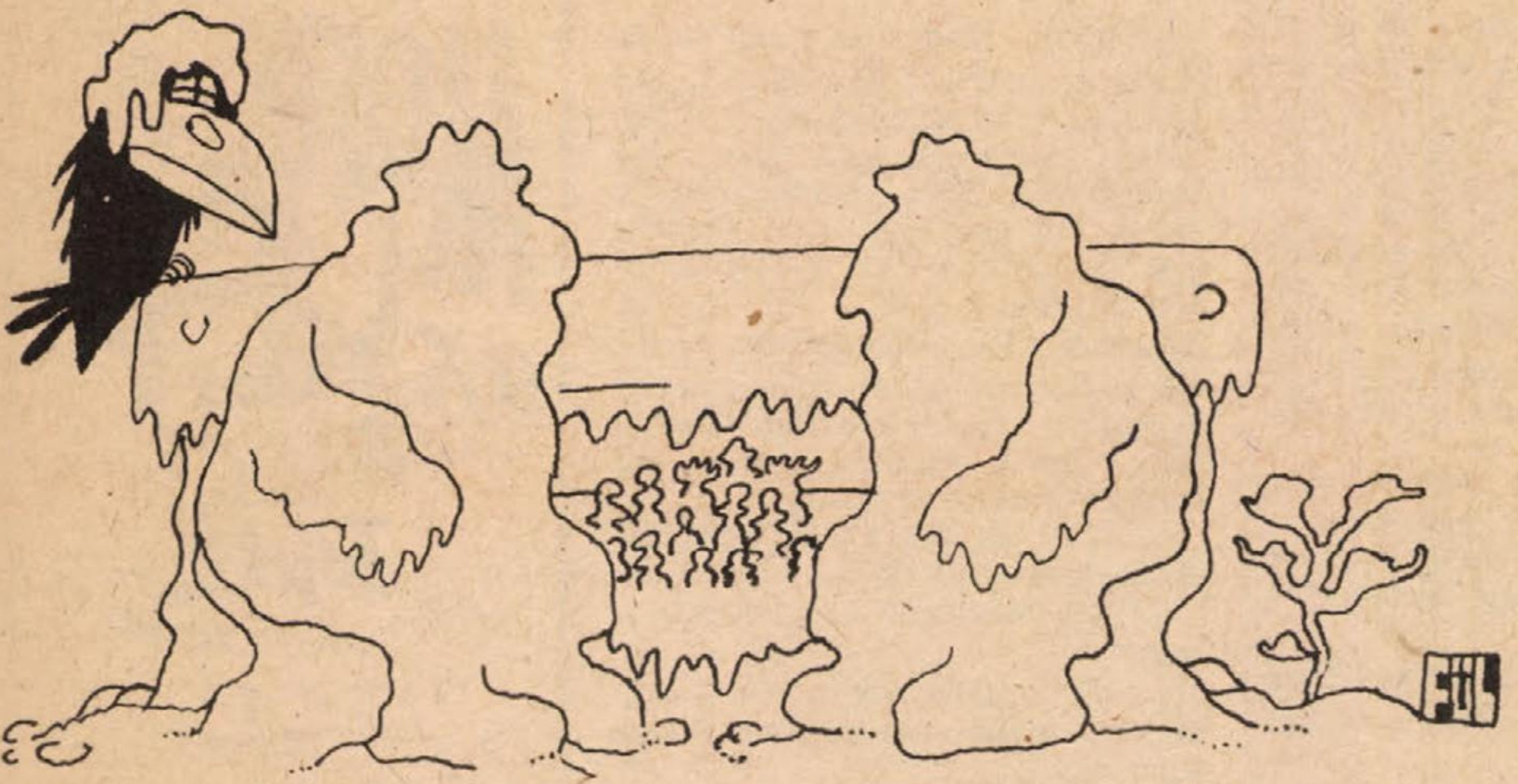

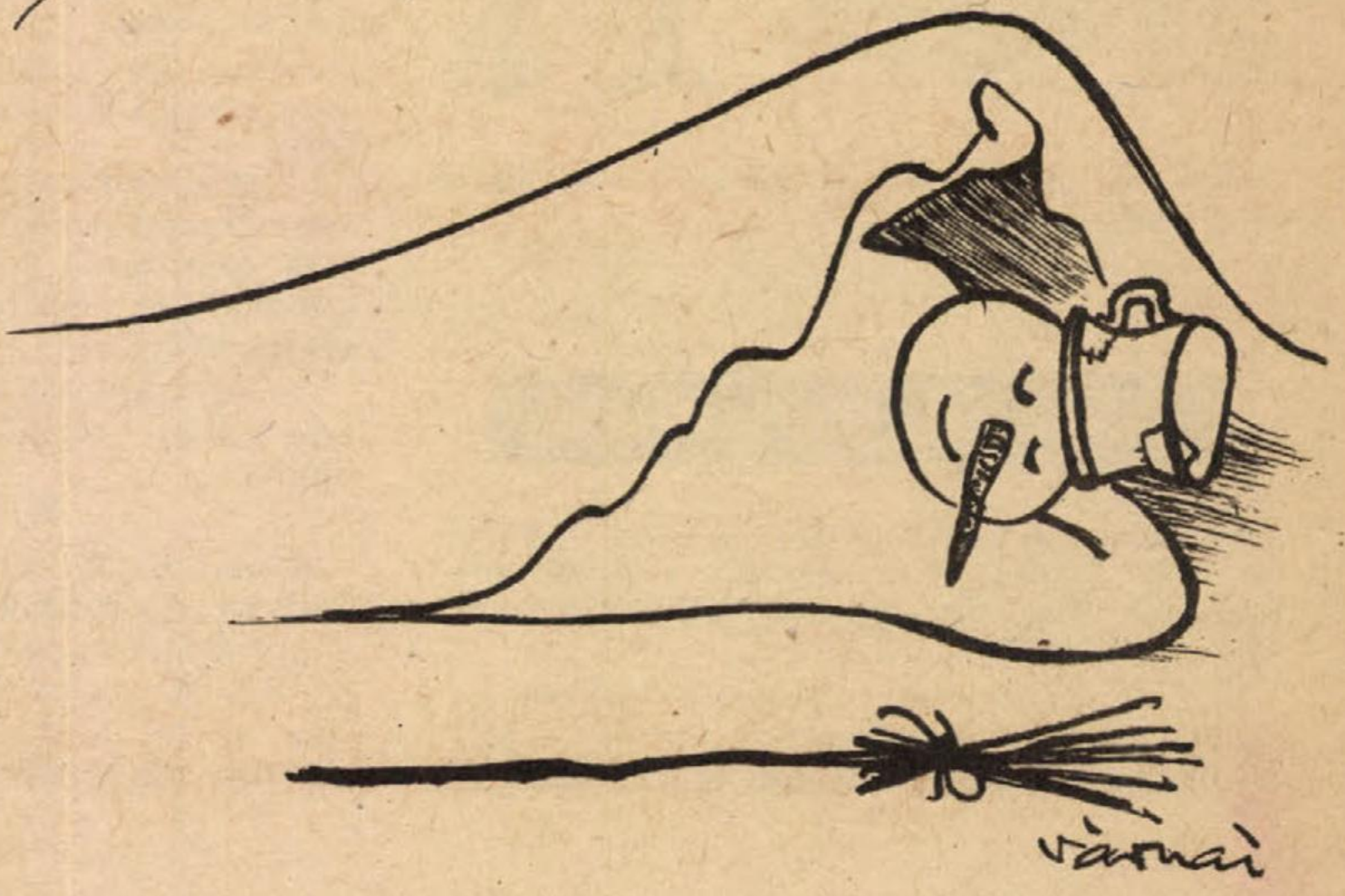

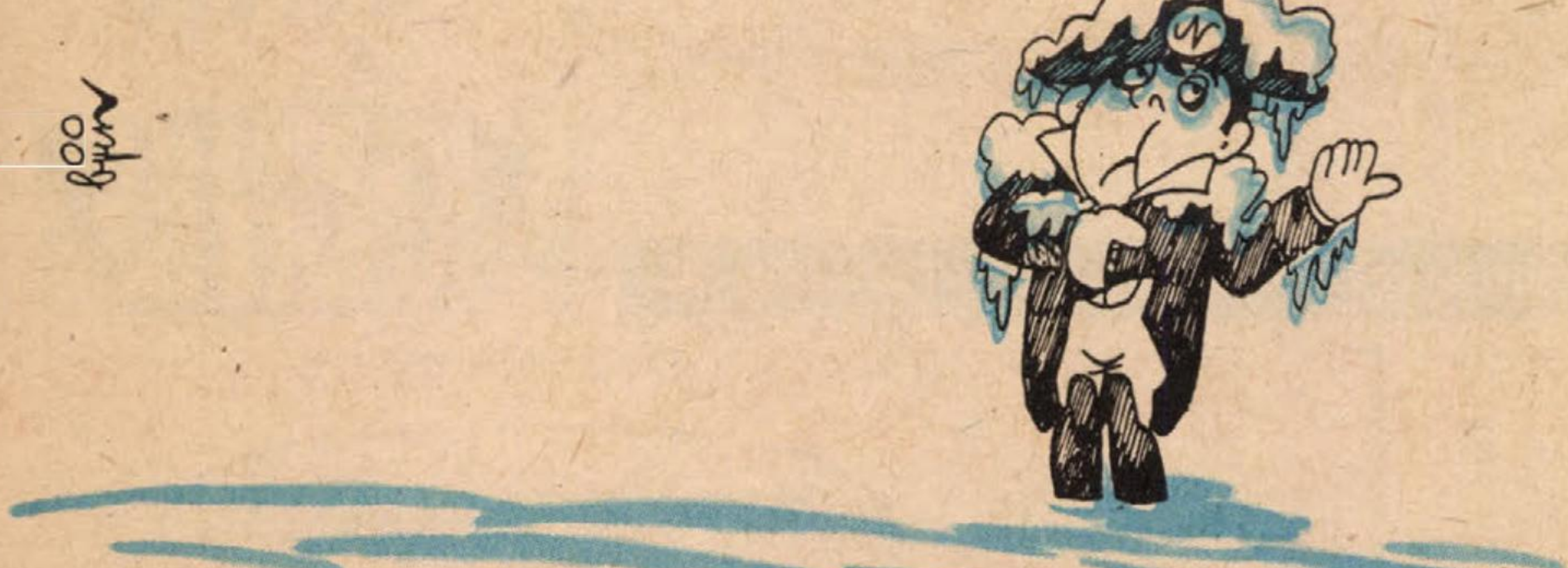

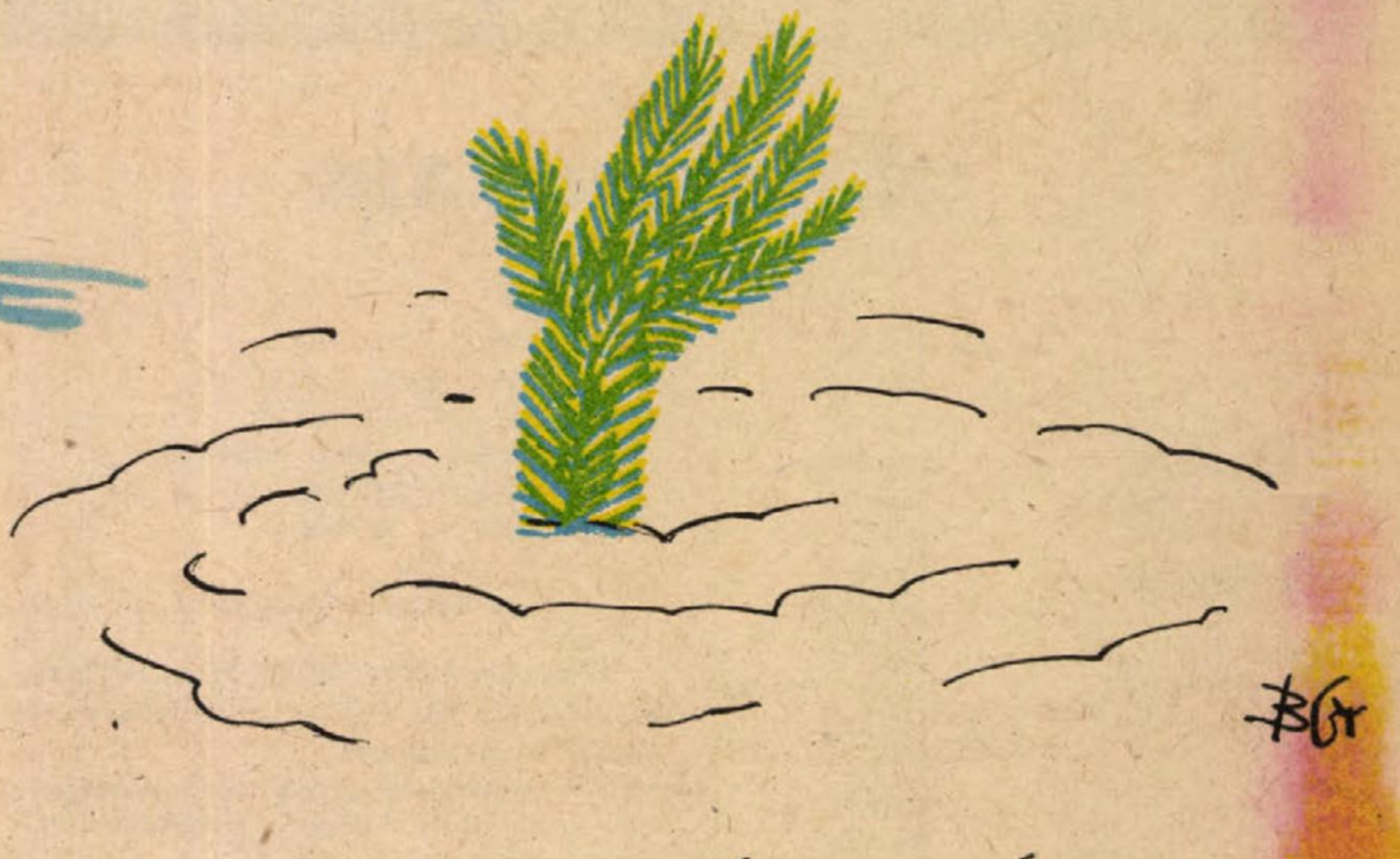

LEHOCZKI,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
BRENNER,
DALLOS,
SAJDIK

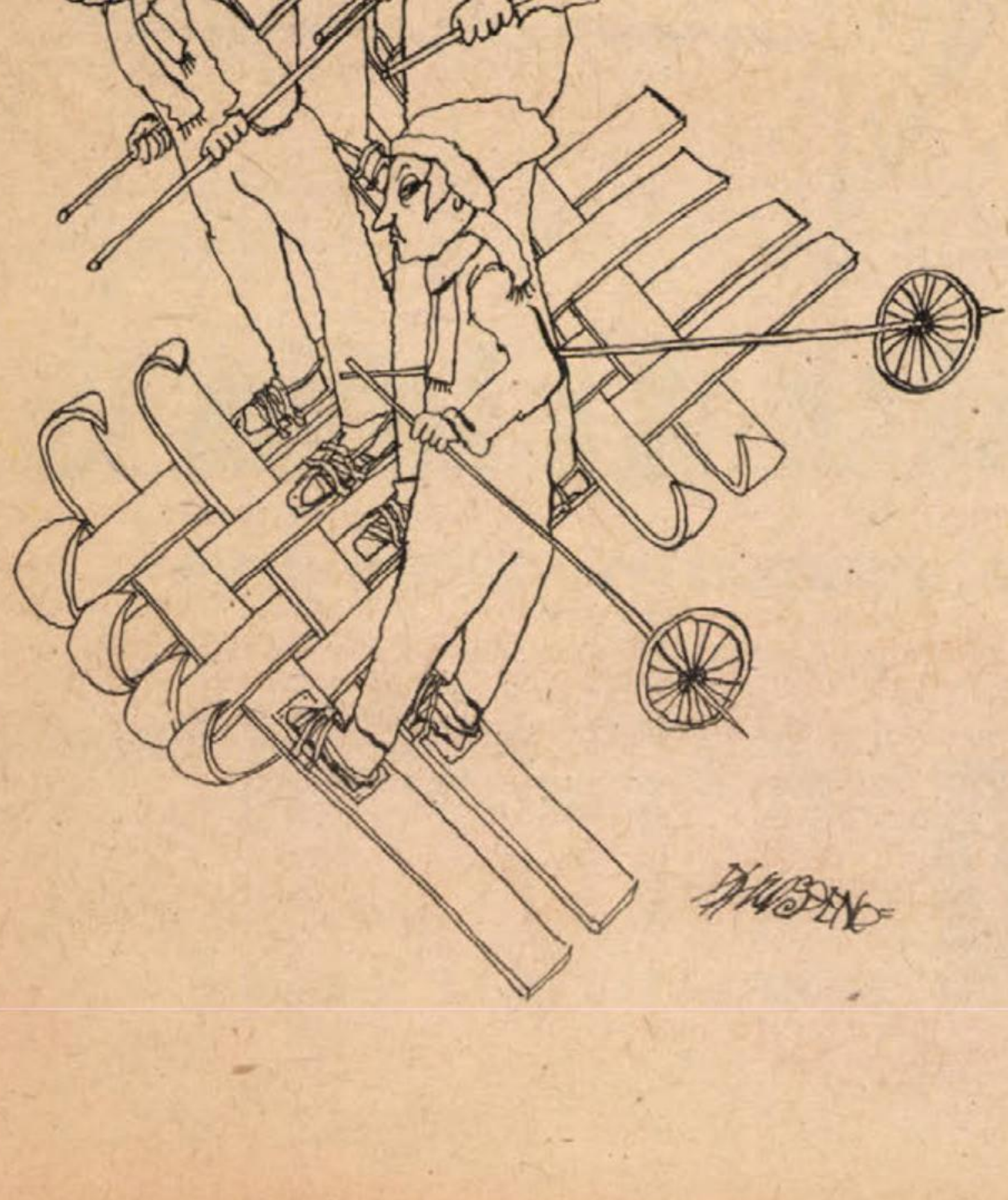

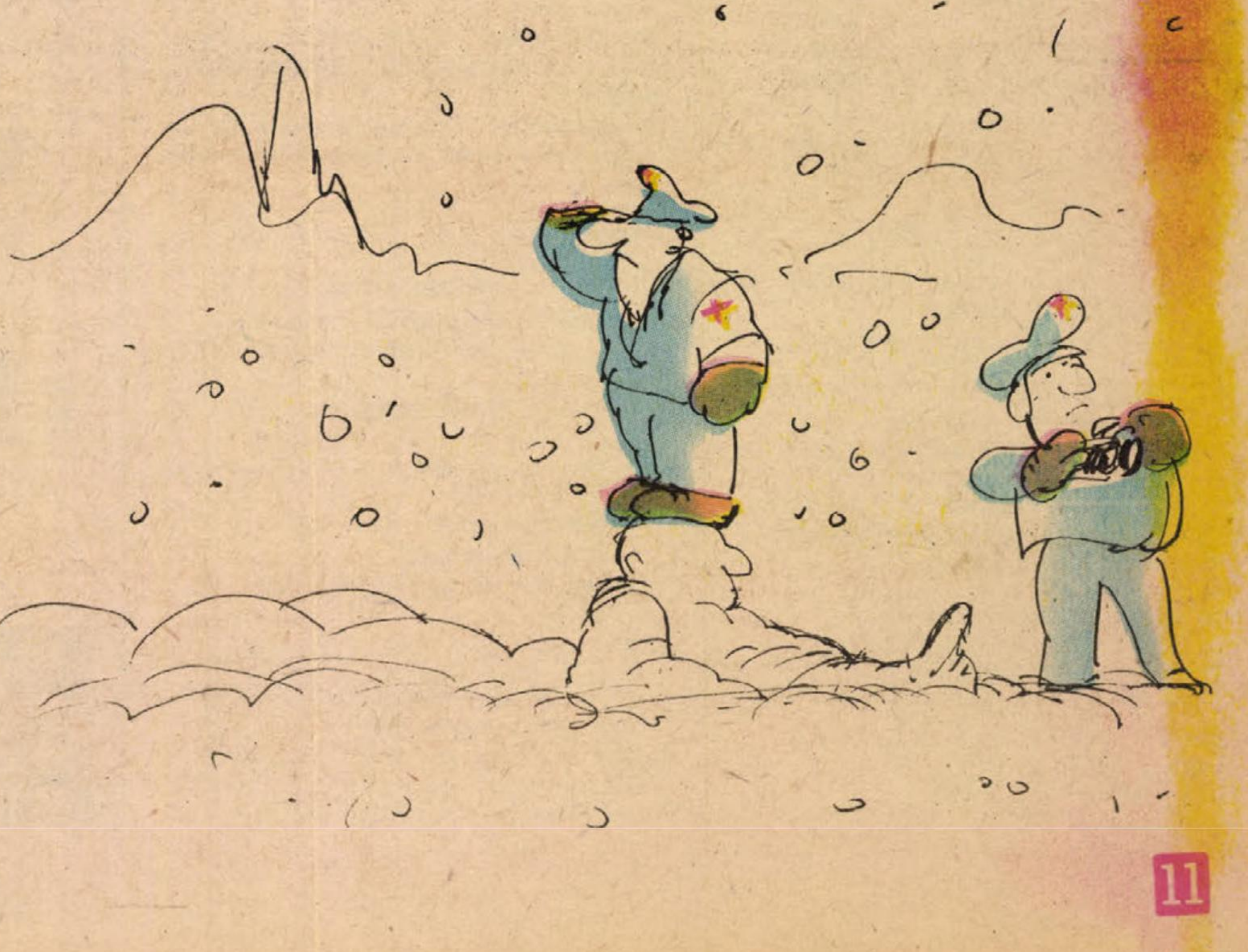

MŰSZAKI ÁTADÁS

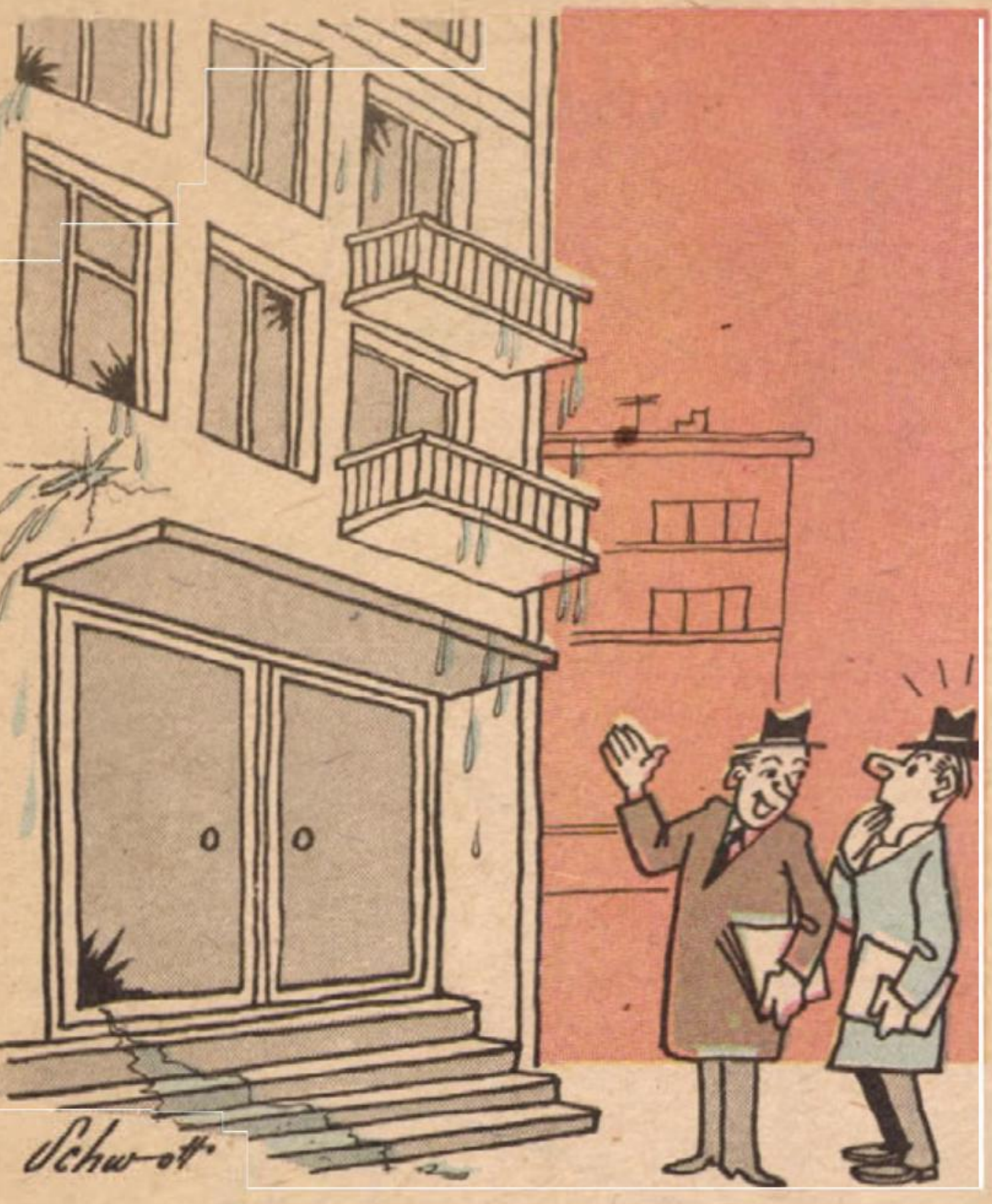

– Egy kis csőrepedést javítanak a szerelők és máris beköltözhető!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Nos, nagypapa, hogy tetszett a színház? — kérdezték az unokák a távoli tanyán élő öregembertől, aki életében először járt a fővárosban.

— Csodálatos volt — mondta az öreg. — De különösen a vége tetszett, amikor a felöltőket adták ki. Én hármat is kaptam.

ZSÖLLYE

A Fészek klub éttermébe nagyokat tüsszentve érkezik egyik ismert színművészünk.

— Na, én aztán alaposan megfáztam a tegnap esti premierünkön!

Tordy Géza részvétteljes arccal átszól a szomszéd asztaltól:

— Olyan hűvös volt a fogadtatás?

*

Fényes Szabolcs nagy kedvvel készül szerzői estjére, amelyet februárban rendez a televízió az Erkel Színházban. Ebből az alkalomból rengeteg számát újra hangszereli és mostanában bizony sokszor hajnalig dolgozik a zongorája mellett. Valamelyik reggel Fényes Szabolcs felesége, Csikós Rózsi fejcsóválva nézte a kottái fölé görnyedő férjét és a zongorára készített csésze feketét.

— Meg se ittad a feketét, amit este idekészítettem neked?

A zeneszerző tovább rótta a kottafejeket és úgy mormolta szinte maga elé:

— Ne haragudj édesem, de ha este kávét iszom, nem tudok aludni!

*

Alfred Hitchcockot, akit egyik hollywoodi magazin elnevezett a „rémfilmek papájá"-nak, nemrégiben Angliában lovaggá ütötték. Az újdosült „Sir" a lovaggá ütés szertartása után nyilatkozott az egyik angol magazinnak: „Egész eddigi tevékenységemben a legbüszkébb a közönséggel való kapcsolatomra vagyok. Filmjeim nézőit két csoportra osztom. Az egyik csoport azokból áll, akik rajonganak értem, a másik csoport azokból áll, akik szintén rajonganak értem, de ezt valamilyen okból nemigen hangoztatják. Egyébként ez utóbbiak száma is szemlátomást fogy... Alkotásaim közül azokat tartom jóknak, melyeket egyedül soha nem mernék végignézni, mert a sötét moziban frászt kapnék!..."

*

Halmai Imre, a negyvenes évek közkedvelt komikusa, áki jelenleg Chicagóban él, néhány hétre Pestre érkezett rokoni látogatásra. Pesti tartózkodását megkeserítette egy erős megfázás, de szerencsére a Sportkórház gégészfőorvosa, dr. Jakab Erzsébet megfelelő gyógyszerekkel segített a bajon. Halmai nem bizonyult éppen ideális betegnek, mert a második viziten így fordult a doktornőhöz:

— Nagyon keserű az orvosság amit szednem kell!

Jakab doktornő megcsóválta a fejét.

— Ez nem kifogás. Akkor is be kell venni. Gondolja azt, hogy sört iszik!

Halmai rámosolygott a doktornőre.

— Nem lehetne inkább, hogy sört innék és azt gondolnám, hogy orvosságot iszom?

Rátonyi Róbert

● HIRDETÉSEK ●

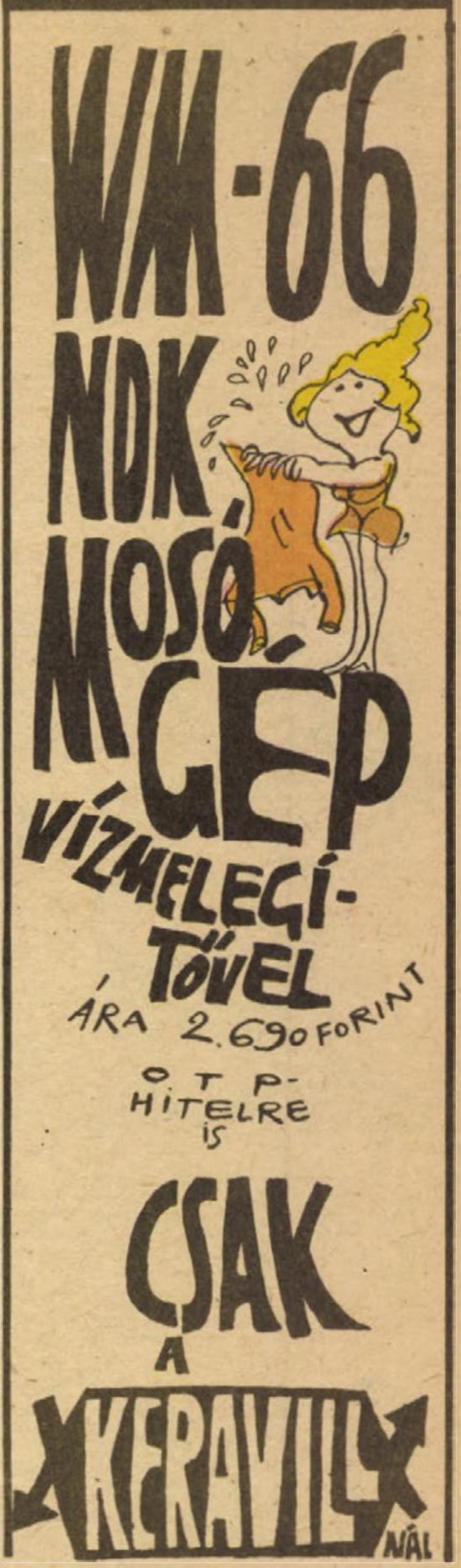

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ●

KÖNYVMOZAIK

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat

... pld. Dallos Sándor: A NAP SZERELMESE. ARANYECSET Életrajzi regények 145 Ft
... pld. Tamkó Sirató Károly: TENGERECKI HAZASZÁLL. Gyermekversek 25 Ft
... pld. Upton Sinclair: OLAJ! Regény 55 Ft
... pld. Devecseri Gábor: ARANY LANT. Műfordítások. 1—2. kötet 85 Ft
... pld. Lázár István: S KÖZÉPEN OTT A VELENCEI TÓ 32 Ft
... pld. Gorkij: MEZÍTLÁBASOK. Válogatott elbeszélések 28 Ft

Előjegyezzük a közeljövőben megjelenő kiadványokat:

... pld. Almássy Tibor: AUTÓVERSENYZŐK, VERSENYAUTÓK 170 Ft
... pld J. Watson: A GÉN MOLEKULÁRIS BIOLÓGIÁJA 167 Ft
... pld. Ferenc Mihály: GENETIKAI ABC 15 Ft
... pld. Lányi György: MEGLEPŐ DOLGOK AZ ÁLLATOKRÓL 15 Ft
... pld. Fodor István: VERECKE HÍRES ÚTJÁN. Magyar História 24 Ft
... pld. E. Hall: REJTETT DIMENZIÓK 26 Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen, vagy postai levelezőlapon.
Egyéni vásárlóink részére készpénzfizetés esetén 200 Ft felett a szállítás költségmentes.
Részletfizetésnél a postaköltséget, valamint a 3%-os kezelési költséget felszámítjuk.
Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk:

MŰVELT NÉP
KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Budapest 5. Pf.: 370. 1370

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a fenti műveket:
• részletfizetéssel
•• készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő).

Kelt: ....
....
a megrendelő aláírása
Címe (irányítószámmal): ....
Csak részletfizetés esetén töltendő ki:
Szül. hely, év: ....
Anyja neve: ....

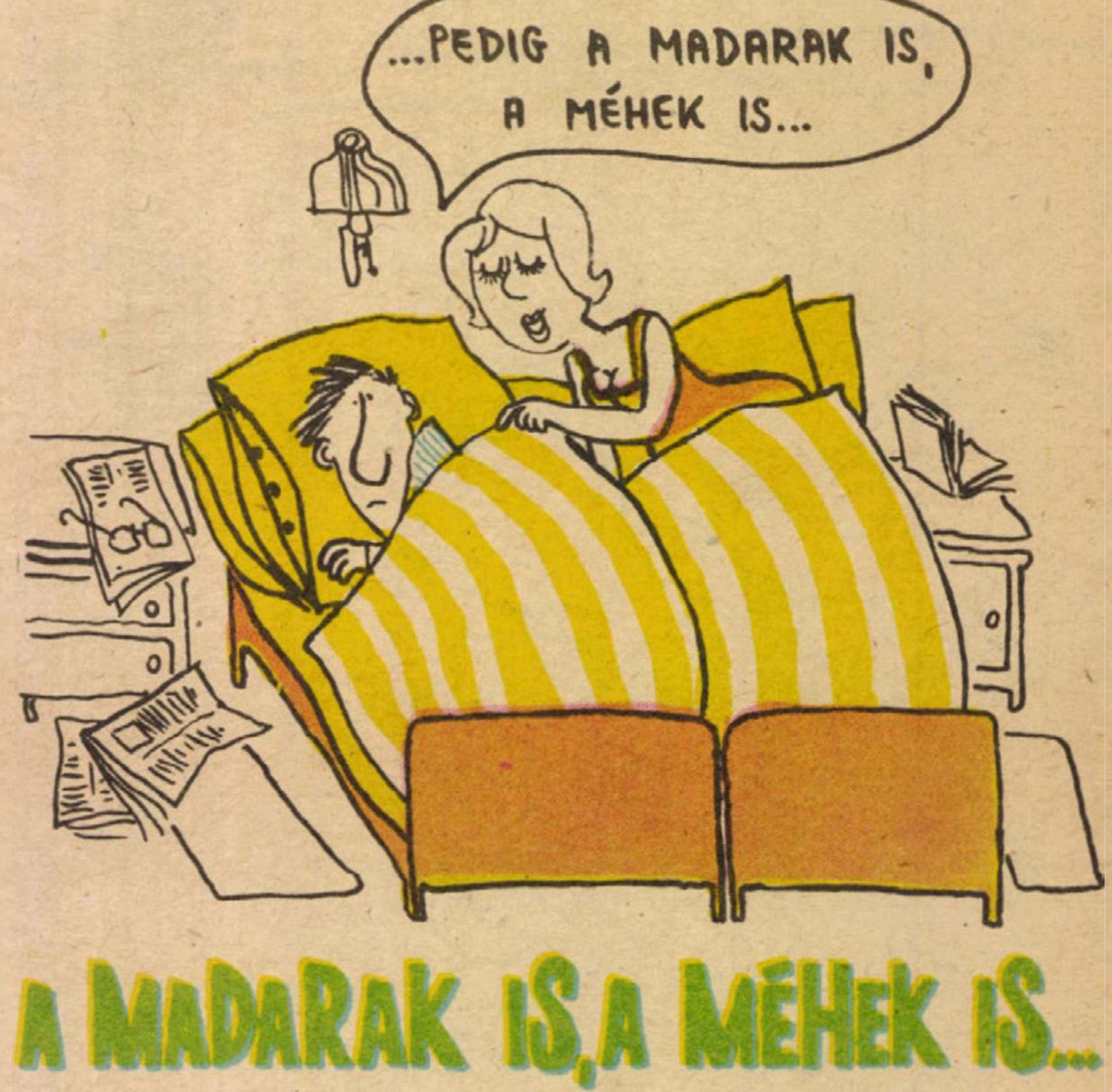
...PEDIG A MADARAK IS, A MÉHEK IS...
A MADARAK IS, A MÉHEK IS...

SZÍNES, AMERIKAI DOKUMENTUMFILM

FŐMO

AZ ÁLLATOK SZEXUÁLIS ÉLETÉNEK FURCSASÁGAI, SZÉPSÉGEI

BEMUTATJA: a D U N A mozi

AZ OLVASÓ OLDALA

BAJ VAN A LEMEZJÁTSZÓKKAL

①

Elromlott a kar

Csaknem ötezer forintért vettem évekkel ezelőtt Lesa lemezjátszómat, amelynek karja három havi használat után elromlott. (Állítólag gyári hiba miatt.)

Akkor bevittem a Gelkához, hosszú évek óta ott porosodik, és nem tudják megcsinálni. Csere-lemezjátszót sem kaptam, az árának megfelelő csekket sem. Egy ilyen lemezjátszó csakugyan javíthatatlan, és én az ablakon dobtam ki sok ezer forintot?

Pótári József
Hódmezővásárhely
Manilovszkij u. 21. 6800

②

Műszaki rajz kellene

Ziphona-Türkis 524/1 típusú, eléggé drága lemezjátszóm használhatatlanul áll a Ramovill veszprémi szervizében, mert műszaki rajz hiánya miatt megjavítani nem tudják. Volt ugyan műszaki rajz a készülékhez, de azt a Gelkánál (ahová először beadtam javításra) elveszítették. Ha valakinek van ilyen műszaki rajza, könyörgök, segítsen rajtam, csupán egy napra kérném kölcsön.

Szabó István
Nagyvázsony
Kertalja u. 5. 8291

JOBB, MINTHA FORDÍTVA LENNE

Lakásomat korszerűsítettem (új fűtés, új gáztűzhely, stb.), a munkát a Gázművek jóváhagyásával a Javszer végezte. Meglepő módon jól sikerült minden. Ezek után levelet kaptam a Fővárosi Javszer Vállalattól, amelyben közlik: „Nyilvántartásunkból megállapítottuk, hogy a 9000231 sz. szereplő gázszerelési munkánál a felmérés során felmerült problémákat — amely a tervjóváhagyáshoz és kivitelezéshez egyaránt szükséges — a mai napig nem rendezte, ezért megrendelését töröltük. Levelünkkel egyidejűleg visszaküldjük a korábban részünkre átadott engedélyeket: — kéményseprő szakvélemény; — IKV-engedély. — Aláírás, pecsét.” Szóval, miután tip-top elvégeztek mindent, törlik a megrendelésemet és nem hajlandók megcsinálni. Biz' isten, jobb, mintha fordítva történik: megígérik, felvállalják és nem csinálják meg…

Tóth Árpád
Bp. Váci út 87. 1139

220 KM = 13 ÓRA 30 PERC

Ez nem új gyalogló világcsúcs, hanem negatív csúcs. Ennyi időre volt szükségem ugyanis, hogy a Győr-Sopron megyei Iván községből Budapestre érjek vonattal. A vonat 7.10-kor indult Budapestről és 12.15-kor érkeztem Ivánba. Ott elintéztem ügyemet, majd busszal mentem tovább, amely a községből 17.30-kor indult. Menetrend szerint 18.35-kor, valójában néhány perc késéssel érkezett meg Celldömölkre. Ekkor ért a meglepetés: Celldömölkről az utolsó vonat Budapestre 18.28-kor elindult. Mégis vonatra szálltam, de Győrbe utaztam. Itt ért a második meglepetés. Győrből is elindult már az utolsó vonat a fővárosba, mégpedig 19.40-kor, és a következő csak másnap hajnalban 3.30-kor kel útra. Ez személyvonat, amely reggel 7-kor fut be a Keleti pályaudvarra. Mondja ezek után valaki, hogy az idő pénz. A MÁV menetrend-összeállítóinál nem az.

Németh Béla
Bp. Ormánság 4/b. 1144

MÉG EGY KIS SZÁMTAN

A Ludas 1980. 1. számában Egy kis számtan címen megjelent közleményük újabb helyreigazítást igényel. Igenis helyes a 40 cm oldalhosszúságú négyzet területének 40×40 cm² alakban való megadása (lehetne így is: 40 cm×40 cm vagy 40 cm·40 cm²=1600 cm² (a skaláris mennyiségek szorzásának kommutatív és asszociatív tulajdonsága, valamint a mértékegységekkel való számolás elvei alapján). És tévedés Németh Károly írásmódja, mert 40×40 cm=1600 cm; ez pedig nem terület, hanem hosszúság!

Dr. Buvári András
Pécs, Veress E. út 13. 7633

Köszönjük az alapos matematikai leckét, bár — ahogy magunkat ismerjük —, tartunk tőle, hogy olykor-olykor a jövőben is elkövetünk majd egyszerű számtani hibákat. Nem megy ez nekünk igazán, kiváltképp ami a skaláris mennyiségek szorzásának a kommutatív és asszociatív tulajdonságát illeti… Annyit azonban ígérhetünk, hogy a jövőben igyekszünk jobban odafigyelni.

A CÍMZETT VÁLASZOL…

Aki a virágot nem szereti
(Ludas, 79. 47. sz.)

A tűzvédelmi rendelet szerint a lakóházakban a közlekedési utakat (folyosó, lépcsőház) állandóan szabadon kell hagyni, ott bármit tárolni — még ideiglenesen is — tilos! Gyakran tapasztaljuk, hogy a lakásokban nagy helyet elfoglaló növényeket a folyosókra helyezik ki, ez a közlekedést (tűz esetén a menekülést) gátolja. Az egy-két cserép virággal díszített folyosót mi is szívesen látjuk, de a növények sokasága az életvédelem akadálya nem lehet.

Berkes Sándor
VIII. ker. IKV

Magyarázat nincs
(Ludas, 79. 48. sz.)

A meghatározott névre szóló csekket csak az azon megnevezett személy veheti fel és a csekket annak hátoldalán sajátkezűleg alá kell írnia. Csekkek beváltásának ez nélkülözhetetlen feltétele a világ valamennyi bankjánál.

Dr. Bódy László
Magyar Nemzeti Bank

Régen látták utoljára
(Ludas, 79. 48. sz.)

1979-re, III. és IV. havi szállítási határidővel tízezer úszószemüveget rendeltünk a Granvisus Szemüvegkeretgyártól, ám a mai napig egyet sem kaptunk. Hogy valami jót is közöljünk: 1980-ra lekötöttünk ötezer úszószemüveget Csehszlovákiából és feltehetőleg a tavaly elmaradt hazai előállításút is leszállítják.

Mózes Mária
OFOTÉRT

Szabad hétfő
(Ludas, 79. 49. sz.)

Utasítottam a pátyi postahivatalt a vasárnapi kézbesítési rend előírásainak maradéktalan betartására. A mulasztást elkövető dolgozót felelősségre vontam.

Dr. Asztalos Ferenc
Budapest-vidéki Postaigazgatóság

Töprengés
(Ludas, 79. 49. sz.)

A kérdéses nemzetközi beszélgetés körülményeit megvizsgáltam, a kapcsolást végző kezelőt pénzbüntetésben részesítettem. Fehér Klárától levélben kérek elnézést a történtekért és köszönöm, hogy észrevételével segítette munkánkat.

Szegedi László
Helyközi Távbeszélő Igazgatóság

TÜCSÖK és BOGÁR

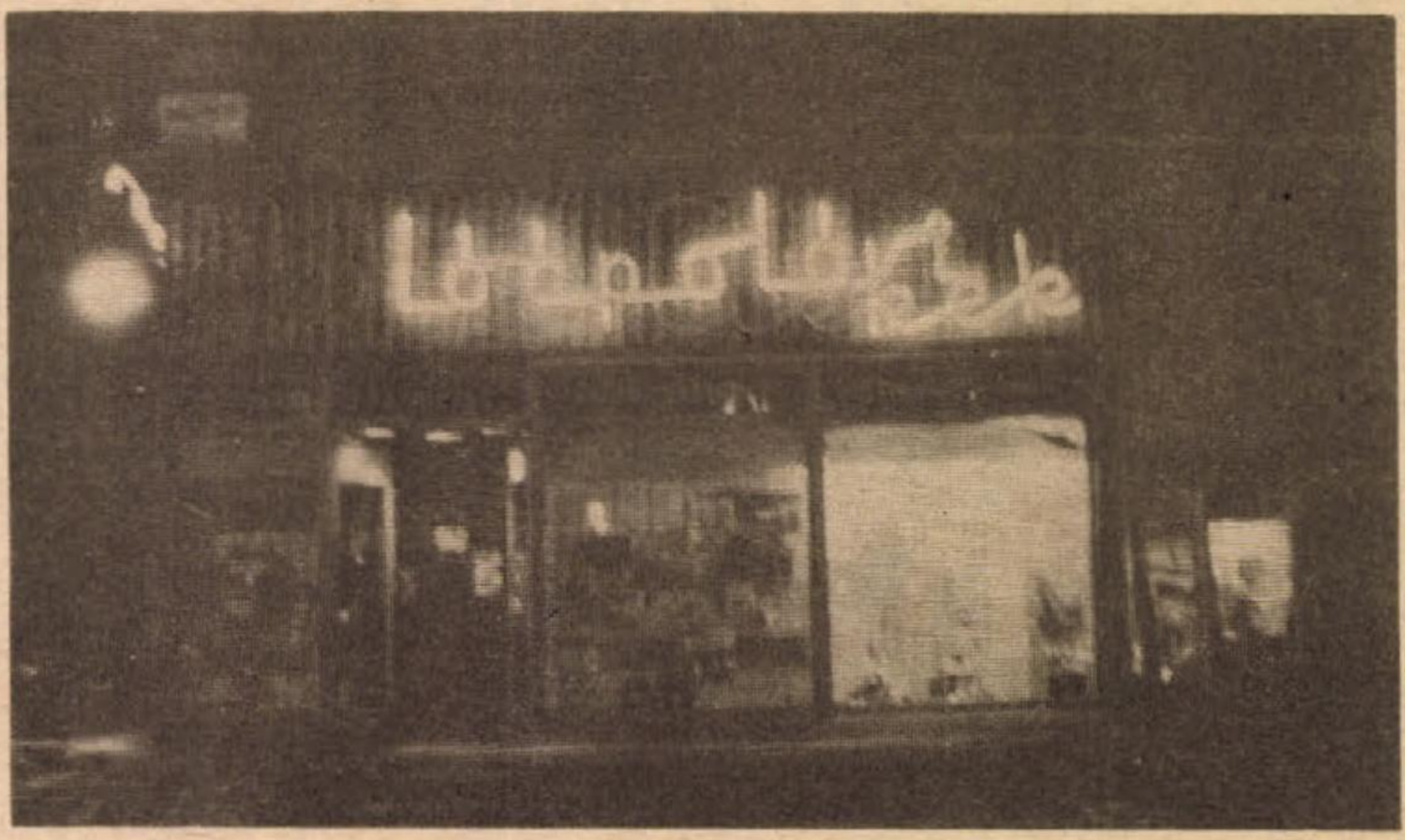

Az energiatakarékosság jegyében! Íme, a neontáblán az autót máris felváltotta a ló.

(A Nagymező utcában fotózta Balázs Gábor)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

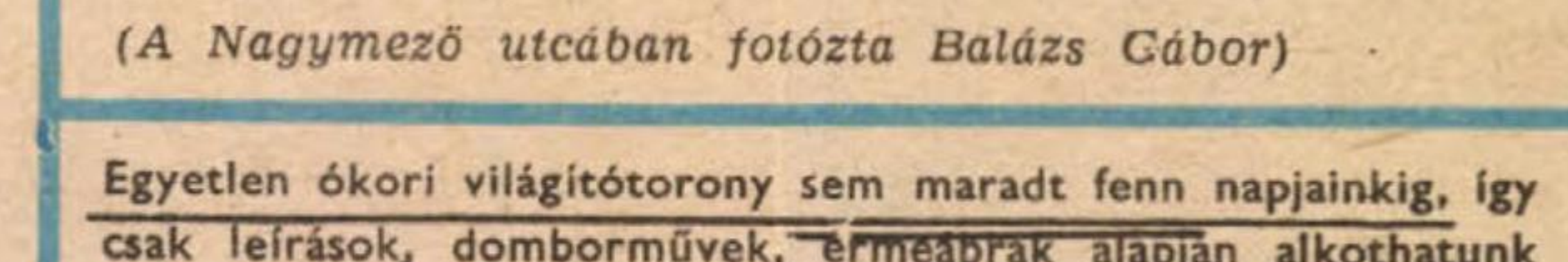

Egyetlen ókori világítótorony sem maradt fenn napjainkig, így csak leírások, domborművek, érmeábrák alapján alkothatunk fogalmat róluk. Pedig némelyek közülük évszázadokon át szolgáltak és ma is világítanak: 1299-ben az Elba torkolatában Hamburg lakosai építették a legrégibb, ma is álló világítótornyot.

Hát még hogy világítanának, ha történetesen fenn is maradtak volna!

(Az IPM-ben fedezte fel Hernadi Károly, veszprémi olvasónk)

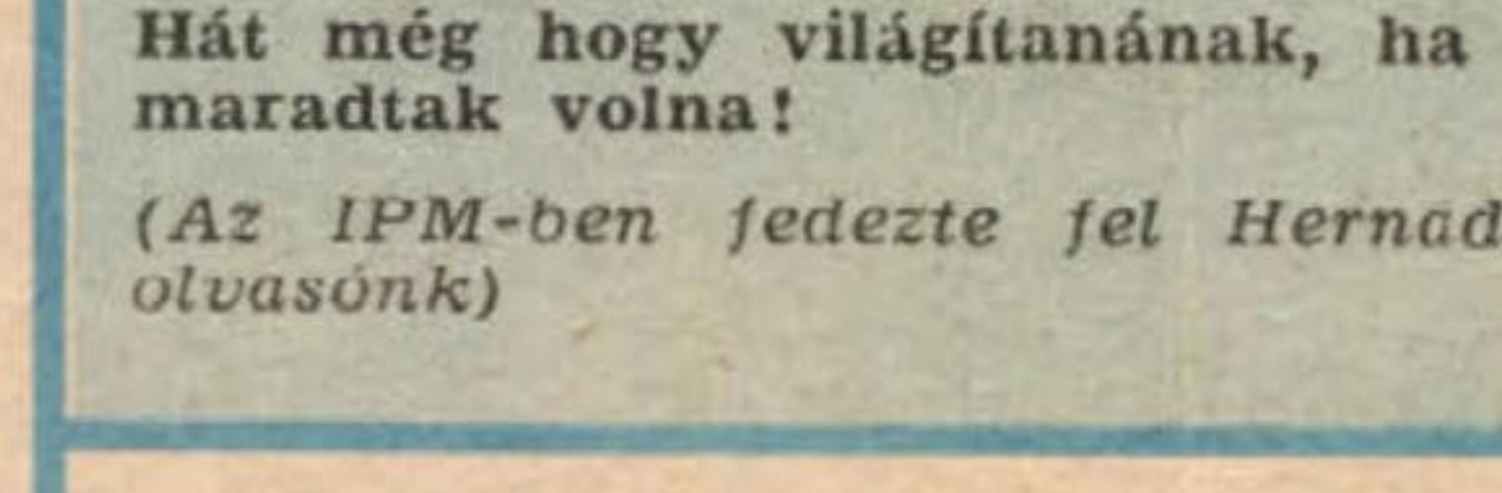

lak eltulajdonítóiról, akik elmetszik az utcai telefonfülkék zsinórját, magukévá teszik a telefonkagylót, kifűrészelik a közterület fáit, megtépdesik a parkok bokrait, leszerelik az

Fene a gusztusukat!

(A Zalai Hírlapban találta Pálvölgyi Zoltán, nagylengyeli olvasónk)

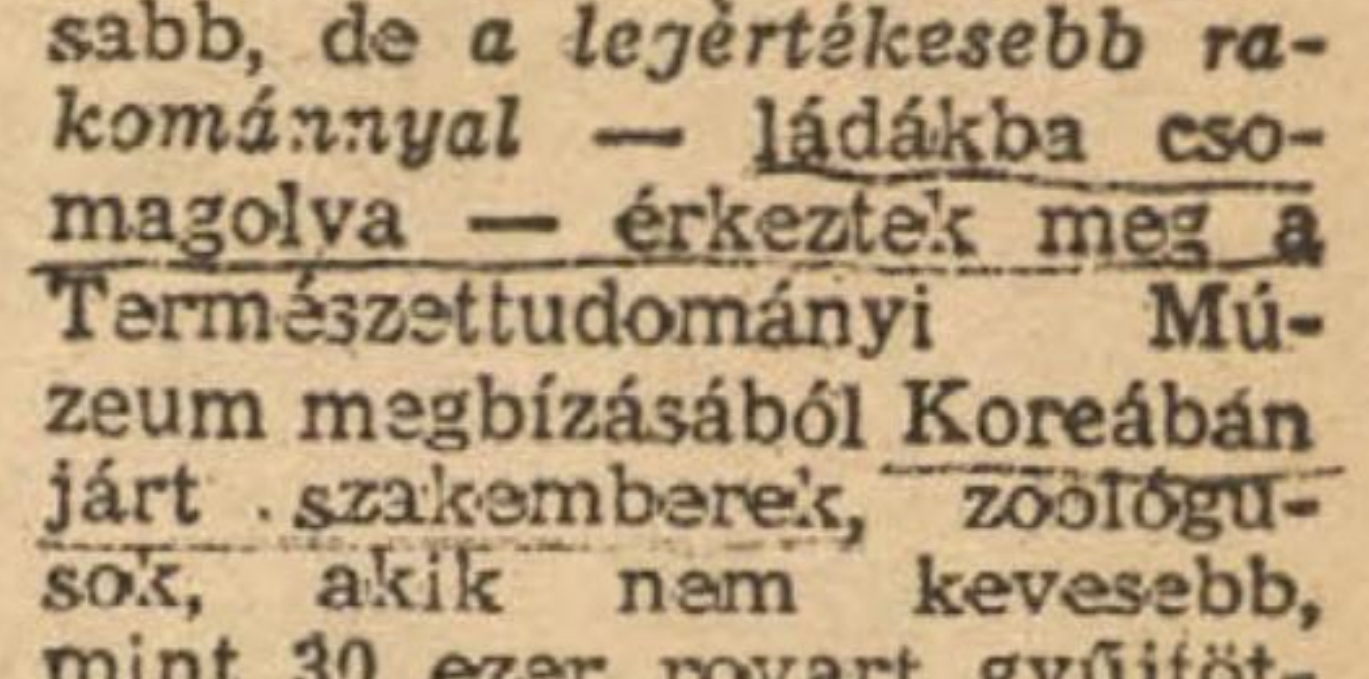

Hát nem a leglátványosabb, de a legértékesebb rakománnyal — ládákba csomagolva — érkeztek meg a Természettudományi Múzeum megbízásából Koreában járt szakemberek, zoológusok, akik nem kevesebb, mint 30 ezer rovart gyűjtöttek

Ez eredeti módja a tudósok utaztatásának. Nem túl kényelmes, nem túl gyors, de milyen olcsó!

(A Hétfői Hírekben vette észre Kőkuti Dénesné)

MAI MESE VÉGE

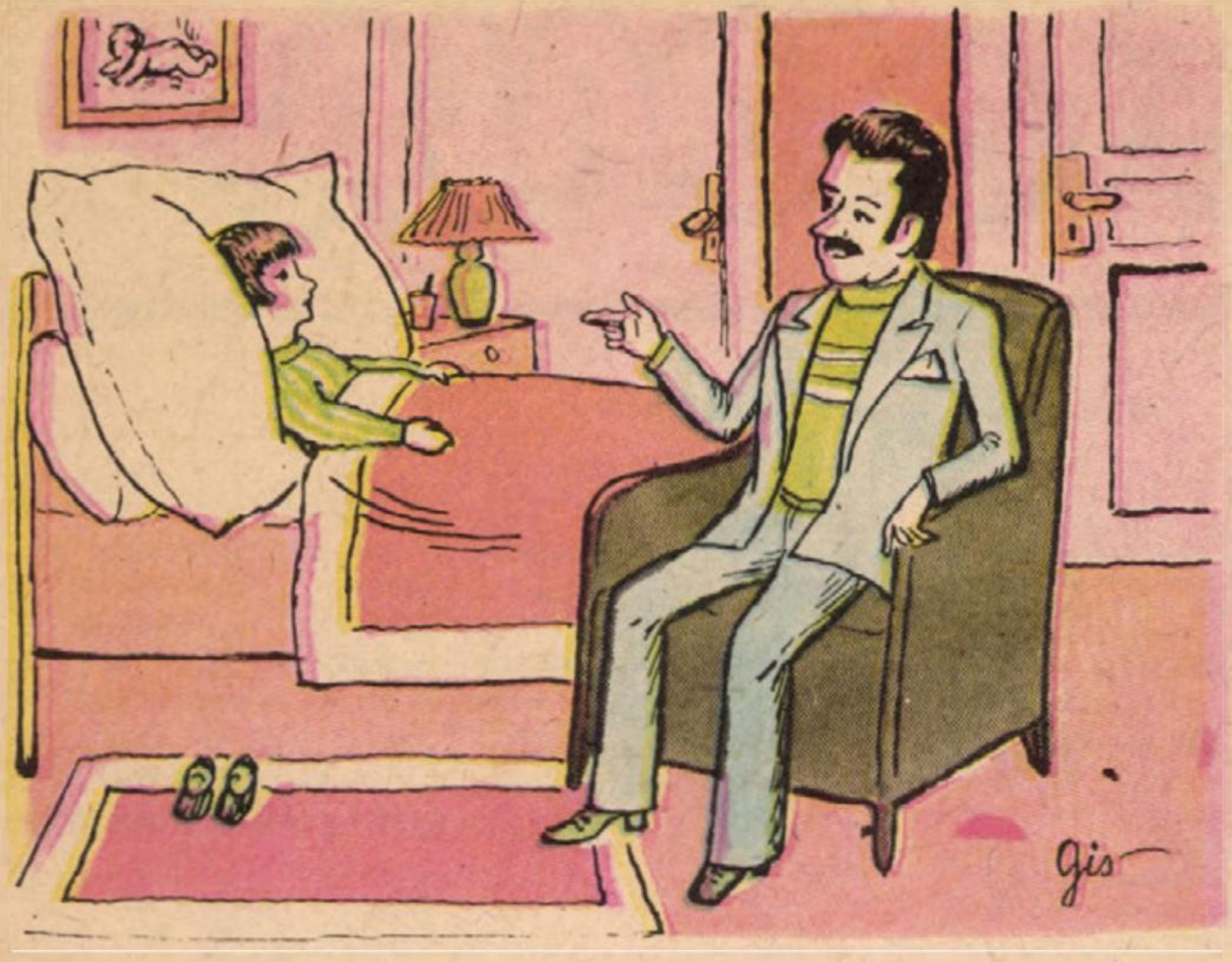

– . . . és addig loptak, amíg meg nem éltek.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Angol színész meséli skóciai turnéjáról:

— Egy kis hotelban szálltunk meg, egy szimpatikus városkában. Reggel borotválkozni akartam, és bekapcsoltam a villanyborotvámat. Tudjátok, mi történt? A város összes villamosa megállt!

UNOKÁINK NEM FOGJÁK LÁTNI . . .

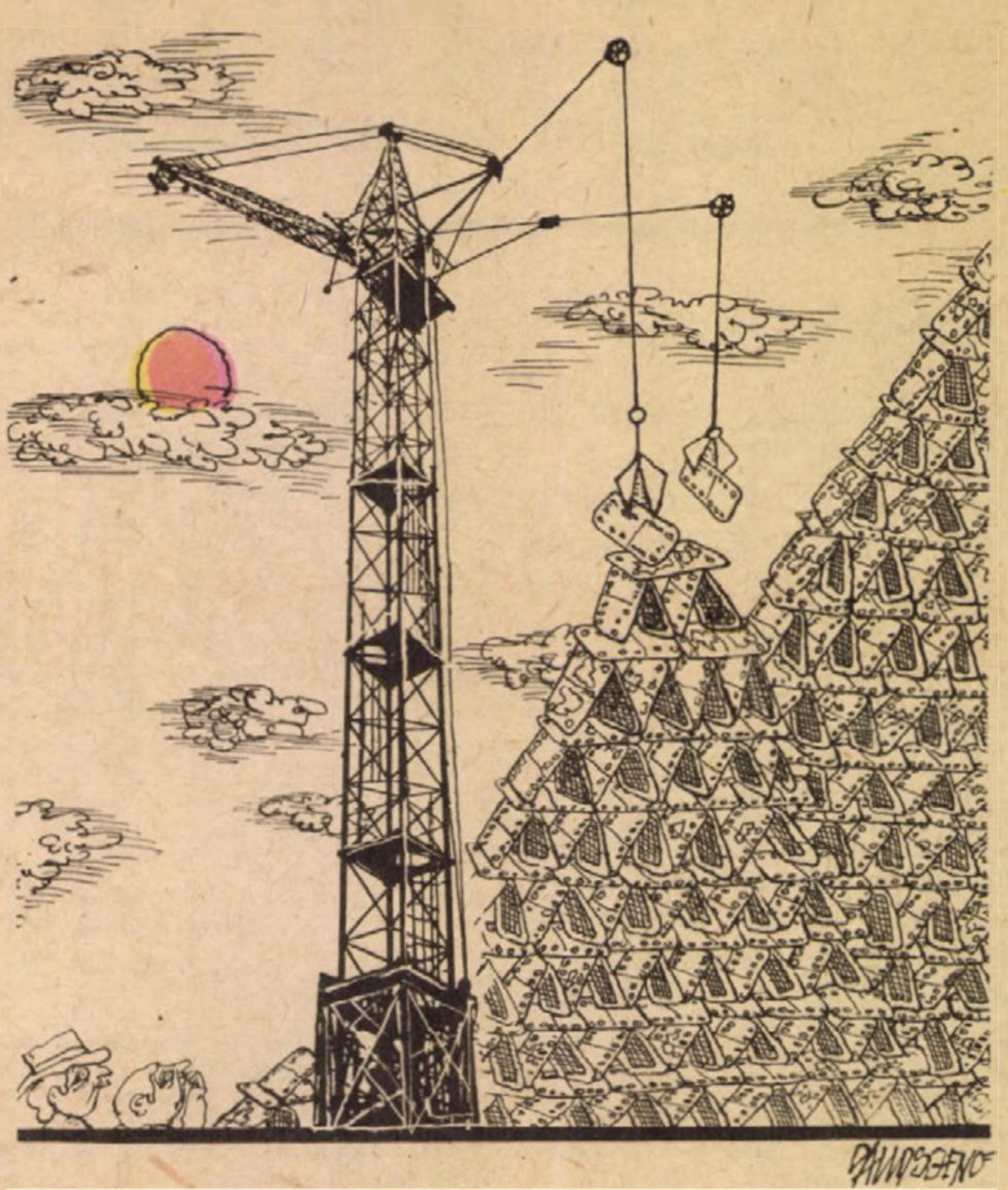

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy téli reggelen autósok diskurálnak arról, hogyan kell elindítani az autót reggelente, hideg éjszakák után. Rengeteg jó tipp hangzik el, egy sokat tapasztalt autós azonban közbeszól:

— A legfontosabb jó tanács az: mielőtt a gépkocsidat el akarod indítani, tájékozódj, honnan indulnak az autóbuszok!

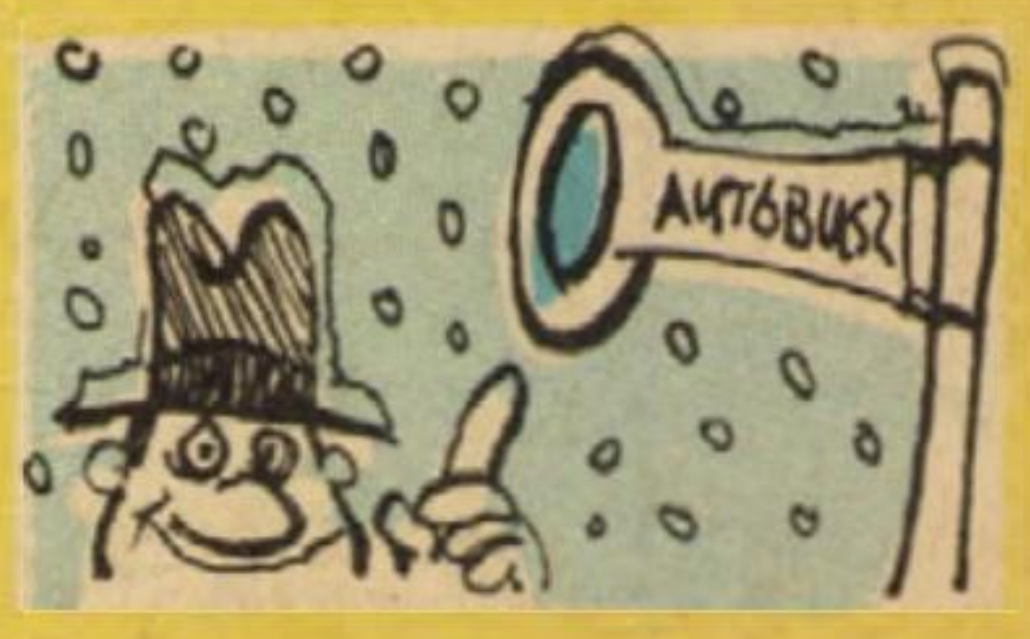

SÍKOSAK AZ UTAK

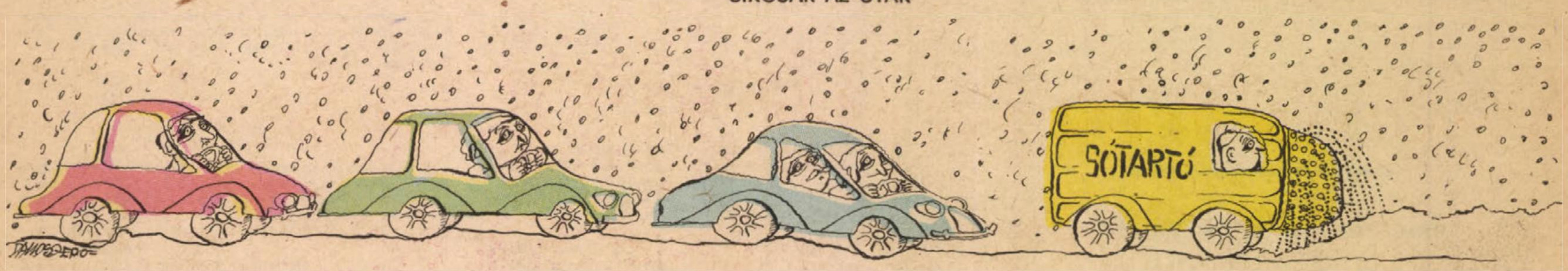

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

TRAUBISODA:
A TERMÉSZET AJÁNDÉKA

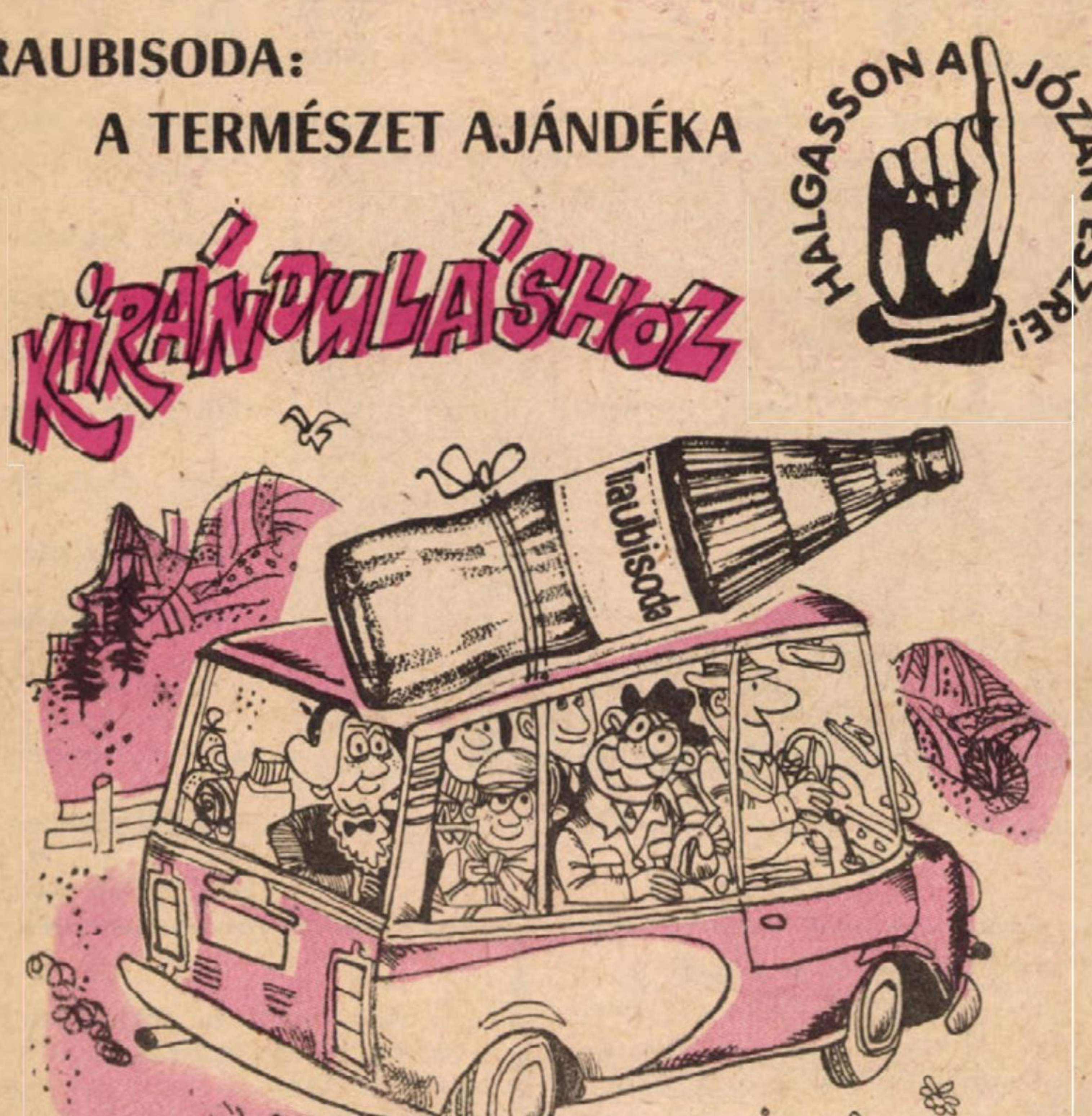

ÜDÍTŐ · FRISSÍTŐ

TRIBÜN

Dave Carltont, a Brandford csatárát kiállították, mert megütötte az egyik ellenfelét. Bill Dodgin, a csapat menedzsere így kommentálta az esetet:

— Mi az ilyesfajta sportszerűtlenséget mélységesen elítéljük. Carltonra súlyos pénzbüntetést rónék ki, de sajnos olyan keveset fizetünk neki, hogy nincs miből levonnom.

* * *

A nagy elhatározások nagy tetteket szülnek. Hogy a résztvevők számát csökkentse, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság Montreal előtt három versenyszámot törölt az úszók olimpiai műsorából. A hatás nem is maradt el, az indulók száma valóban csökkent. 1972-ben, a müncheni olimpián még 551 úszó állt rajthoz. 1976-ban, Montrealban viszont már csak 547!

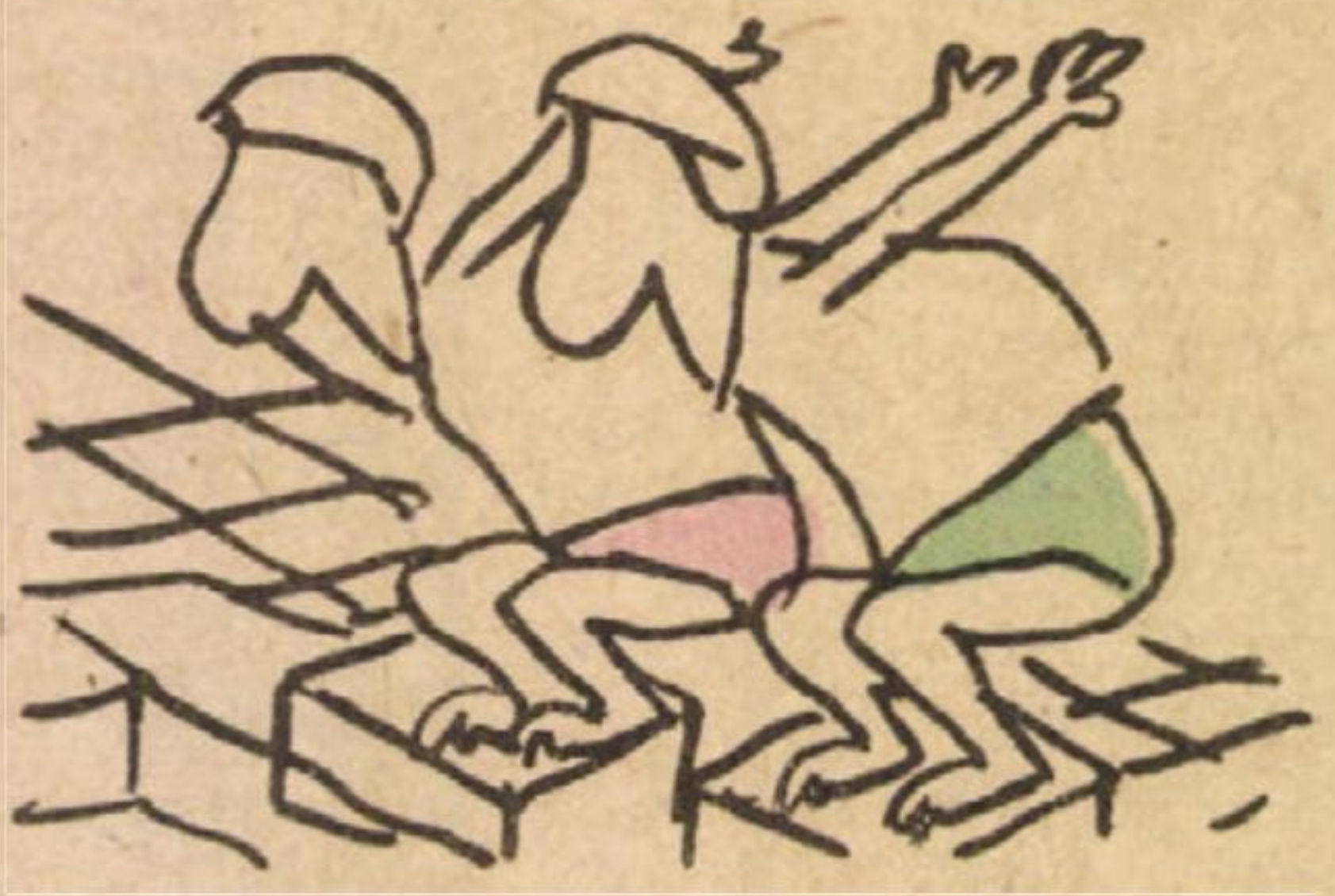

Pietro Mennea, a 200 méteres síkfutás új világcsúcstartója szegény délolasz családból született.

— Olyan szegények voltunk — mesélte —, hogy apám puska nélkül járt vadászni. Én voltam a puska. A gyorsaságomat annak köszönhetem, hogy futtában kellett elkapnom a nyulakat. Mellette kellett szaladnom, meg kellett tapogatnom a szalonnáját, és csak akkor volt szabad megfognom, ha elég kövérnek találtam.

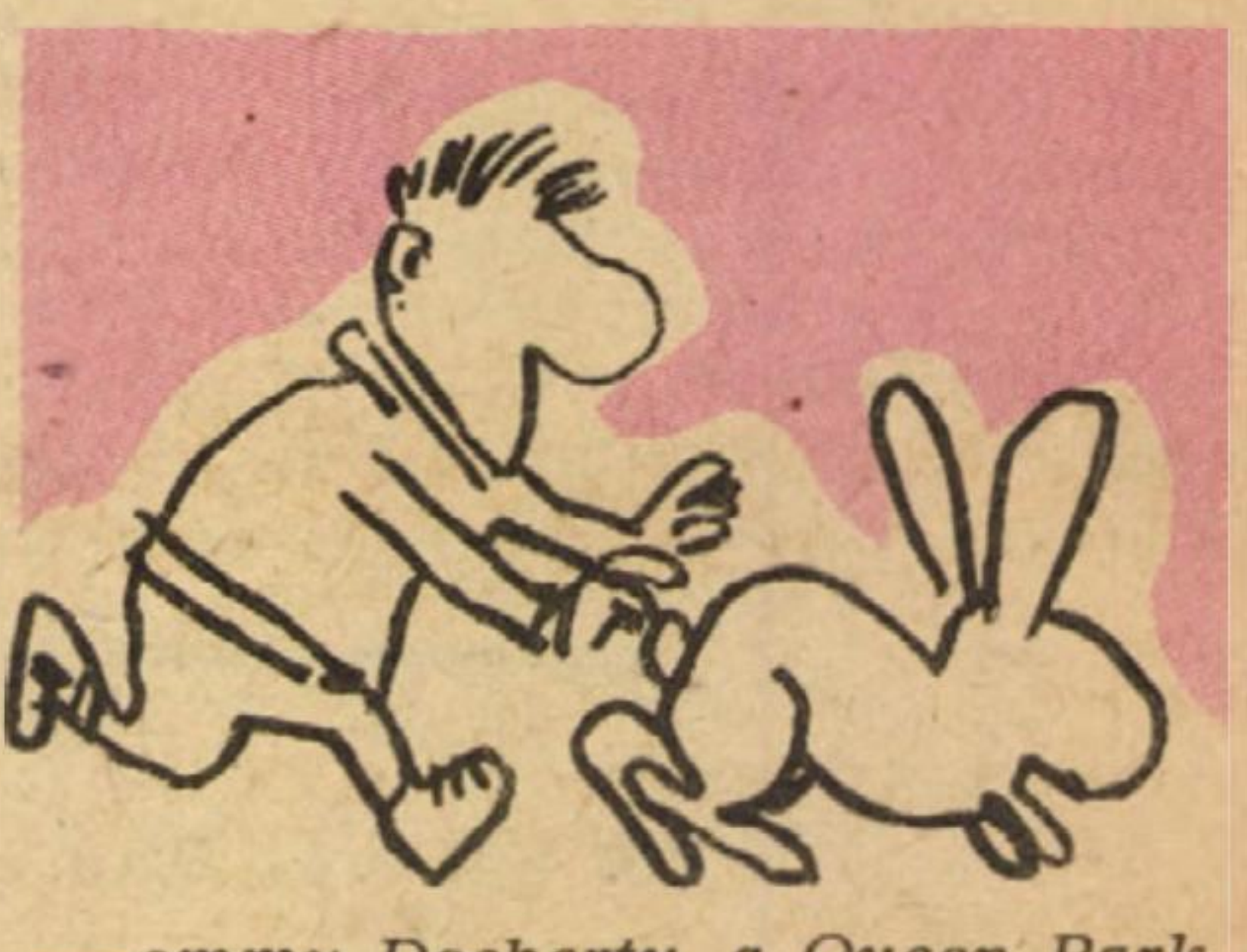

Tommy Docherty, a Queen Park Rangers szókimondó főnöke bizonygatta újságírók előtt:

— Az angol futballban minden edző és minden menedzser csal és hazudik. Nekem elhihetik, hiszen tizenhét éve űzöm ezt a foglalkozást.

* * *

A kis srác játszani hívja a papát.

— Gyere focizni. Én kapura rúgok neked, te minden lövést beengedsz és közben örökké így kiabálsz: „Gól! Gyönyörű gól!"

(p. p.)

IMPORT HUMOR

VÍZIÓK A NYOLCVANAS ÉVEKRE
A Pardon című nyugatnémet
szatirikus lapból

TERÍTÉK

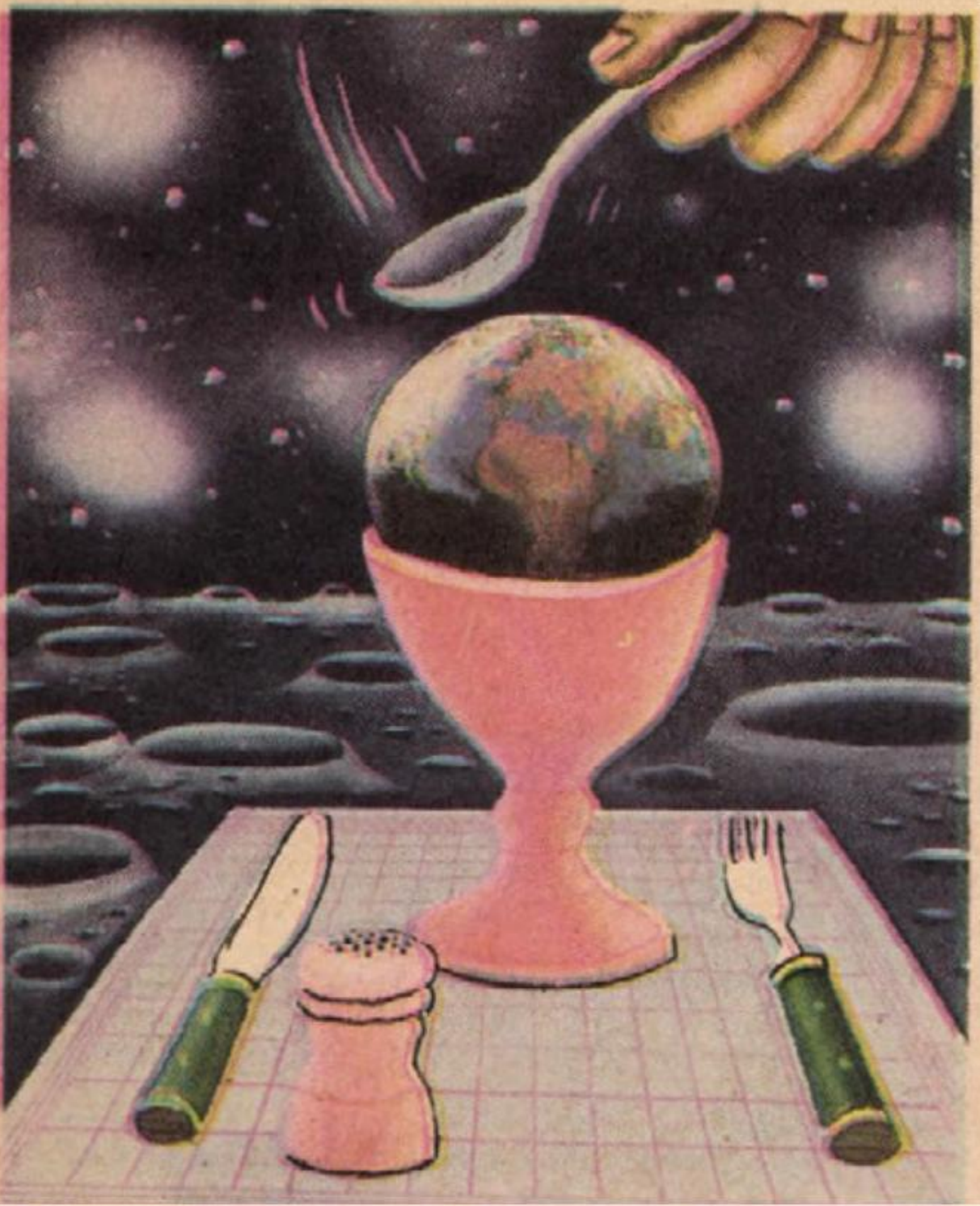

A TUDOMÁNY JÖVŐJE

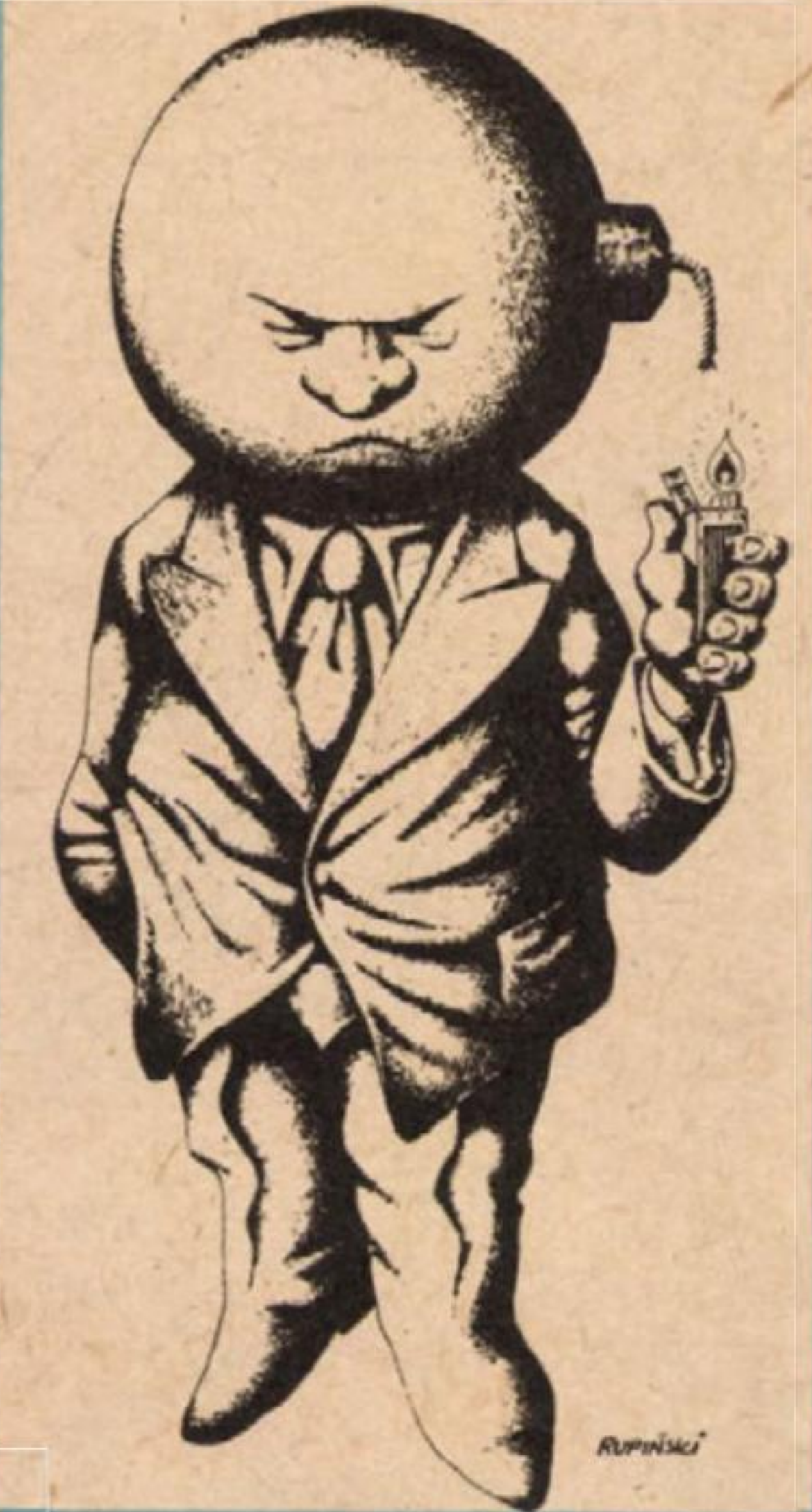

VIRÁGBOMBA

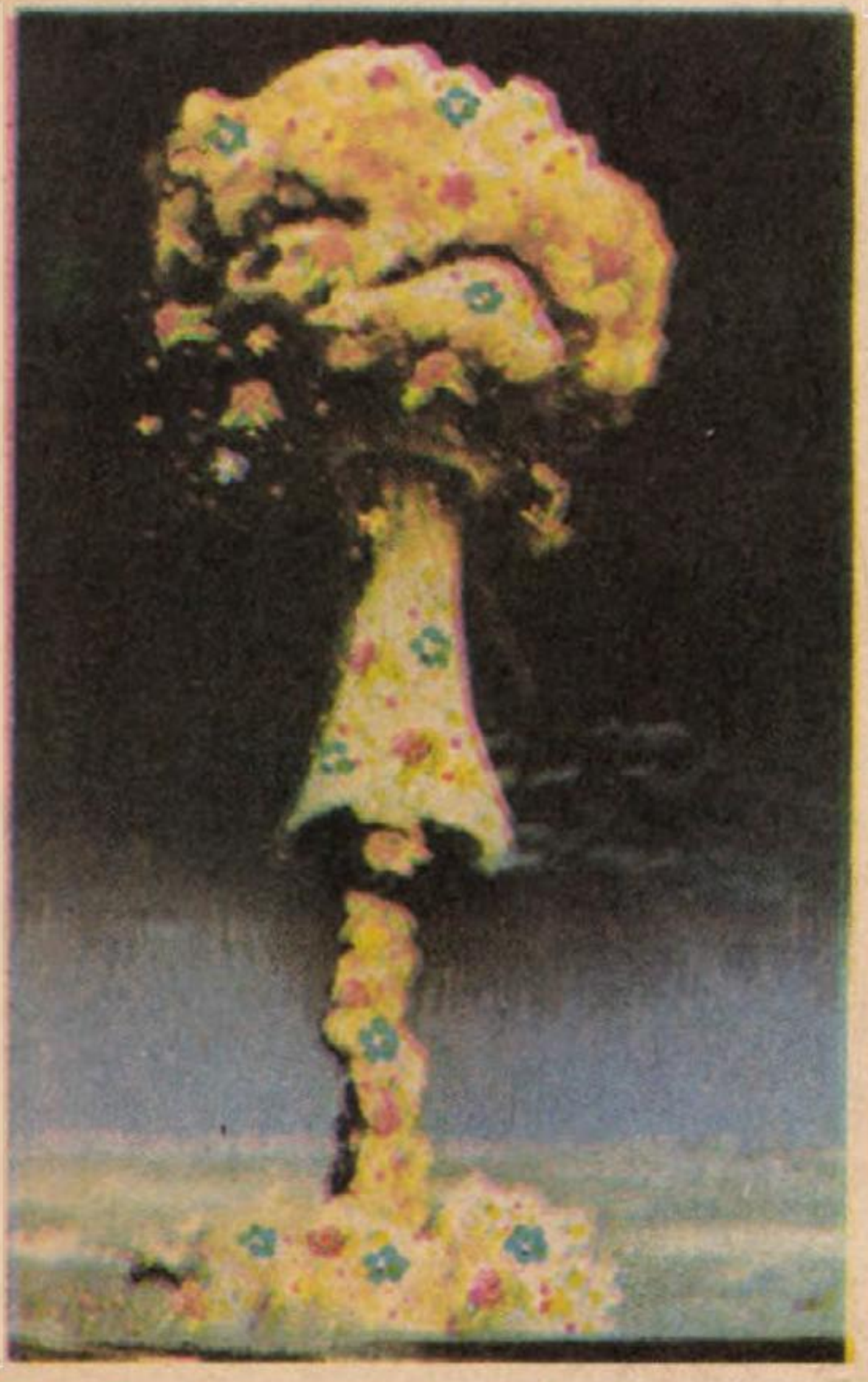

VISSZA A TERMÉSZETHEZ

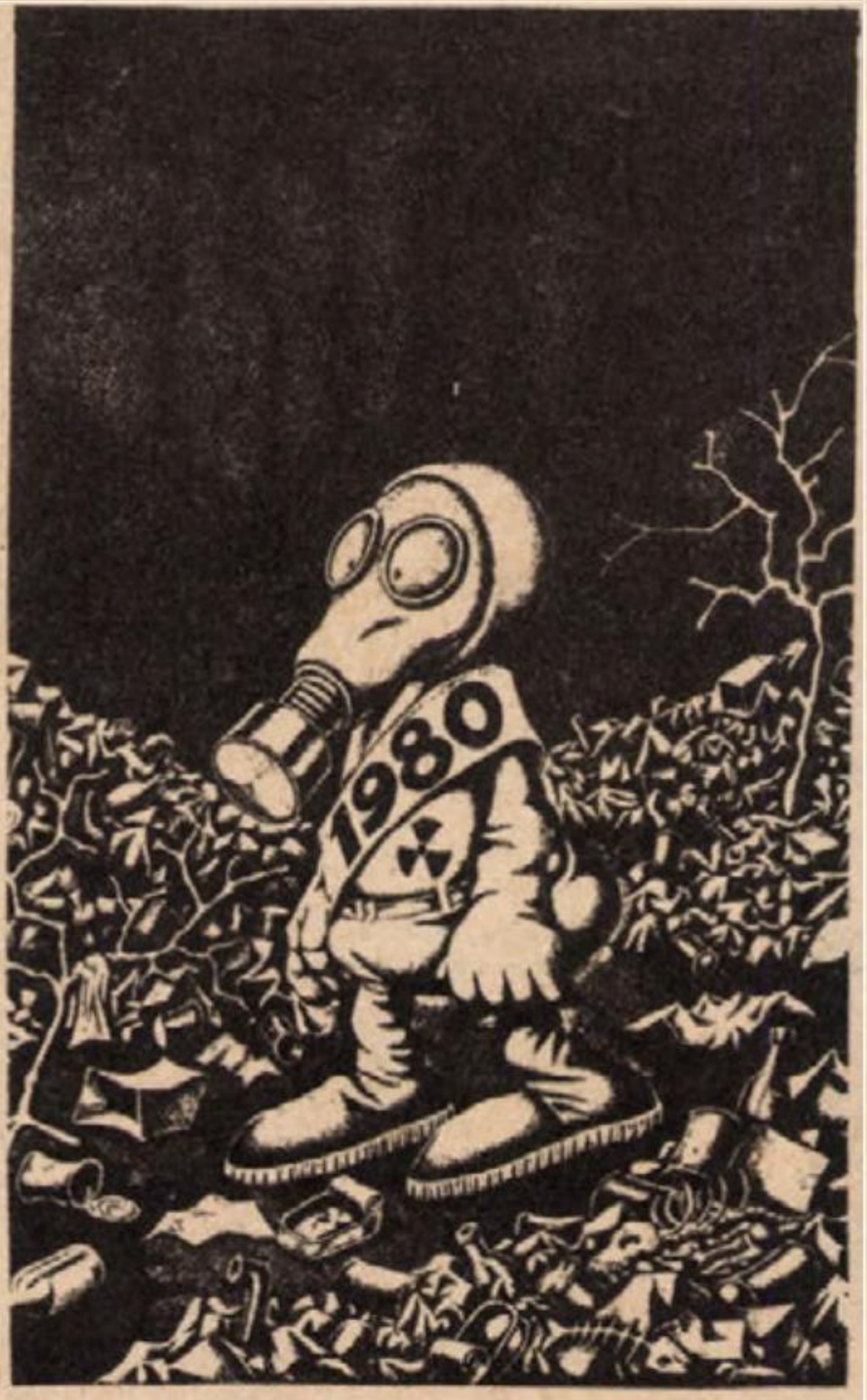

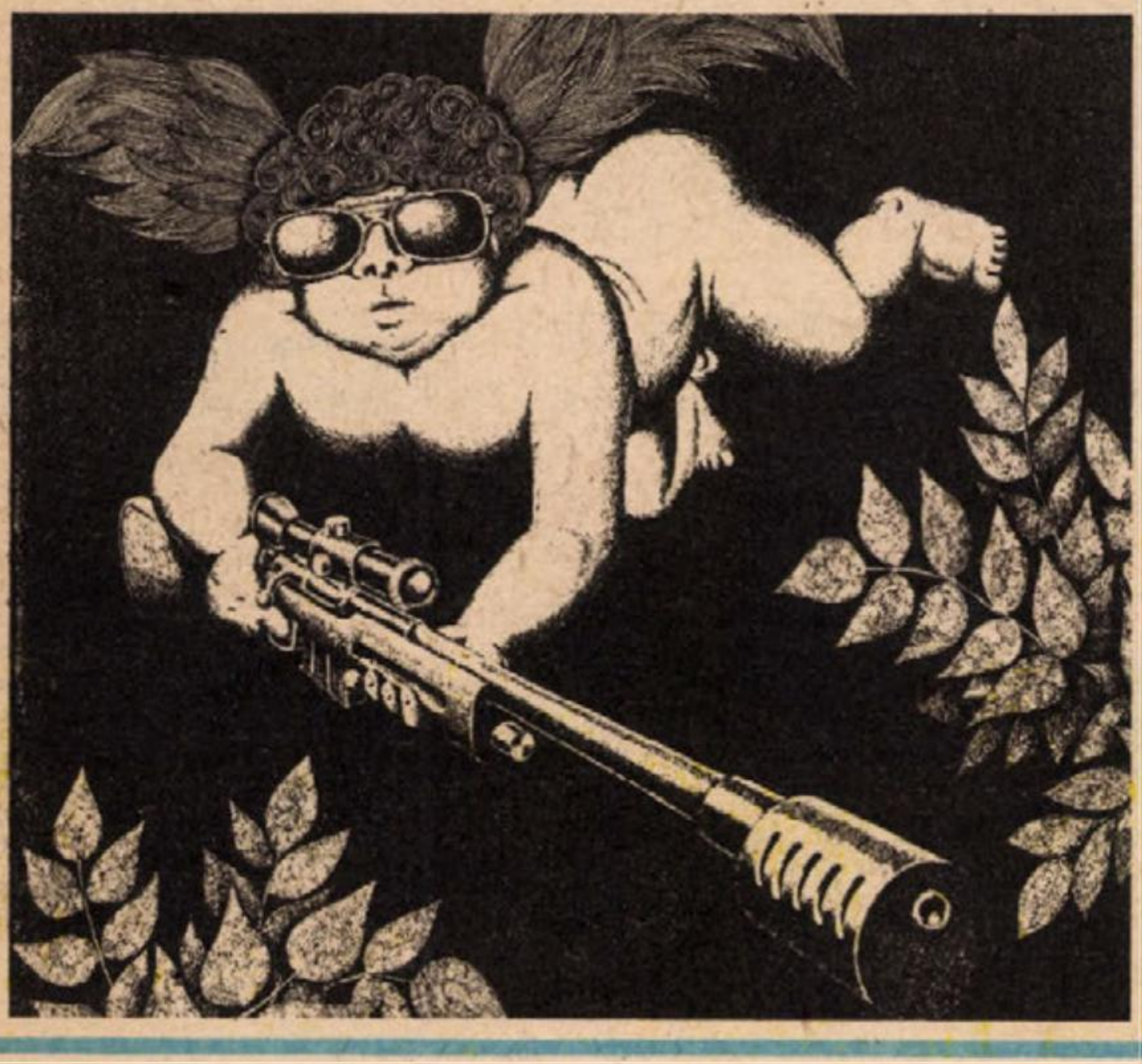

BÉKEANGYAL

Régi történet

A bohém színész hitelbe csináltatta a ruháit, de fizetni nem szeretett. A pénzét követelő szabómesternek egyszer azt mondta: — Nézze, mester, én minden elsején papírcetlikre írom a hitelezőim nevét, bedobom egy kalapba mindet, s akinek a nevét kihúzom, az megkapja a pénzét. Figyelmeztetem, hogy: vízszintes 1 — függőleges 20. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 28-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. A pör vége
13. Vallás röv.
14. A kutya hangja
15. A Szovjetunió egyik népe
16. Ma már ritka női név
18. Végtag
19. Kiemelkedő tudományos tevékenységet jutalmaz
20. Afrikai folyó
21. Német tagadás
22. Híres francia illatszermárka
24. Mutatószó
25. Saját kezűleg
26. Nem másik
28. Azonos betűk
29. A férfi, aki 155 cm. magas
32. S. A.
33. V. U.
34. Teljesíti az állammal szemben fennálló anyagi kötelezettségét
35. Cs betű a régi magyar írásokban
37. A gravitáció következménye
39. Bátorság
41. Féldrágakő
43. A-val: felcsigáz
44. De hideg van!
45. Állam a tengeren túl
47. Német idealista filozófus (1861—1925)
48. Ép a szeme
49. Női név
50. K. Y. G.
51. Mesterséges ember
53. Női hang
55. B-vel: zokog
56. A szakszervezeti mozgalom elvi irányítója (rövidítés)
57. Kétségbeesett nő kiáltása
60. Tantárgy az általános iskolában

FÜGGŐLEGES

1. Belső meggyőződés
2. Távoli ősök tulajdonságainak jelentkezése az utódokban
3. A fogadás összege
4. Hajdan: lándzsával felfegyverzett könnyű lovas
5. Holtfáradtan zuhan le az ülőhelyére
6. Az 56. vízsz. eleje és vége
7. A galambok rendjébe tartozó madárnem
8. Költő az ókori Rómában
9. Tejtermék, névelővel
10. A nátrium jele
11. A szovjet irodalom jeles képviselője (nemrégen hunyt el)
16. . . . nincsen kas.
17. Nagytestű vadkutya
22. Egykori „majomper”-éről emlékezetes város az USA Ohio államában
23. Szélsőséges francia szervezet betűjele volt
27. Y. N.
30. Üvegedény kísérletekhez
31. Olasz festő, a reneszánsz egyik legnagyobb mestere
34. Mesterember
36. A szoba elsötétítésére szolgál
38. A pihenés ideje
40. Z. K.
42. Férfinév
46. Az a kötelesség, amit a 34 vízsz. teljesít
51. A Ludas egyik humoristájának monogramja
52. Része az élő fának
54. Vissza: tüzet csillapít
58. A vízsz. 12 kezdete
59. Y. R.
60. . . igovica
61. A. N.

1 H	2 A	3 T	4 U	5 L	6 S	Á	7 G	8 O	S	9 A	10 N	11 S	O	K
12 I	T	É	L	E	T	■	13 E	V	■	14 V	A	U	■	S
15 T	A	T	Á	R	■	16 F	R	I	17 D	A	■	18 K	É	Z
■	V	■	19 N	O	B	E	L	D	I	J	■	S	■	O
20 N	I	L	U	S	■	21 N	E	I	N	■	22 D	I	23 O	R
24 E	Z	■	25 S	K	■	N	■	26 U	G	27 Y	A	N	A	Z
28 M	M	M	■	29 A	30 L	A	31 C	S	O	N	Y	■	32 S	A
33 V	U	■	34 A	D	Ó	Z	Ó	■	■	■	35 T	36 S	■	K
37 E	S	38 É	S	■	39 M	E	R	S	40 Z	■	41 O	P	42 Á	L
S	■	43 J	Z	■	44 B	R	R	■	45 K	46 A	N	A	D	A
Z	■	47 S	T	E	I	N	E	R	■	D	■	48 L	Á	T
49 R	O	Z	A	■	50 K	Y	G	■	51 G	Ó	52 L	E	M	■
É	■	53 A	L	54 T	■	55 Ö	G	■	56 S	Z	O	T	■	■
57 S	58 I	K	O	L	59 Y	■	I	60 S	Z	Á	M	T	61 A	N
Z	T	A	S	O	R	S	O	L	Á	S	B	A	N	■

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyed évre 36 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-04 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

TÜRELMETLEN BETEG

című rejtvényünk megfejtése:

— Belefáradtam már abba, hogy az ereszcsatornán csúszkáljak.

200—200 forintot nyert:

Tóth Gyula, Kaposvár, Lenin u. 7. 1400

Hajdú Mária, Besnyő, Dózsa Gy. u. 1. 2456

Jakab Zoltán, Oroszlány, Gárdonyi Géza u. 8. 2840

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

IPARI KÖRKÉP

TÓT GYULA RAJZAI

FESTÉKIPAR

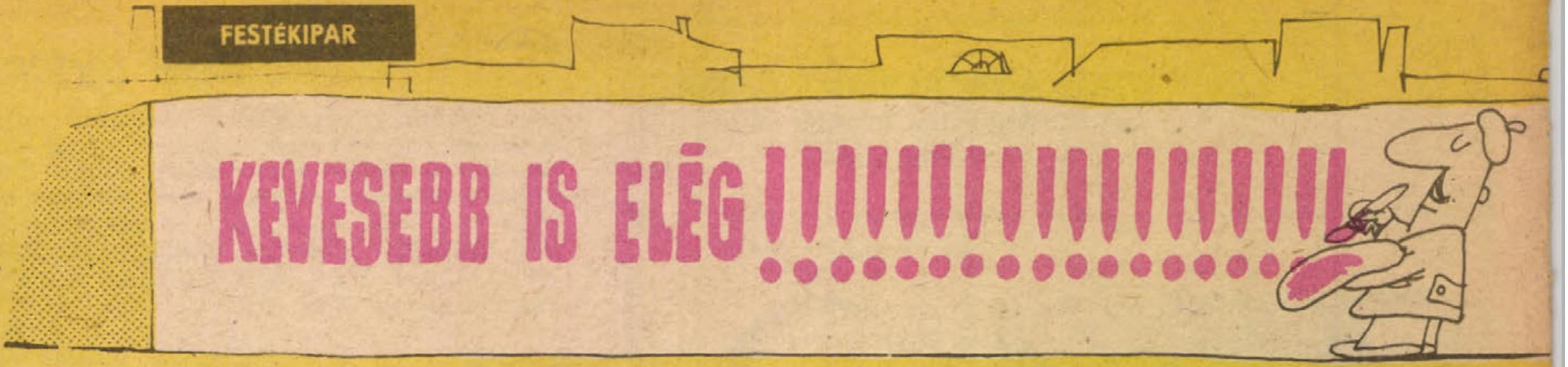
KEVESEBB IS ELÉG!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

OLAJIPAR

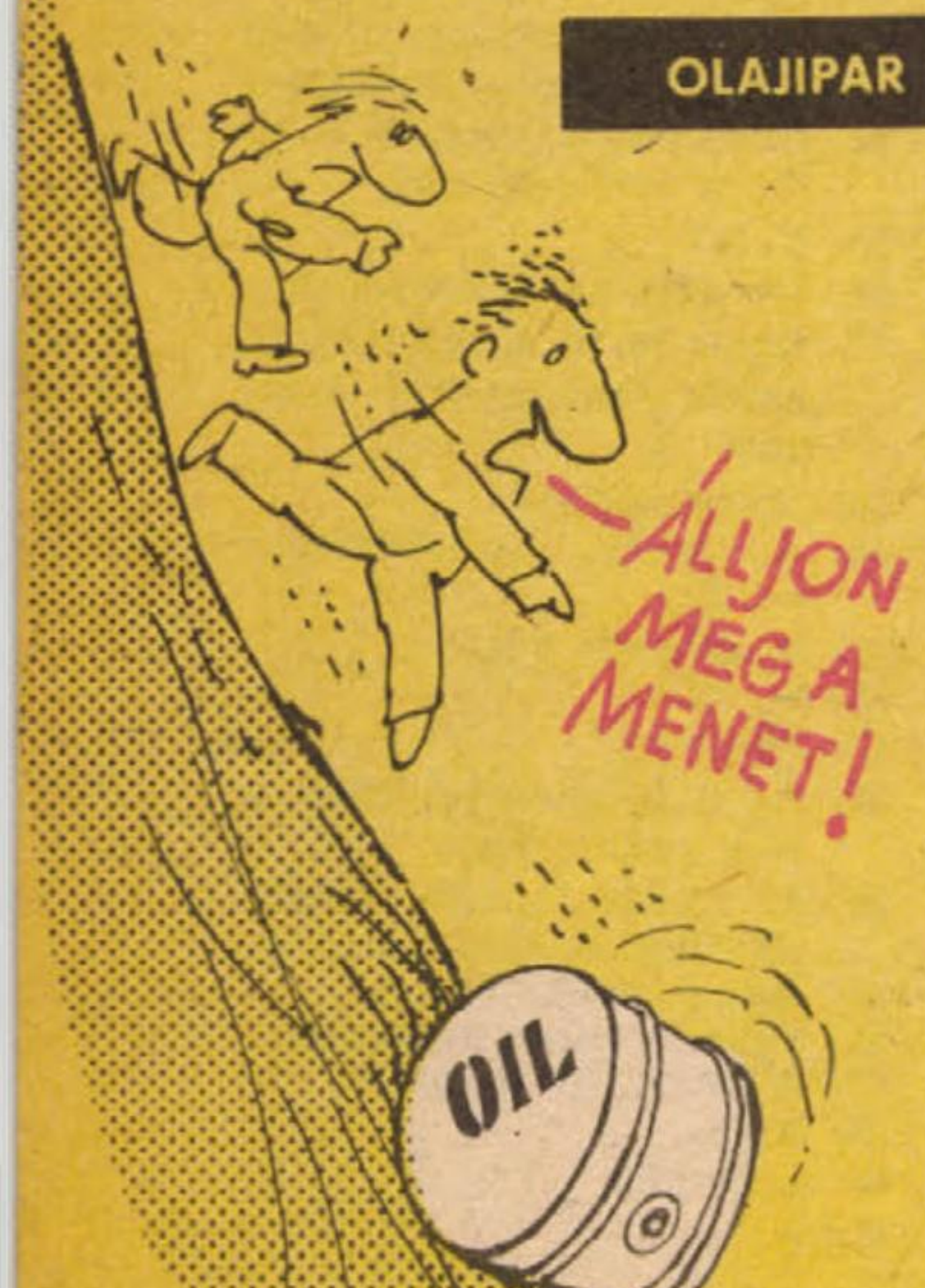
– ÁLLJON MEG A MENET!
OIL

CIPŐIPAR

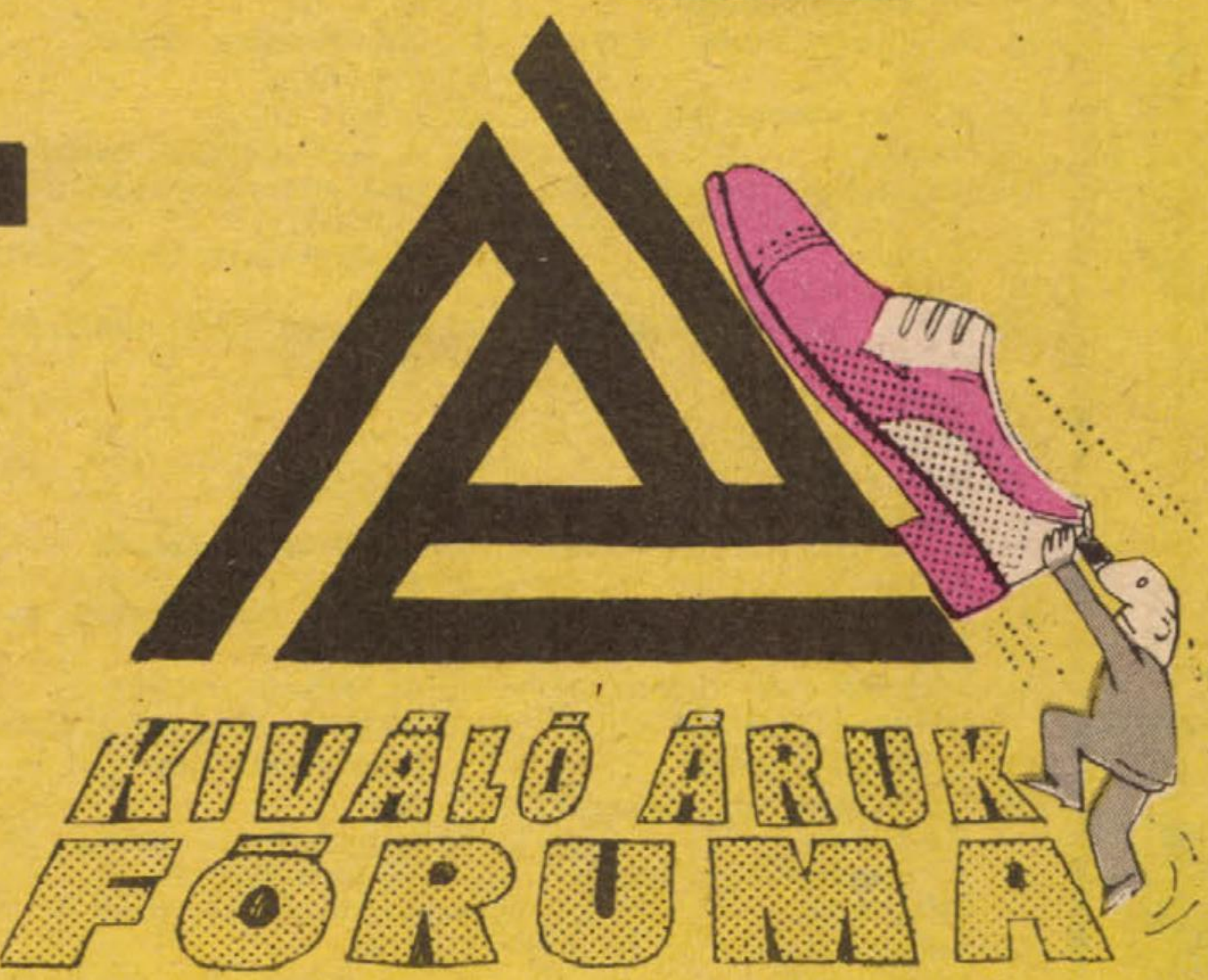
KIVÁLÓ ÁRUK FÓRUMA

PAPÍRIPAR

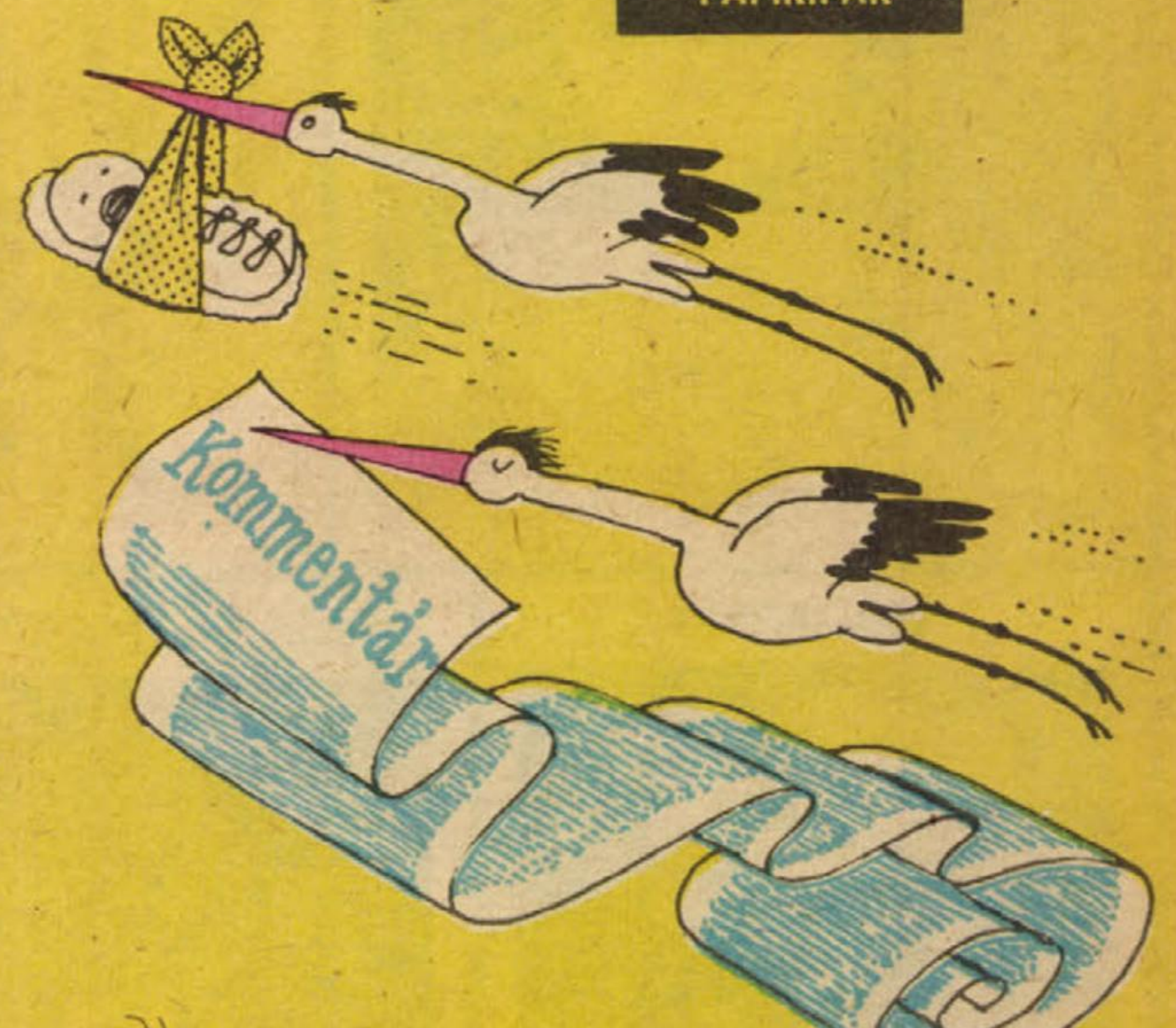

BÚTORIPAR

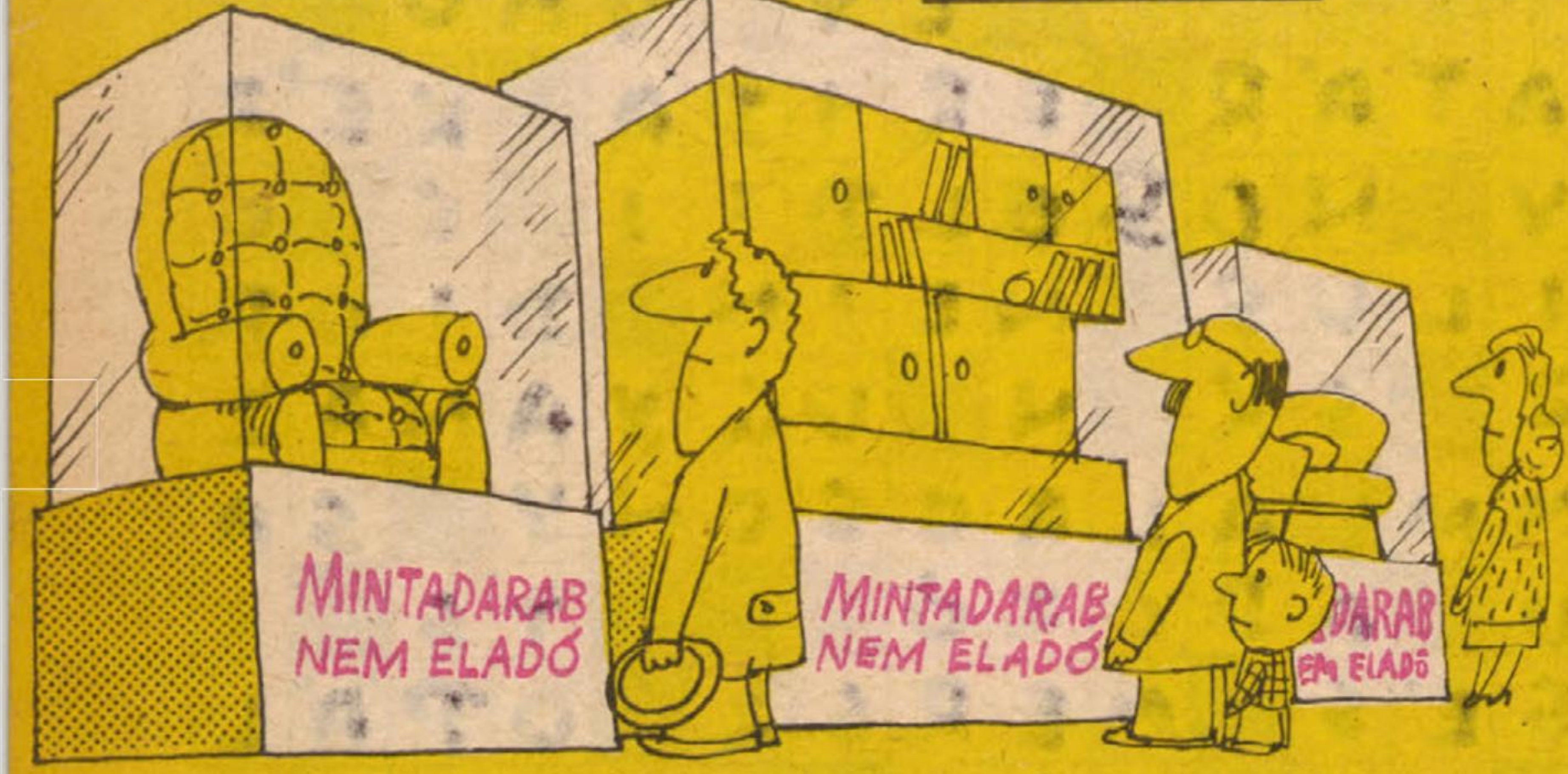
MINTADARAB NEM ELADÓ
MINTADARAB NEM ELADÓ
DARAB EM ELADÓ

ÉPÍTŐIPAR

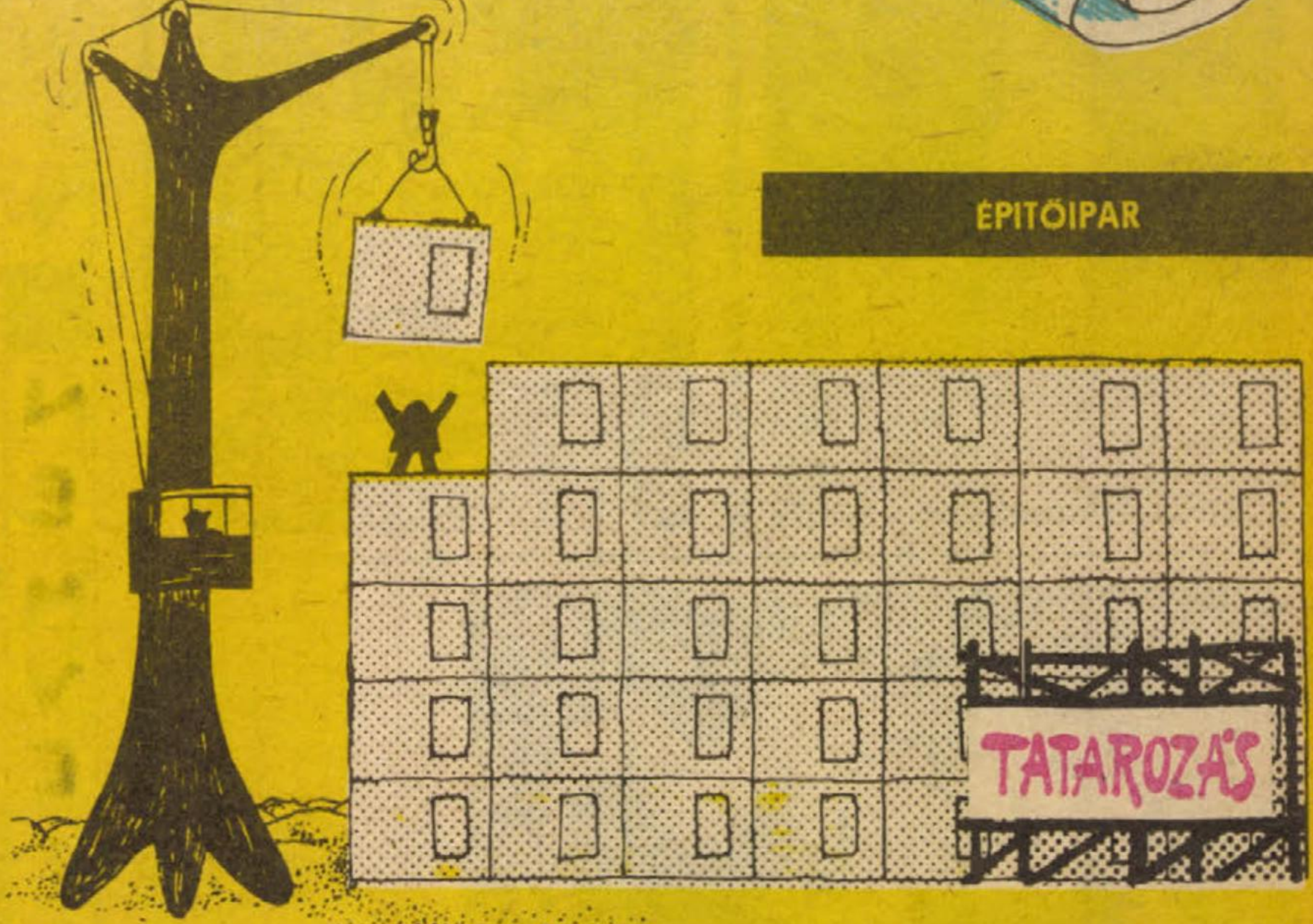

HÚSIPAR

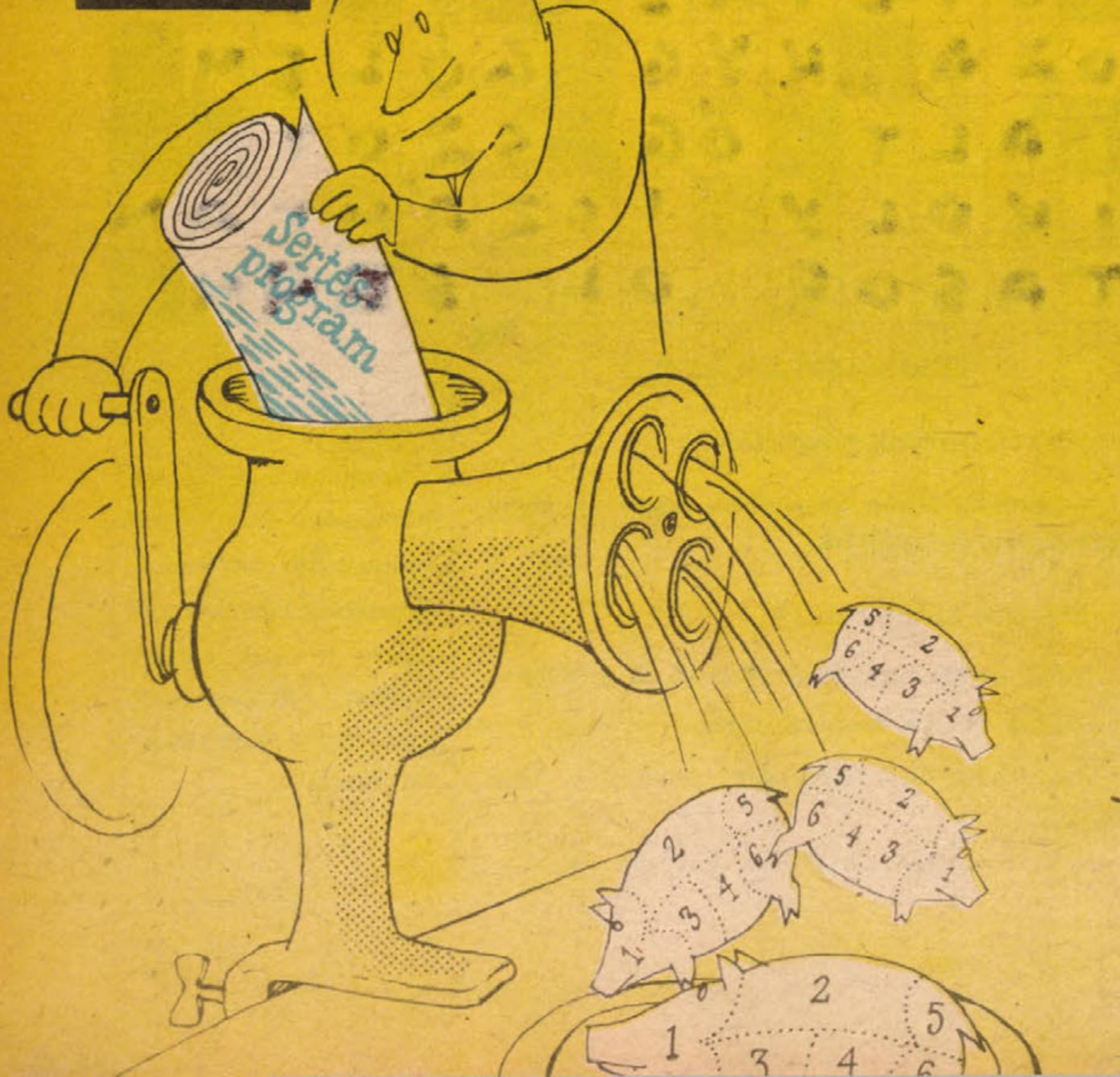
Sertés program
5 2 6 4 3 1
5 2 6 4 3 1
2 5 6 3 4 1
2 5 1 3 4 6

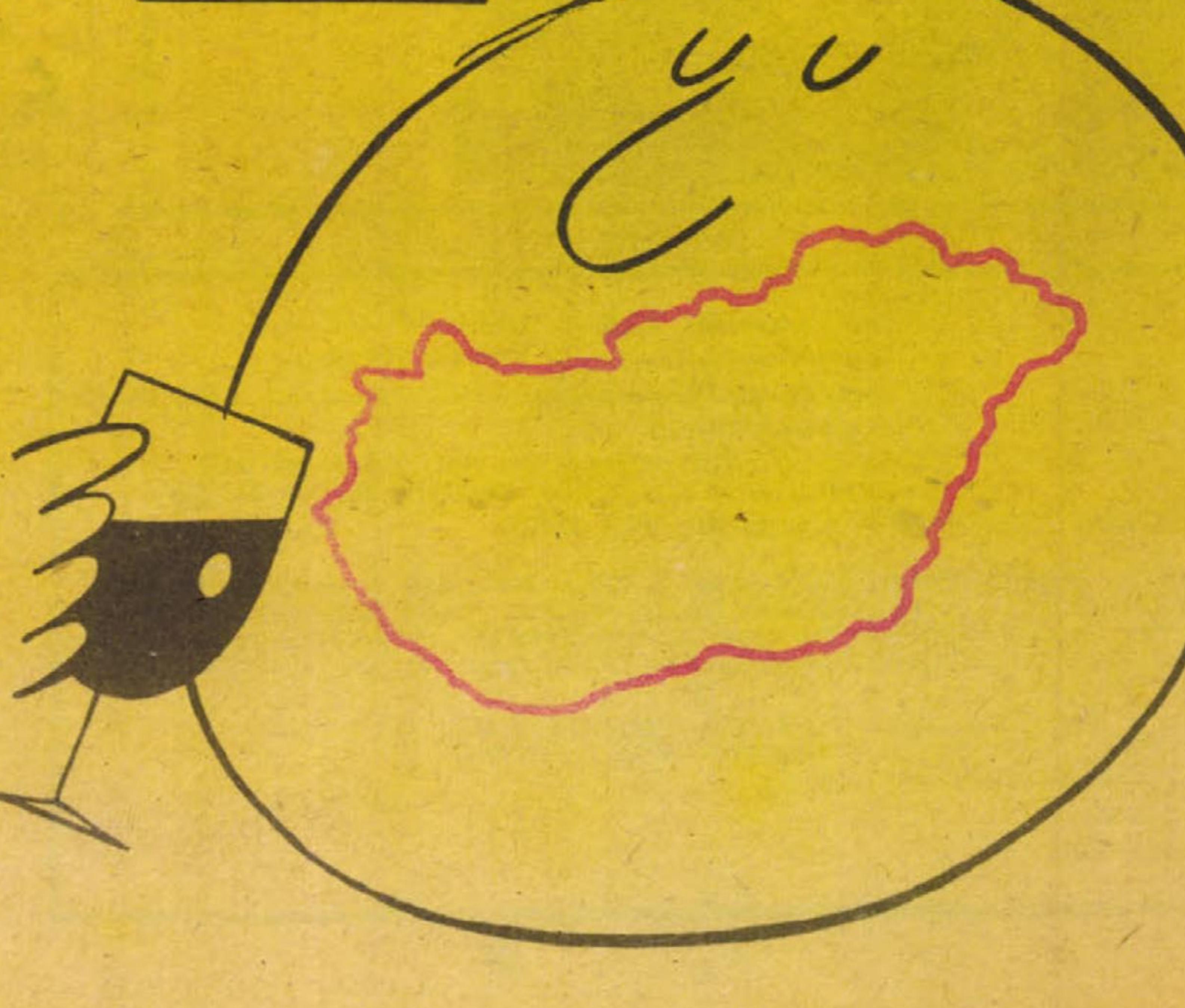SZESZIPAR